

www.libtool.com.cn

LIBRARY OF THE
Leland Stanford Junior University

UNIVERSITY OF THE LIBRARY

5.1J

644

885.1

J B 644

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

www.Atsol.com.cn
ANDOCIDIS

O R A T I O N E S

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

EDITIO ALTERA CORRECTIOR.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXX.

(12)

8851
www.jbbooks.com.cn

JB 644

A.25686

MAY 3 1898

PRAEFATIO.

Andocidis codices eosdem fere atque Antiphontis habemus, praeterquam quod Oxoniensis N ope in hoc oratore destituti sumus. Quos ut omnes ex uno exemplari derivatos esse e lacunis corruptelisque multis, quas omnes communes habent, certissimum est, ita nihil dubium quin antiquum illud exemplar in codice Crippsiano A magis fideliter expressum, in ceteris multimodis corruptum intueamur. Contulit autem I. Bekkerus praeter Crippsianum tres Andocidis libros: Laurentianum B, qui plerumque cum illo consentiens aliquanto tamen deterior est, Marcianum L et Vratislaviensem Z, quos cum et corruptissimos esse et eadem omnia plerumque exhibere videret, Marcianum post orationem primam missum fecit. Ambrosianum autem P et Burnesianum M paucis locis Bekkerus inspexit, neque hercle ex codicis M integra collatione, quae apud Dobsonum exstat, quicquam magnopere lucrati sumus.*) Contra quod Crippsianum idem Dobsonus iterum excussit, id quidem non sine aliquo fructu factum est. Quod nequaquam de mea ipsius opera dixerim: nam et ipse cum Londinii essem, Crippsiani eos locos quibus correctus esse videba-

*) Codicem Z ex M descriptum esse comprobare student Thalheim (in Fleckeiseni Annal. vol. CXV, p. 673) et Reutzel (Exercit. crit. in Antiphontis or. [diss. Giss. 1879] p. 10).

tur inspexi, multaque primus enotavi, quae vellem equidem utiliora fuissent. Sed cum semper fere eadem manus, alia paucis tantum locis (I, 3. 5) correxerit, res haud perinde est in Andocide atque in Antiphonte et Dinarcho. Ille suo archetypo collato correctus est, hi et ad archetypum et ab alio ad alium codicem: itaque quae ex illo sublata sunt, plerumque mera *σφάλματα* fuerunt, quae ex his, non item. Ea autem manus quae duos hos Isaeum quoque pertractavit, ita tamen ut eius verba semper fere emendaret, paene numquam corrumpere; reliquos oratores quorum opera in eo codice insunt non attigit. — Haud scio an aliquem usum praestiturus sit codex Q Ambrosianus, qui habet Andocidis orationes III et IV; in Isaeo, cuius itidem habet duas orationes, minime spernendus est. Sed ad Andocidem eum neque Bekkerus neque alius quisquam adhuc contulit. — Codicis instar est exemplar quoddam editionis Aldinae, quod in bibliotheca Hamburgensi nunc asservatur: in eius margine vir quidam doctus varias lectiones ex aliquo codice, qui nobis non praesto est, adscripsit. De eis diligentissime egit Aem. Rosenberg in *Fleckeiseni Annalibus*, vol. CIX (1874), p. 338 sqq. Eaedem fere in Leydensi exemplari Aldinae exstant, unde protulit Sluiterus. Non sunt magni pretii. — Ego Crippsiani lectiones e Bekkeri Dobsonique (A^d) apparatu, adiectis quas ipse enotatas habebam, integras in hanc editionem transtuli; ceterorum codicum consensum nunquam neglexi; reliquam autem lectionum farraginem magnam partem abieci. Qua in re id tantum vereor, ne cui iusto plura retinuisse videar; sed in hanc partem peccare malui.

Editionem Andocidis principem Aldus Manutius confecit, libro usus deterioribus nostris simili, sed qui praeter corruptelas proprias plurimas interdum veriores etiam lectionem praeberet.*) Aldum secutus Henr. Stephanus suapte coniectura non pauca emendavit; Reiskius deinde (R.), quamvis ne ille quidem ullis librorum manuscriptorum adiumentis usus, et sustulit ipse menda quaedam et adnotationes aspersit bonae frugis plenissimas, ita ut eorum quae Bekkerus e codicibus nova introduxit permagnam partem coniectura ab illo iam inventa fuisse videamus. Postquam I. Bekkerus pro vulgata illa novam ex codicibus optimis recensionem proposuit, primus Dobsonus inter ceteros oratores Atticos Andocidem quoque edidit, quae editio quamvis sit propter copias lectionum adnotationumque Dobrei, Reiskii, aliorum virorum doctorum appositae utilissima, nova tamen et ex coniectura vel ipsius editoris vel alius cuiusquam profecta haud sane continet. Car. quoque Schillerus (Schi.), qui post Sluiteri lectiones Andocideas denuo editas orationes quoque ipsas typis mandandas curavit, in Bekkeri plerumque lectionibus acquievit, pauca mutavit. Turicenses vero editores Baiterus et Sauppius (Turr.) magnopere rem promoverunt, cum certatim locis corruptis medelas quaererent et reperirent: quae ab altero profecta alterius adsensum non tulerunt, ea in

*) Exemplum praesto est or. 1, 123, ubi codices ἀποφρεύξαιμι, Aldus ἀποφθέγγομαι, quod illo loco sensu omnino cassum est, vera lectio a Reiskio et Valckenaerio reperta ἀποφρεύξομαι.

adnotationibus apposita magno ad emendandas orationes adiumento sunt.

Sed etiam qui non ediderint has orationes multi multa contulerunt. Nomino ex eis, quorum copiis iam Bekkerus usus est, Valckenaerium, Luzacium, Sluiterum (Sl.), quorum plurimas coniecturas nunc in orationibus ipsis legimus. Quos secutus est non minore successu quem coniectorem felicissimum Sauppius praedicat Dobreus Britannus, et apud nos Ad. Emperius. Postea autem quamvis multi viri docti in Andocide operam collocarint, tamen haud aequè multum in emendandis orationibus profectum est. Meierus et Vaterus aliis nominibus bene de Andocide meruerunt, artem criticam in eo vix sequebantur. Klotzius autem (Kl.), qui Schillerianae editionis censor exstitit (J. J. 1835 XIII p. 372), id praesertim egit ut corruptissimam quamque lectionem enixo studio defenderet; raro ut recte et prospero successu tutaretur contigit. Bergkius in epistula ad Schillerum, quae huius editioni adiuncta legitur, locos quosdam paucos egregie sane tractavit explicavitque. Pauca sunt Cobeti, plura Hirschigii (Hi.; Philol. 1850 p. 318), sed ea nequam cum eis comparanda quae in Antiphonte postea idem ille praestitit. Egregie autem Kirchhoffius aliquot primae orationis locos ex inscriptionibus et illustravit et emendavit (Ann. Fleckeis. 1860 p. 238; Herm. I p. 1). Reliquos quorum scriptis maiore minoreve cum fructu usus sum iam uno in conspectu proponam. Bake Schol. hypomn. I p. 222 et V, 242. — I. Droysen, de Demophanti Patroclidis Tisameni populiscitis, diss. Berl. 1873. — H. Frohberger, Recens. dissert. Köpki, Philol. Anzeiger II p. 327,

et Coniect. in oratores Atticos, Philol. 1870 p. 630. — C. Fuhr, Animadversiones in oratores Atticos, diss. Bonn. 1877. — G. Gebauer, de praeteritionis formis ap. or. Att., Lips. 1874, et De hypotacticis et paratacticis argumenti ex contrario formis, Zwicciae 1877. — W. Helbig, Annal. Fleckeis. 1862 p. 679. — C. Fr. Hertlein, [Conjecturen z. griech. Prosaikern, Progr. Wertheim 1862, cuius mihi copia non fuit, et] Zu griech. Prosaikern, Herm. XII, p. 182. — L. Kayser, Recens. dissert. Linderi, Mus. Rh. N. S. XVI, 72. — R. Köpke (Kö.), Emendationes Andocideae, Progr. Guben 1869. — C. Gust. Linder, de rerum dispositione apud Antiphontem et Andocidem, diss. Upsal. 1859. — I. H. Lipsius (Li.), Annal. Fleckeis. 1870 p. 737; Recens. editionis meae, Philol. Anzeiger IV p. 338; Rec. diss. Droyseni, ibd. VI, 233. — S. A. Naber, Mnemos. III, 66. (Non mihi praesto fuit eiusdem diss. de or. I, Lugd. Bat. 1850). — E. Rosenberg, Annal. Fleckeis. 1874, p. 338. — H. Sauppe (S.), Symbolae ad emendandos orat. Att., Ind. lect. Gotting. 1873. — C. Scheibe, zur Erklärung des Beschlusses des Patrokleides, Zeitschr. f. Alterth. 1842 p. 201. — R. Schöll, Recens. diss. Droyseni, Jen. LZ. 1874 p. 186. — H. Usener, Mus. Rhen. N. S. XXV. (1870) p. 588. — G. M. Ydén, Andocidis or. de pace, diss. Upsalae 1872. — Grato animo profiteor A. Weidnerum (W.) olim collegam ad Andocidis quoque editionem benignam opem liberaliter tulisse, neque parvo mihi adminiculo fuisse et prudentem et benevolam censuram Andocidis mei, quam Lipsio acceptam refero.

Ipsae autem quam normam in constituenda lectione secutus sum, breviter iam exponam. Conie-

cturis audacioribus abstinere vel ob eam causam satius visum est, quod hae orationes, praesertim si Crippsianum respicias, multo minus depravatae sunt quam aut Antiphontis aut Lysiae: id quod cer- nitur vel maxime in nominibus propriis, quae fa- cillime corrumpebantur neque tamen insignem labem contraxerunt. Dialecti tamen seorsim ratio habenda est: quare cum Schillero γίγνομαι et γινώσκω, quamvis raro in libris tradita, ubique reduxi, neque toleravi in genuinis orationibus nominum in — ης desinentium accusativos quales sunt Δημοσθένην et Διογένην, quos recte idem Schillerus ab Ando- cidis certe aetate alienos iudicat. Longius pro- gressus ipse haec introduxi: Ἀλκμεωνίδου pro Ἀλκμαιιον. (I, 16) et Ἀλκμέωνος pro Ἀλκμαίονος (I, 47); cf. quae affert Sauppium ad Dem. 21, 144 et in epistula ad Baiterum de Alcibiade altero p. XIV. — Συνεκέκλητο pro συνεκέκλειστο (I, 48) et κατεκλήσαμεν pro κατεκλείσαμεν (III, 7). Reliqui κλειν I, 61, quod quomodo emendandum esset parum liquebat. — Item HI pro EI restitui in λητουργεῖν I, 132; cf. quae dixi in praefatione Isocratis vol. II, p. III. — Porro ἐλήσω pro ἐληΐσω (cf. A. v. Bam- berg, Ztschr. f. G. W. XXVIII, 26), et Αίγης pro Αιγηΐς (I, 101. 62); nam necessario apud Atticos hae vocales in diphthongum coalescebant, et con- firmant rem scripturae titulorum IV. saeculi quales sunt Αιγείς, Ἐρεχθίδος. V. praef. Is. p. IV, 1. — Docuit Sauppium EI pro I verum esse in formis nominibusque a verbo τίνω profectis (v. ibd. p. III): itaque scripsi Τεισαμενός, Τεισάνδρου, Τείσαρχον (I, 83. 117. III, 29. I, 15), ἀποτεΐσαι (IV, 18), ἔκτεισις (I, 73). Est enim ἔστεισις in titulo Tege-

atico notissimo; τίσις epicum alia ratione formatum est. — Σώζω scribendum esse in vulgus notum est; contra ἐσώθη *ἰώνηα*. De ceteris formis ambigitur: διασσεστωμένος extat in tit. Attico circa finem saec. IV, ut Köhlero videtur, exarato (C. I. A. II, 225); idem Köhlerus διέσ[ωσε] restituit in tit. eiusdem fere aetatis (II, 194), quod num recte fecerit dubito. Expectemus certiora; interim I in his formis nondum addidi. (Cf. de hac re quae conguessit H. Usener in Annal. Fleckeis. 1865 p. 238). — Μουνιχία restitui I, 80; recentiores demum tituli *ν* pro *ι* praebent (Μουνυχιών C. I. A. II, 247; Μωνυχιάν tit. Theban. Ἀθήν. III). — Non tolerandum duxi in tam antiquo scriptore ἔνεκεν pro ἔνεκα vel εἵνεκα. Illa forma in titulis Atticis IV. saec. nusquam quod sciam lecta, aliquoties restituta est (C. I. A. II, 10^b [rescr. εἰνόλας ἔνεκα]. 117. 187. 231. 276). — Θέλειν apud Andocidem est I, 22 (ubi μὴ 'θέλοντας Turr.) et IV, 7. 37. — Ξύμμαχος et ξυμπορά saepe ZM praebent, ἐς uno loco (III, 3) AB. — ΣΣ pro TT in optimis libris nusquam fere traditur; mutavi τεσσαράκονθ' III, 33 et Μολοσσίαν IV, 41, quamquam haud ignarus huius orationis et in his et in aliis rebus causam separatam esse. Cuius auctor Isocrateo magis genere dicendi usus neque hiatus ultra modum patiens, si e sola forma loquendi aestimes, circa medium quartum saeculum fuisse videtur.

Scholia quaedam vel glossemata in verba Andocidis irrepsisse non est quod dubitemus; at cum numquam multum lectitatus hic scriptor fuerit, multa ea crebraque esse verisimile non videtur. Scripsit commentarium in Andocidis orationes, Suida teste, Valerius Theon, et argumenta duarum certe ora-

tionum nunc quoque manent. Perlustranti autem mihi quattuor has orationes haec occurrunt quae talem ~~speciem~~ ~~prad. se. ferre~~ videantur. I, 133 *λευκήν, οὐς*] *λευκήν τὸ πόσους* h. e. *λ. τόπος οὐς* codd. omnes. — IV, 2 *ὧν εἰς*] *ὧν τῶν ἀγαθῶν εἰς* codd. omnes, e superioribus *πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω*. — I, 61 *εἰσηγήσατο μὲν ταύτην τὴν βουλήν*] *γενέσθαι* add. codd. — I, 17 *ἐγράφατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων*] *γραφὴν* add. Ald., lacunam habent BLZM; ergo non in Aldina demum id vocabulum additum est. — I, 142 *τῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξαν*] add. *αἴτιοι* Z et mg. M. — III, 21 *τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίξασθαι καὶ τὴν χώραν ἐρημοῦν*] *καὶ δημοῦν* post *ἀνδραποδ.* add. ZM. — III, 26 *μάχεσθαι Λακεδαιμονίοις* AB: *μάχ. πρὸς Λακεδαιμονίους* cett. — II, 16 *οὐκ ἔστιν ὃ τι ἔργον* A pr., *οὐκ ἔστιν ὃ τι ἕτερον ἔργον* cett., *οὐκέτι ἕτερον* Ald.; *ἕτερον ἔργον* del. S. — I, 59 *τῶν δ' ἄλλων, οἳ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν*] post *οἳ* (of codd.) v. additur *λοιποὶ*, quod cum Dobr. delerunt Turr. Sed totum membrum *οἳ λοιποὶ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν* scholii speciem habet, id quod idem vidit Dobreus. — II, 19 *ἡ βουλή* deleri vult Valkenaerius. — Haec sane pauca sunt, et ex eis ipsis quaedam minime certa; denique intra vocabulorum explicationes vel sententiarum quae mancae viderentur complendarum studium paene omnia continentur. Quare quamquam profecto etiam alia glossmata insunt quae nos convincere nequeamus, parcos tamen in secludendo fui neque Dobrei et Hirschigii in eo exemplum sequi volui. Apud nos I. H. Lipsius in interpolationes inquisivit: qui ut exemplo utar 1, 15 in verbis *καὶ κομισθεὶς ἄδειαν εὐρόμενος*

ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἰκοσιν ἄνδρας ea quae sunt *ἄδειαν εὐρόμενος* eici vult, etenim eam rem iam supra verbis *ψηφισαμένης* δὲ τῆς βουλῆς indicatam esse. At ne potuit quidem senatus ei impunitatem decernere qui nondum adesset, sed promittere tantum, si redisset, fore ut decerneretur, et illud *ψήφισμα* nihil aliud continuisse videtur, nisi ut delegati quidam Megara proficiscerentur Teucrumque his promissis Athenas reducerent.

Ipse autem Lipsius id quidem confitetur, magna cautione opus esse, si quis in hoc oratore interpolationes indagare velit: etenim fuisse Andocidem ad verborum ambages natura propensiolem neque immerito a quibusdam veterum, Hermogene teste, nugatorem habitum esse. Hoc verissimum et omnibus qui artem criticam in hoc oratore faciant imprimis tenendum est. Plurima sunt quae sine detrimento orationis recidi possint, verba, sententiae, totae partes; sed non hercle ideo illa non genuina sunt. Alterum est quod Andocides levitatis concinnitatisque minime studiosus fuit. Quare et in illo loco qui omnium maxime coniecturis hominum doctorum vexatus est: *καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φρικῶδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὡς πρότερον ἐτέρων ἀμαρτόντων κτέ.* (I, 29), ipse medelam corruptelae similem adhibui, nempe ut addito *οἱ* post *κατηγορῶν* concinnitatem sententiae prorsus tollerem. Denique id moneo, in collocandis verbis nonnumquam liberiolem esse Andocidem et gratiae aliquid ex ea re aucupari videri: quod cum parum animadverterem, iniuria olim tentavi locum I, 30: *ἐν οἷς ὑμῶν οὐδέν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον σωθῆναι κτέ.* Dixit de hac re nuper Waltherus

Francke in dissertatione quae inscribitur: de Andocidis oratione quae est de pace (Halaë 1876) p. 7 sqq. www.libtool.com.cn

Ceterum eas tantum coniecturas in adnotatione apposui, quae mihi veri specie non prorsus carere viderentur. Auctor cuiusque sedulo indicatus, item editor qui primus receperit. Multas in hac demum altera editione adscripsi, eas praesertim, quae cum a Reiskio, Sluitero, ceteris antiquis factae essent, postea codicum auctoritate confirmatae sunt: ita suum cuique reddi visum est.

Scr. Kiliae mense Februario a. CIOIOCCCLXXX.

Fridericus Blass.

VITA ANDOCIDIS

E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὴρ (τοῦ Ἀνδοκίδου) τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνην Ἀθηναίους, τῶν δῆμων δὲ Κυδαθηναίος ἢ Θορέυς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος καὶ ἀπὸ Ἐρμοῦ καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρῶνων γένος. — διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαύκωνος σὺν ναυτῶν εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα 3 αἰτιαθεὶς ἀσβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἐρμαῖς περικόψας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτῶν μυστήρια,

Andocidis res enarravit Caecilius in libro de X oratoribus; Dionysius quoque attigisse videtur (cf. arg. or. III). Ipsi autem biographi veteres fontes praecipuos habuerunt Andocidis ipsius orationes (v. § 13) et Lysiae qui fertur sextam; Theodori Byzantii in Andocidem orationem exstitisse apud Suidam legimus, usurpatam a quoquam esse nescimus. Superest nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et Suidae brevissima et *μετάφρασις* quam Plutarcheae confecit Photius (cod. 261). — 1. τοῦ Ἀνδοκίδου add. Ruhnken. West. coll. Andoc. 3, 6. — τῶν δῆμων AHP West.: τὸν δῆμον. — Κυδαθηναίους Taylor. — Θορέυς Taylor: Θουρέυς. v. C. I. Gr. n. 213 (C. I. A. II, 553): Ἀνδοκίδης Λεωγόρου Κυδαθηναίους, et Androt. ap. Schol. Aristid. III, 485 Dd.: Ἀνδοκίδης Κυδαθηναίους. — Ἑλλάνικος] cf. Plut. Alcib. c. 21: Ἄ. ὁ ῥήτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεῶς ἀπογόνους ἀνήγαγεν, et Suid. s. v. Ἀνδ.: ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Ναυσικιάας, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος. Inepta est explicatio sive auctoris sive interpolatoris qui Κηρῶνων gentem admiscuit. — 2. E Thucyd. I, 51 (l. d.); sed hic si fuit avus est. — 4 et 5 e margine demum sententiae interiecta

4 [διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα νύκτωρ καμά-
 σαντα θραῦσαι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ
 εἰσαγγεληθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὄν ἐξήτουν
 οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ
 πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποπτον
 5 γενέσθαι, ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ
 Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰς-
 πεμφάντων . . . Λεοντίους τε καὶ Αἰγισταίους ἄν-
 δρας ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθη-
 ναίων, (οἷ) νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἐρμῆς
 6 περιέκοψαν, ὡς Κράτιπὸς φησι] κριθεὶς ἐπὶ τού-
 τοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας·
 σπουδῆν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς
 περὶ τὰ ἱερὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ
 7 πατέρα ἐμήνυσεν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας
 ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρρύ-
 σατο, καίτοι δεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ
 λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
 ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα

esse, id quod perspexit West., ex his arguitur, quod et ignorat ea Photius et ante κριθεὶς (6) vulgo adduntur verba προσαμαρτων μυστήρια, nata illa e Δημητρος ἀμαρτ. μυστ. (3). —

4. v. Lys. 6, 21, ubi similia, etsi non eadem prorsus, traduntur. — ἐξήτουν Duebnerus: ἐξήτουν. — 5. Male corrupta haec esse West. vidit; ἄνδρας ἰδίᾳ necessario cum Κορινθ. εἰςπ. iungendum est. num K. εἰςπ. ἄνδρας διὰ Α. τε καὶ Αἰγ., μελλ. κτέ.? Rumorem hunc respiciunt Plut. Alcib. 18, Phot. s. v. Ἐρμαιοπίδα, Philochorus ap. Schol. Arist. Lys. 1094. — 6. κριθεὶς A (West.): κριθεὶς δὲ P, κριθεὶς τε v. — εἰσενεγκάμενος e Photio R. West.: ἐνεγκάμενος. — v. Lys. 6, 23, ubi sane patris mentio non fit, et And. 1, 19.—7. De Leogorae iudicio satis diversa narrat And. 1, 17; ineptit biographus ad patrem transferens quae

σφετερισαμένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ
 διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας· (οὐκ) εὐδοκίμων 8
 δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτενομένοις ἐπέθετο
 ναυκληρίαν καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολ-
 λοῖς ἄλλοις ἐπέξενώθη· ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτί- 9
 δων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιὰν οὖσαν αὐτῷ,
 λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἐπεμψε δῶρον τῷ
 Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δι-
 καστήριον εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ
 τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη.
 διαδράς δ' ἦκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ 10
 τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα. δεθεὶς δ' ὑπὸ
 τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὁπότε κατελύθη ἡ
 ὀλιγαρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν τριάκοντα τὴν 11
 ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς
 χρόνον ἐν Ἡλίδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύ-
 βουλον καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. — πεμ- 12
 φθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαιμόνα καὶ δόξας
 ἀδικεῖν ἔφυγε. — δημοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς 13
 λόγοις οἷς συγγέγραφε· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμέ-
 νου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσὶν, οἱ δὲ καθόδου δεο-

de se ipse And. promittit 1, 136. — σφετερισαμένους ci. R.: σφετερισμένους BTZ; σφετεριζομένους v. (νοσφισαμένους Phot.). — 8. οὐκ add. Duebner. West., quamquam et apud Photium omittitur. — cf. autem Lys. 6, 19. 26 et Andoc. 1, 145. 4. etc. — 9. De Aristidis filia in Lysiana oratione, quam sane mutilam habemus, nihil legitur. Reliqua quaeque § 10 leguntur exstant ap. Lys. 26 sq. — 10. δεθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων Phot. — 11. vv. τῶν τριάκ. — παραλαβόντων ignorat Phot.; ἕως ante τῶν τρ. add. West. — Elide A. domicilium constituisse nusquam legimus (cf. autem Lys. § 6), neque bene haec conveniunt cum And. 1, 4. — 13. καθόδου B Xyl. West.: καθόλου. — 14. Orationem περὶ τῆς

- 14 μένου. — σφάζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδείξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα καὶ περὶ τῆς εἰρήνης. — καὶ ἤμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ ἄρχει δ' αὐτῷ τῆς γενέσεως Ὀλυμπιάς μὲν οἷ', ἄρχων δ' Ἀθήνησι Θεογενίδης, ὥστ' εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Ἀυσίου
- 16 ἔτεσί που δέκα. — τούτου δ' ἐπώνυμός ἐστι καὶ Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν φυλῆς Αἰγιήδος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ
- 17 πλησίον παροικῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. — καὶ αὐτὸς δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνιζομένην διθυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα ἐφ' ὑψηλοῦ ἄντικρυς τοῦ παρόντος Σειληνοῦ. —
- 18 ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις, ἀφελῆς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

ἐνδ. ab illa quae est de myst. diversam habet Sauppis O. A. II p. 165; mihi secus videtur. de ἀπολογία πρὸς Φαίακα dixi Att. Bereds. p. 330; videtur non diversa fuisse a quarta nostra. — 15. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον mal. West. — Andocidem ol. 78, 1 (468) natum esse computatum esse videtur ex Androtionis loco (v. ad § 1), quo traditum erat praetorem fuisse bello Samio (a. 440/39). Nimis enim artificiosa sunt quae exposuit C. Fuhr in Animadv. in orat. Atticos (Bonn. 1877) p. 18, 1. Lysiam autem ol. 80, 2 natum esse existimabant. — δέκα West.: ἐκατόν libri (ἐννέα Meziriacus; ὀκτώ Taylor). — 16. Plut. Alcib. c. 21; Nic. 13 (Aesch. 1, 125); cf. And. 1, 62 et Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς. — 17. V. de hac victoria, quam Dionysiis choro puerorum reportavit A., C. I. Att. II, 553. — ἐφ' ὑψηλοῦ βάθρου vel ἰκρίον ci. Reisk. — Σειληνοῦ Salmas. West.: σελίνον. — 18. Iudicium hoc Caecilium auctorem habere videtur: cf. quae idem de Antiphonte exponit ap. Phot. cod. 259.

HERMOGENIS

IUDICIUM DE ANDOCIDIS ELOQUENTIA.

Ὁ δὲ Ἀνδοκίδης πολιτικὸς μὲν εἶναι προαιρεῖται, οὐ μὴν πάνυ γε ἐπιτυγχάνει τούτου· ἀδιάρθρωτος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σχήμασι καὶ ἀδιευκρίνητος καὶ τὰ πολλὰ ἐπισυνάπτει τε καὶ περιβάλλει ἀτάκτως διὰ τὸ ταῖς ἐπεμβολαῖς χωρὶς ἐνκρινεῖας χρῆσθαι, ὅθεν ἔδοξέ τισι φλύαρος καὶ ἄλλως ἀσαφὴς εἶναι. ἐπιμελείας δὲ αὐτῷ καὶ κόσμον πάνυ βραχὺ μέτεστι, γοργότητός τε ὡσαύτως, καὶ μέντοι καὶ τῆς κατὰ μέθοδον δεινότητος ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ὀλίγον ἔχει, τῆς δ' ἄλλης σχεδὸν οὐδ' ὄλως.

ARGUMENTA ORATIONUM

BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Περὶ τῶν μυστηρίων. Andocides cum in causa Hermocopidarum iudicium fecisset, primo impunitatem tulit, postea ex Isotimidis plebiscito capitis deminutione ita affectus est, ut et templis et foro ei interdiceretur. Quare urbem reliquit diuque vagatus post restitutum demum per Thrasybulum imperium populare Athenas rediit. Ubi cum publi-

Hermogenis iudicium exstat π. ἰδεῶν B p. 416 Sp. Ultimo loco Andocidis inter X oratores mentionem facit, atque omnino Graecis hic scriptor parum lectitatus, Romanis prope ignotus fuit. Cf. Herodis Attici dictum ap. Philostr. V. S. II, 1, 14: Ἀνδοκίδου μὲν κρείττων εἶμι, et Quintilian. XII, 10, 21: Quis erit hic Atticus? Sit Lysias — — Non igitur iam usque ad Coccum et Andocidem remittetur.

caae oblivionis lege fretus rursus omnia civium munera capesseret rebusque sacris interesset, triennio postquam rediit mysteriorum festos dies una cum ceteris initiatis agens a Cephisio Meleto Epichare per *ἔνδειξιν* apud regem sacrorum in ius vocatus est. Arguebant autem accusatores olim de mysteriorum profanatione et in se ipsum et in alios Andocidem indicem extitisse: quare iudicium huic causae ex solis initiatis constitutum est. Reus et de mysteriis sese purgat e de ipsa Hermarum mutilatione nihil adversus se ipsum pronuntiavisse affirmat: quare plebiscitum illud, quo ei soli qui de se confessi essent continerentur, ad se nihil pertinere; idem autem tunc certe post restitutionem capite deminutorum Patroclidis plebiscito factam et post eas leges quae populari imperio restituto latae sint prorsus sublata esse. Habita videtur oratio exeunte anno ol. 95, 2 399 a. Chr. n.; cecidisse causa accusatores certum, quintam partem suffragiorum non tulisse satis verisimile est.*) Conferenda autem cum hac oratione falso Lysiae tributa κατ' *Ἀνδοκίδου* (Lys. or. VI), Meleto fortasse scripta, certe *δευτερολογία* quaeque a Cephisio principe accusatore habita esse nequeat.

Or. II *περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου*. Inter peregrinationem diuturnam bis Andocides Athenas adiit, primum Quadringentorum tempore, deinde aliquanto post eversum illorum imperium (circa a. 407), quo

*) Id sperare audet Andocides § 33: quod si non evenisset, vix in oratione nunc legeremus.

tempore hanc in populi contione orationem habuit. Cuius id est argumentum, ut commemoratis suis in republicam Atheniensium beneficiis a populo impetrare studeat, ut *ἄδεια* pridem sibi decreta restituatur et *ἀτιμία* qua postea affectus erat tollatur. Sed praevalente inimicorum auctoritate cum eam rem impetrare non potuisset, Andocides rursus peregre abire coactus est.

Or. III. *Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης.*
 Haec quoque oratio in contione coram populo habita est, Corinthiaci belli medio tempore. Suadet Andocides, ut pax cum Lacedaemoniis fiat eis condicionibus, de quibus ipsi, cum legatus de pace facienda ad Lacedaemonios missus esset, cum illis convenerat: nempe ut moenia, naves, Lemnum Imbrum Scyrumque Athenienses haberent, reliquae civitates omnes suis quaeque legibus uterentur liberaeque essent. Quas condiciones Boeoti quoque accipere parati erant, Lacedaemoniorumque legati aderant qui eas commendabant; adversabantur autem Corinthiorum qui tum id oppidum habebant et Argivi, qui utrique et ipsi legationes Athenas miserant. Bellum Atheniensibus magis placuit; itaque infecta re legati Spartani domum redierunt, pacis auctor Andocides, si biographo tradenti fides habenda, in exilium pulsus est. Habita oratio, ut plerisque videtur, auctumno anni 391 (coll. § 20); rectius ad hiemem 392/1 referemus, propter ea quae § 27 leguntur.*) Ceterum genuinam

*) Cf. quae exposuit C. Fuhrius in dissertatione quam supra (p. XIII adn.) laudavi, p. 7 sqq.

non esse orationem et inter veteres Dionysii Hali-
carnassensis et multorum inter recentiores sententia
fuit: quod iudicium nunc recte ab omnibus fere im-
probatum.

Or. IV κατ' Ἀλκιβιάδου. Neque Andocidem
haec oratio auctorem habet neque a quoquam un-
quam habita est, neque omnino haberi potuit. Agi-
tur testarum suffragium, quo tum aut is qui verba
facit, aut Alcibiades, aut Nicias in exilium pelli de-
bebat. Orator igitur, postquam questus est iniqui-
tate legum neque accusandi neque defendendi in
hac causa facultatem dari, et sese a criminibus ad-
versariorum defendit et Alcibiadem accusat idoneum-
que probat qui ex urbe eiciatur. Tempus ambi-
guum: etenim et Alcibiades nondum in Siciliam
profectus erat, quod factum a. 415, et Melos ab
Atheniensibus integro ante anno capta erat (cf.
§ 22 sq.), ut nequeamus de tempore ante hiemem
415/4 cogitare. Auctor autem orationis, quisquis
fuit, ne voluit quidem Andocidis personam induere:
in Phaeacem omnia conveniunt, et id tantum erra-
runt qui hoc exposuerunt Taylorus et Vaterus, quod
re vera Phaeacis monumentum ingenii hoc nos
possidere arbitrati sunt. Est quod mireris criticos
veteres, quantum nos compertum habemus, de ori-
gine orationis non dubitasse.

1.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ᾧ ἄνδρες καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, ὥστε με κακῶς ποιεῖν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, ἐξ ἀρχῆς ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμην εἰς τὴν πόλιν ταυτηνί, σχεδόν τι πάντες ἐπίστασθε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολλοὺς λόγους ποιεῖσθαι· ἐγὼ δὲ ᾧ ἄνδρες δεήσομαι ὑμῶν δίκαια καὶ ὑμῖν τε ῥάδια χαρίζεσθαι καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. καὶ πρῶτον 2 μὲν ἐνθυμηθῆναι ὅτι νῦν ἐγὼ ἦκω οὐδεμιᾶς μοι ἀνάγκης οὔσης παραμεῖναι, οὔτ' ἐγγυητὰς καταστήσας οὔθ' ὑπὸ δεσμῶν ἀναγκασθεῖς, πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν,

II. T. ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ] ita veteres quoque, nisi quod Harp. s. v. ζητητής laudat Ἄ. ἐν τῷ π. τῆς ἐνδελξεως; cf. Vit. § 14.

1. Per totum prooemium latius dispositis litteris ea distincti, quae ex aliena prooemiorum aliqua collectione Andocides mutuatus est; quod eum fecisse ex eo arguitur, quod eadem ap. Lys. 19, 2 sqq. Isocr. 15, 17 sqq. recurrunt. cf. etiam Clem. Alex. Strom. VI. p. 748. — τὴν μ. παρ. ᾧ ἄνδρες δικασταὶ Clem. l. c. — ὥστ' ἐμὲ AB Bk. haec autem v. usque ad ταυτηνί pro suo consilio om. Clem. — τι] τοι A corr. — ἐπίστασθε] εἴσεσθε Clem., qui hucusque locum affert. — ὑμῖν τε R. ABLZ Bk.: ὑμῖν γε.

2. καὶ ante πρῶτον abesse mal. Bait. — ἐνθυμηθῆτα et ὑπομεῖναι Hi.

γνώσεσθαι τὰ δίκαια καὶ μὴ περιόψεσθαι με ἀδίκως
 ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα, ἀλλὰ πολὺ
 μάλλον σώσειν δικαίως κατὰ τε τοὺς νόμους τοὺς
 ὑμετέροους καὶ τοὺς ὄρκους οὓς ὑμεῖς ὁμόσαντες
 3 μέλλετε τὴν ψῆφον οἶσειν. εἰκότως δ' ἂν, ὦ ἄνδρες,
 τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε περὶ τῶν ἐθελοντῶν εἰς
 τοὺς κινδύνους καθισταμένων, ἤπερ αὐτοὶ περὶ
 αὐτῶν ἔχουσιν. ὅποσοι μὲν γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομεί-
 ναι καταγρόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως τοὶ καὶ
 ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκετε οἷά περ καὶ
 αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὅποσοι δὲ πιστεύ-
 σαντες μηδὲν ἀδικεῖν ὑπέμειναν, δίκαιοι ἐστε καὶ
 ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν τὴν γνώμην οἷαν
 περ καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔσχον, καὶ μὴ προκατα-
 4 γινώσκειν ἀδικεῖν. ἀντίκα ἐγὼ πολλῶν μοι ἀπαγ-
 γελλόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὡς ἄρα ἐγὼ οὐτ'
 ἂν ὑπομείναιμι οἰγήσομαι τε φεύγων, — „τί γὰρ
 ἂν καὶ βουλόμενος Ἀνδοκίδης ἀγῶνα τοσοῦτον
 ὑπομείνειεν, ὃ ἔξεστι μὲν ἀπελθόντι ἐντεῦθεν ἔχειν
 πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ (καὶ) πλεύσαντι εἰς
 Κύπρον, ὅθεν περ ἦκει, γῆ πολλὴ καὶ ἀγαθὴ διδο-
 μένη καὶ δωρεὰ ὑπάρχουσα; οὗτος ἄρα βουλήσεται
 περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ κινδυνεῦσαι; εἰς τὴν

ὑμετέροους AZM Turr.: ἡμετέροους. cf. 100. 105.

3. ἐθελόντων et mox ἤπερ ABLZM. — malim αὐτῶν
 ἀδικεῖν, cf. § 49. Aesch. 2, 6. — τοὶ AB Kl. Turr.: αὐτοὶ
 LZ, ἂν v. (ἂν τοι ed. I.). — γινώσκετε A corr. (ab alia m.;
 pr. quid habuerit non liquet) Kl. Turr.: γινώσκητε B, γινώ-
 σκηται L, γινώσκοιτε Z Ald. Bk., γινώσκειτε Schi. (ed. I.).
 — οἷα Markland. Bk.: ὅσα. περ add. AB Bk.

4. ὑπομείνειεν ὃ Valck. (R.) Bk.: ὑπομείνει ἐν ὃ AB,
 ὑπομείνοι ἐν ὃ v. — ἔστι δὲ . . . A, unde καὶ add. W. —
 γῆ cum Valck. et R. Bk.: ἦ AB, ἦ LZ. — δωρεᾶ A. δωρεᾶ

ἀποβλέψας; οὐχ ὄρα τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς διάκειται;“
 ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτοις γνώμην
 ἔχω. ἄλλοθι τε γὰρ ὦν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν 5
 στερόμενος τῆς πατρίδος οὐκ ἂν δεξαίμην, τῆς δὲ
 πόλεως οὕτω διακειμένης ὥσπερ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ
 λέγουσι, πολὺ ἂν αὐτῆς μᾶλλον ἐγὼ πολλίτης δεξαίμην
 εἶναι ἢ ἐτέρων πόλεων, αἱ ἴσως πάνυ [μοι] δοκοῦ-
 σιν ἐν τῷ παρόντι εὐτυχεῖν. ἅπερ γινώσκων ἐπέ-
 τρεψα διαγνώσασθαι ὑμῖν περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑμαν-
 τοῦ. αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, εὐνοίαν πλείω 6
 παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς
 κατηγοροῖς, εἰδότας ὅτι κἂν ἐξ ἴσου ἀκρο-
 ᾶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον
 ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπι-
 βουλευσάντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ
 κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο·
 ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς
 τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιοῦμαι. εἰκὸς
 οὖν ὑμᾶς εἶστιν εὐνοίαν πλείω παρασχέσθαι
 ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγοροῖς. ἔτι δὲ καὶ τόδε ἐν- 7
 θυμητέον, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ
 κατηγορήσαντες | παραχοῆμα ἐξηλέγχθησαν 2
 ψευδόμενοι οἷτω φανερωῶς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ

Kl.; δωρεὰν ci. R., διδ. δωρεὰ καὶ Wyttenbach., δεδομ. ἐν
 δωρεᾷ ὑπ. Köpke, διδ. καὶ del. S.

6. τῆς πόλεως et πολὺ δ' ἂν codd.: δὲ transponendum
 esse ci. Schi. (τῆς τε πόλ. et cum Valck. πολὺ γ' Sl.). —
 οἱ post αὐτοὶ add. ABLZ Bk. (ci. R.). — τυχεῖν pr. A. —
 γινώσκω B et pr. L et corr. A (extremum ω est ab eadem
 m. quae in § 3 corr.).

6. vv. εὐνοίαν πλείω — κατηγοροῖς etsi Andocides, certe
 non auctor proemii bis posuit: genuina sunt ap. Lys. § 2.

7. ἐξελέχθησαν AB. cf. Isocr. 16, 7 (Dobr.). —

γνώσεσθαι τὰ δίκαια καὶ μὴ περιόψεσθαι με ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον σώσειν δικαίως κατὰ τε τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους καὶ τοὺς ὄρκους οὓς ὑμεῖς ὁμόσαντες

³ μέλλετε τὴν ψῆφον οἶσειν. εἰκότως δ' ἂν, ὧ ἄνδρες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε περὶ τῶν ἐθελοντῶν εἰς τοὺς κινδύνους καθισταμένων, ἥνπερ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔχουσιν. ὅποσοι μὲν γὰρ μὴ ἠθέλησαν ὑπομεῖναι καταγρόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰκότως τοὶ καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώσκετε οἷά περ καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν· ὅποσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν ὑπέμειναν, δίκαιοί ἐστε καὶ ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν τὴν γνώμην οἷαν περ καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔσχον, καὶ μὴ προκατα-

⁴ γινώσκειν ἀδικεῖν. αὐτίκα ἐγὼ πολλῶν μοι ἀπαγγελλόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὡς ἄρα ἐγὼ οὐτ' ἂν ὑπομείναιμι οἰκήσομαι τε φεύγων, — „τί γὰρ ἂν καὶ βουλόμενος Ἀνδοκίδης ἀγῶνα τοσοῦτον ὑπομείνειεν, ᾧ ἕξῃστι μὲν ἀπελθόντι ἐντεῦθεν ἔχειν πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ (καὶ) πλεύσαντι εἰς Κύπρον, ὅθεν περ ἦκει, γῆ πολλὴ καὶ ἀγαθὴ διδομένη καὶ δωρεὰ ὑπάρχουσα; οὗτος ἄρα βουλήσεται περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ κινδυνεῦσαι; εἰς τι

ὑμετέρους AZM Turr.: ἡμετέρους. cf. 100. 105.

3. ἐθελόντων et mox ἥπερ ABLZM. — malim αὐτῶν ἀδικεῖν, cf. § 49. Aesch. 2, 6. — τοὶ AB Kl. Turr.: αὐτοὶ LZ, ἂν v. (ἂν τοι ed. I.). — γινώσκετε A corr. (ab alia m.; pr. quid habuerit non liquet) Kl. Turr.: γινώσκητε B, γινώσκηται L, γινώσκειτε Z Ald. Bk., γινώσκειτε Schi. (ed. I.). — οἷα Markland. Bk.: ὅσα. περ add. AB Bk.

4. ὑπομείνειεν ᾧ Valck. (R.) Bk.: ὑπομείνει ἐν ᾧ AB, ὑπομείνοι ἐν ᾧ v. — ἔστι δὲ . . . A, unde καὶ add. W. — γῆ cum Valck. et R. Bk.: ἡ AB, ἡ LZ. — δωρεὰ A. δωρεᾶ

ἀποβλέψας; οὐχ ὀρεῶ τὴν πόλιν ἡμῶν ὡς διάκειται;“
 ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες πολὺ τὴν ἐναντίαν τούτοις γνώμην
 ἔχω. ἄλλοθι τε γὰρ ὧν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν 5
 στερόμενος τῆς πατρίδος οὐκ ἂν δεξαίμην, τῆς δὲ
 πόλεως οὕτω διακειμένης ὥσπερ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ
 λέγουσι, πολὺ ἂν αὐτῆς μᾶλλον ἐγὼ πολίτης δεξαίμην
 εἶναι ἢ ἐτέρων πόλεων, αἰ ἴσως πάνυ [μοι] δοκοῦ-
 σιν ἐν τῷ παρόντι εὐτυχεῖν. ἔπερ γινώσκων ἐπέ-
 τρεψα διαγνώσθαι ὑμῖν περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑμαν-
 τοῦ. αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὧ ἄνδρες, εὐνοίαν πλείω 6
 παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς
 κατηγοροῖς, εἰδότας ὅτι κἂν ἐξ ἴσου ἀκρο-
 ἄσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον
 ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπι-
 βουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ
 κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο·
 ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς
 τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιῶμαι. εἰκὸς
 οὖν ὑμᾶς εἶστιν εὐνοίαν πλείω παρασχέσθαι
 ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγοροῖς. ἔτι δὲ καὶ τόδε ἐν- 7
 θυμητέον, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ
 κατηγορήσαντες | παραχοῆμα ἐξηλέγχθησαν 2
 ψευδόμενοι οὔτω φανερωῶς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ

Κl.; δωρεῶν ci. R., διδ. δωρεῶ καὶ Wyttenbach., δεδομ. ἐν
 δωρεῶ ὑπ. Kōpke, διδ. καὶ del. S.

5. τῆς πόλεως et πολὺ δ' ἂν codd.: δὲ transponendum
 esse ci. Schi. (τῆς τε πόλ. et cum Valck. πολὺ γ' Sl.). —
 οἱ post αὐτοὶ add. ABLZ Bk. (ci. R.). — τυχεῖν pr. A. —
 γινώσκω B et pr. L et corr. A (extremum ω est ab eadem
 m. quae in § 3 corr.).

6. νν. εὐνοίαν πλείω — κατηγοροῖς etsi Andocides, certe
 non auctor proemii bis posuit: genuina sunt ap. Lys. § 2.

7. ἐξειλέχθησαν AB. cf. Isocr. 16, 7 (Dobr.). —

ἂν ἡδίου δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγορῶν
 ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων· οἱ δὲ αὖ, μαρ-
 τυρήσαντες τα ψευδή (καὶ) ἀδίκως ἀνθρώπους
 ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν παρ' ὑμῶν ψευδομαρ-
 τυριῶν, ἡνίκ' οὐδὲν ἦν ἔτι πλείον τοῖς πεπον-
 θόσιν. ὁπότ' οὖν ἦδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένη-
 ται, εἰκὸς ὑμᾶς ἔστι μήπω τοὺς τῶν κατηγο-
 ρων λόγους πιστοὺς ἡγεῖσθαι. εἰ μὲν γὰρ
 δευνὰ κατηγορεῖται ἢ μή, οἷόν τε γινῶναι ἐκ
 τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων· εἰ δὲ ἀληθῆ ταῦτά
 ἔστιν ἢ ψευδῆ, οὐχ οἷόν τε ὑμᾶς πρότερον
 εἰδέναι πρὶν ἂν καὶ ἐμοῦ ἀκούσητε ἀπολογου-
 μένου.

- 8 Σκοπῶ μὲν οὖν ἔγωγε, ὧ ἄνδρες, πόθεν χρῆ
 ἄρξασθαι τῆς ἀπολογίας, πότερον ἐκ τῶν τελευταίων
 λόγων, ὡς παρανόμως με ἐνέδειξαν, ἢ περὶ τοῦ ψη-
 φίσματος τοῦ Ἰσοτιμίδου, ὡς ἄκυρόν ἐστιν, ἢ περὶ
 τῶν νόμων καὶ τῶν ὄρκων τῶν γεγενημένων, εἴτε
 καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξω τὰ γεγενημένα. ὁ δὲ με
 ποιεῖ μάλιστ' ἀπορεῖν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ὅτι οὐ πάντες
 ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ὁμοίως ὀργίξεσθε,
 ἀλλ' ἕκαστός τι ὑμῶν ἔχει πρὸς ὃ βούλοιο ἂν με
 πρῶτον ἀπολογεῖσθαι· ἅμα δὲ περὶ πάντων εἰπεῖν
 ἀδύνατον. κράτιστον οὖν μοι εἶναι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς

καὶ ante ἀδίκως addidi ex Lysia § 4. — παρ' ὑμῶν
 ψευδομαρτυριῶν om. Lys. ψευδομαρτυριῶντες LZ v. ante
 (R. et) Bk. — ἔτι om. LZM Lys. (Hi.). — γεγένηται Lys.
 et cum Dobr. Schi. Turr.: γεγένηται. — ἡγεῖσθαι] πρὶν
 ἂν καὶ ἡμεῖς εἰπώμεν add. Lys. (qui om. quae sequuntur
 usque ad finem paragraphi); similia etiam Isocrates.

8. σκοπῶ] ἀπορῶ Hi. — οὖν om. A pr. — λόγων om.
 LZ Dobr. — ἕκαστός τι ABL Bk.: ἕκ. τις. —

ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γενόμενα καὶ παραλιπεῖν
 μηδέν. ἂν γὰρ ὀρθῶς μάθῃτε τὰ πραχθέντα, φραδίως
 γνώσεσθ' ἃ μου κατεφύσαντο οἱ κατήγοροι. τὰ μὲν 9
 οὖν δίκαια γινώσκειν ὑμᾶς ἡγοῦμαι καὶ αὐτοὺς
 παρεσκευάσθαι, οἷσπερ ἐγὼ πιστεύσας ὑπέμεινα,
 ὀρῶν ὑμᾶς καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις
 περὶ πλείστου τοῦτο ποιουμένους, ψηφίζεσθαι κατὰ
 τοὺς ὄρκους· ὅπερ καὶ συνέχει μόνον τὴν πόλιν,
 ἀκόντων τῶν οὐ βουλομένων ταῦτα οὕτως ἔχειν·
 τάδε δὲ ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν
 ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι, καὶ μήτε
 μοι ἀντιδίκους καταστῆναι μήτε ὑπονοεῖν τὰ
 λεγόμενα μήτε δῆματα θηρεύειν, ἀκροασα-
 μένους δὲ διὰ τέλους τῆς ἀπολογίας τότε
 ἤδη ψηφίζεσθαι τοῦτο ὃ τι ἂν ὑμῖν αὐτοῖς
 ἄριστον καὶ εὐορκότατον νομίξῃτε εἶναι.
 ὥσπερ δὲ καὶ προεῖπον ὑμῖν, ὧ ἄνδρες, ἐξ ἀρχῆς 10
 περὶ πάντων ποιήσομαι τὴν ἀπολογία, πρῶτον μὲν
 περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας ὄθεν περ ἢ ἔνδειξις ἐγένετο,
 διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην, περὶ τῶν
 μυστηρίων ὡς οὔτε μοι ἠσέβηται οὐδέν οὔτε με-

παραλιπεῖν A^d.

9. ὑμᾶς A^d ZM Emp. Turr.: ἡμᾶς. — καὶ αὐτοὺς Emp.
 Turr.: καὶ λόγους (καὶ μὴ λόγ. Schi.). Sed ante οἷσπερ aliqua
 intercidisse puto, quibus iurisiurandi mentio continebatur. —
 παρεσκευάσθαι B^L, παρεσκευάσασθαι Z. — ἔχειν AB Bk.
 (ci. R.): ἔχει. — τάδε δὲ ὑμῶν κτέ.] cf. Lys. § 11. — μήτε
 μοι scr.: μήτ' ἔμοι. — μήτε ὑπονοεῖν τ. λ. μήτε δῆματα
 θηρεύειν] cf. Antiph. 6, 18: καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ μικρὸν
 ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα. — τοῦτο ὃ τι A M: τοῦθ' ὃ τι. ceterum
 ὃ τι ἂν ὑμῖν A a corr. habet; pr. fort. om. ἂν. cf. § 11.

10. τόνδε] τοῦδε Z, δὲ AB. — οὔτε μοι scripsi: οὔτ'
 ἔμοι. — οὔδ' ἐμμήν. οὔδ' ὠμολόγ. (codd.) Bk. Schi. Turr.
 cf. 29; 71. —

μήνυται οὐθ' ὠμολόγηται, οὐδ' οἶδα τοὺς μηνύσαντας ὑμῖν περὶ αὐτῶν οὐτ' εἰ ψευδῆ οὐτ' εἰ ἀληθῆ ἐμήνυσαν· ταυτ' ὑμᾶς διδάξω.

- 11 Ἦν μὲν γὰρ ἐκκλησία τοῖς στρατηγοῖς τοῖς εἰς Σικελίαν, Νικίᾳ καὶ Λαμάχῳ καὶ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τριήρης ἢ στρατηγὸς ἤδη ἐξώρμηε ἢ Λαμάχου· ἀναστάς δὲ Πυθόνικος ἐν τῷ δήμῳ εἶπεν· „ὦ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς μὲν στρατιὰν ἐκπέμπετε καὶ παρασκευὴν τοσαύτην, καὶ κίνδυνον ἀρεῖσθαι μέλλετε· Ἀλκιβιάδην δὲ τὸν στρατηγὸν ἀποδείξω ὑμῖν τὰ μυστήρια ποιοῦντα ἐν οἰκίᾳ μεθ' ἐτέρων, καὶ ἐὰν ψηφίσθητε ἄδειαν (ῶ) ἐγὼ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ἐνθάδε ἐνὸς τῶν ἀνδρῶν ἀμύητος ὢν ἐρεῖ τὰ μυστήρια· εἰ δὲ μή, χρῆσθε ἐμοὶ ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῆ, ἐὰν μὴ τάληθῆ λέγω.“
- 12 ἀντιλέγοντος δὲ Ἀλκιβιάδου πολλὰ καὶ ἐξάρνον ὄντος ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀμύητους μεταστήσασθαι, αὐτοὺς δ' ἴεσθαι ἐπὶ τὸ μειράκιον ὃ ὁ Πυθόνικος ἐκέλευε. καὶ ὄχοντο, καὶ ἤγαγον θεράποντα Πολεμάρχου· Ἀνδρομάχος αὐτῷ ὄνομα ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐψηφίσαντο αὐτῷ τὴν ἄδειαν, ἔλεγεν ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος γίγνοιτο μυστήρια· Ἀλκιβιάδην μὲν οὖν καὶ Νικιάδην καὶ

οὐδ' οἶδα scripsi: οὐτ' οἶδα. cf. 29.

11. λα.μάχῳ et λα.μάχον A. — ἀρεῖσθαι Bk.: ἀφρεῖσθαι. fort. autem adiectivum ad κινδ. appositum interciderit. — ῶ] om. ABLZ; ὡς add. v. Bk., qui adicit: „praestat fort. ῶ“. — ἐνθάδε ἐνὸς τῶν scripsi: ἐνὸς τῶν ἐνθάδε. — ἂν ὑμῖν a corr. habet A (pr. om. ἂν?)

12. Πολεμάρχον cum R. Bk.: ἀλκιβιάδου πολέμαρχον. Illud tamen huic coniecturae obstat, quod Polemarchi nomen inter cetera § 13 non occurrit. itaque Ἀρχεβιάδου πρὸς τὸν πολ. cum R. (qui Ἀλκιβ.) ci. Helbig. num Πολυστράτου, qui homo solus comprehensus et supplicio affectus est? — οὖν

Μέλητον, τούτους μὲν αὐτοὺς εἶναι τοὺς ποιοῦντας, συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὄρᾱν τὰ γιγνόμενα καὶ ἄλλους, παρεῖναι δὲ καὶ δούλους, ἑαυτὸν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ Ἰκέσιον τὸν ἀλύτην καὶ τὸν Μελήτον δούλον. πρῶτος μὲν οὗτος ταῦτα ἐμήνησε, καὶ ἀπέγραψε 13 τούτους· ὧν Πολύστρατος | μὲν συνελήφθη καὶ ἀπέθανεν, οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες ᾤχοντο, καὶ αὐτῶν ὑμεῖς θάνατον κατέγνωτε. Καὶ μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

ONOMATA. Τούσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνησεν· Ἀλκιβιάδην, Νικιάδην, Μέλητον, Ἀρχεβιάδην, Ἀρχιππον, Διογένη, Πολύστρατον, Ἀριστομένη, Οἰωνίαν, Παναίτιον.

Πρώτη μὲν ὧ̄ ἄνδρες μήνησις ἐγένετο αὕτη ὑπὸ 14 Ἀνδρομάχου κατὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν. Καὶ μοι κάλει Διόγνητον.

Ἦσθα ζητητής, ὧ̄ Διόγνητε, ὅτε Πυθόνικος εἰσήγειεν ἐν τῷ δήμῳ περὶ Ἀλκιβιάδου; Ἦν. Οἶσθα οὖν μηνύσαντα Ἀνδρόμαχον τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλτυλωνος γιγνόμενα; Οἶδα. Τὰ ὀνόματα οὖν τῶν ἀνδρῶν ἔστι ταῦτα, καθ' ὧν ἐμήνησεν; Ἔστι ταῦτα.

om. pr. A. — μέλητον A (Bk.): μέλιτον. ita semper A, plerumque etiam BL hoc nomen scriptum exhibent. — καὶ ante Ἰκέσιον del. Valck.

13. πρῶτος A pr. — μὲν ante οὗτος a corr. habere videtur A. — ONOMATA e codd. add. Bk. (ci. Markl. R.) — Διογένη Schi.: Διογένην. cf. infra Ἀριστομένη (ita codd., Ἀριστομένην Ald.). — Οἰωνίαν restituendum erat e fragmento tituli poletarum (C. I. Att. I, 275): Ἰωνίαν. Praeter alia nomina (v. ad § 15. 16. 17. 35) haec in his fragmentis (C. I. A. I, 274 sqq.; Ἀθήναιον 1878 p. 205) inveniuntur: Οἰωνίου τοῦ Οἰωνο — Παναϊτίου (276), Πολυστράτου Διο — Ἀγκυλῆθεν (277), Νικι[άδου] (Ἀθήν. l. c.).

14. τῇ Πουλτυ. A Bk.: τοῦ Πουλ.

- 15 Δευτέρα τοίνυν μήνυσις ἐγένετο. Τεῦκρος ἦν ἐνθάδε μέτοικος, ὃς ὄχητο Μέγαράδε ὑπεξεληθῶν, ἐκείθεν δὲ ἐπαγγέλλεται τῇ βουλῇ, εἴ οἱ ἄδειαν δοῖεν, μηνύσειν περὶ (τε) τῶν μυστηρίων, συνεργὸς ὢν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ποιοῦντας μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν τῆς περικοπῆς ἃ ἦδει. ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς, ἦν γὰρ ἀνοκράτωρ, ὄχοντο ἐπ' αὐτὸν Μέγαράδε· καὶ κομισθεῖς, ἄδειαν εὐρόμενος, ἀπογράφει τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ οὗτοι κατὰ τὴν Τεῦκρον μήνυσιν ὄχοντο φεύγοντες. Καὶ μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

ΟΝΟΜΑΤΑ. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε· Φαῖδρον, Γνωφονίδην, Ἰσόνομον, Ἡφαιστόδωρον, Κηφισόδωρον, ἑαυτόν, Διογνήτην, Σμινδυρίδην, Φιλοκράτη, Ἀντιφῶντα, Τείσαρχον, Παντακλέα.

Μέμνησθε δέ, ὧ ἄνδρες, ὅτι καὶ ταῦθ' ὑμῖν προσομολογεῖται ἅπαντα.

- 16 Τρίτη μήνυσις ἐγένετο. ἡ γυνὴ Ἀλκμεωνίδου, γενομένη δὲ καὶ Δάμωνος, — Ἀγαρίστη ὄνομα αὐτῇ — αὕτη ἐμήνυσεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον μυστήρια ποιεῖν Ἀλκιβιάδην

15. ἐπαγγέλλεται AB Bk.: ἐπαγγέλετο L, ἐπαγγέλετο ZM, ἐπηγγέλλετο v. — τε post περὶ addidi coll. § 34 (μην. καὶ π. τ. μυστ., σ. ὢν, τοὺς ἄλλ. Li.). — εὐρόμενος AB Bk.: εὐράμενος. verba ἄδ. εὐρ. del. Li. — ΟΝΟΜΑΤΑ in mg. add. A^d. — C. I. A. I, 277: Κηφισοδώρον μετοίκον ἐμ Πειρα[ιεῖ]. — Φιλοκράτη Schi.: Φιλοκράτην. — Τείσαρχον scripsi: Τίσαρχον. — ὅτι om. pr. A. — προσομολογῆται cum mg. Ald. (ubi προσομολογῆτε est) et R. Turr.

16. Ἀλκμεωνίδου scripsi: Ἀλκμαιωνίδου ZM, Ἀλκμαιονίδου v. — τὸ Ὀλυμπιεῖον ci. R. S.: τὸ Ὀλύμπιον A Bk., τὸν Ὀλύμπιον v. — ἀδίμαντον ABLZ. — in titulorum fragmentis

καὶ Ἀξίοχον καὶ Ἀδείμαντον· καὶ ἔφυγον οὗτοι πάντες ἐπὶ ταύτῃ τῇ μηνύσει.

Ἔτι μηνύσις ἐγένετο μία. Λυδὸς ὁ Φερεκλέους 17 τοῦ Θημακέως ἐμήνυσε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότη τοῦ ἑαυτοῦ, ἐν Θημακῷ· καὶ ἀπογράφει τούς τε ἄλλους, καὶ τὸν πατέρα ἔφη τὸν ἐμὸν παρεῖναι μὲν, καθεύδειν δὲ ἐγκεκαλυμμένον. Σπεύσιππος δὲ βουλευῶν παραδίδωσιν αὐτούς τῷ δικαστηρίῳ. ἄπειτα ὁ πατὴρ καταστήσας ἐγγνητὰς ἐγράψατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων, καὶ ἠγωνίσατο ἐν ἑξακισχιλίοις Ἀθηναίων, καὶ μετέλαβε δικαστῶν τοσοῦτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους ὁ Σπεύσιππος. ὁ δὲ πείσας καὶ δεόμενος μείναι τὸν πατέρα ἐγὼ ἦν μάλιστα, εἶτα δὲ καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς. Καὶ μοι κάλει Καλλίαν 18 καὶ Στέφανον, κάλει δὲ καὶ Φίλιππον καὶ Ἀλέξιππον· οὗτοι γάρ εἰσιν Ἀκουμενοῦ καὶ Ἀυτοκράτορος συγγενεῖς, οὗ ἔφυγον ἐπὶ τῇ Λυδοῦ μηνύσει· τοῦ μὲν ἀδελφιδοῦς ἐστὶν Ἀυτοκράτωρ, τοῦ δὲ θεῖος Ἀκουμενός· οἷς προσήκει μισεῖν μὲν τὸν ἐξελάσαντα

(v. ad § 13) haec sunt: Ἀξίοχον τοῦ Ἀλκιβιάδου Σκα[μβωνίδου], Ἀδειμάντον τοῦ Λευκολοφίδου Σκα[μβωνίδου] (274. 275. 276). — ἔφυγον scripsi coll. §§ 26. 35. 55. 67. 68: ἔφευγον.

17. Phereclis nomen est Ἀθῆν. l. c. (v. ad § 13). — Θημακέως Φημαθηκέως BLZ. cf. Harp. s. v. — θη.α.κῶ A pr. — βουλευῶν] βασιλεύων Sl. Bk. Schi., cui coniecturae recte adversatur Bgk. ep. ad. Schill. p. 113 (Turr.). — γραφὴν post παραν. add. Ald., om. codd. (in lacuna BLZM). — ὁ δὲ πείσας ὑπομείναι τ. π. Hi.

18. ἀκουμένον et ἀκούμενος codd. — οἷ ἔφυγον et δι' ὄντινα ἔφυγον scripsi: erat ἔφευγον. cf. ad § 16. —

ἐκείνους, εἰδέναι δὲ μάλιστα δι' ὄντινα ἔφυγον.
 Βλέπετε εἰς τούτους, καὶ μαρτυρεῖτε εἰ ἀληθῆ λέγω.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 19 Τὰ μὲν γενόμενα ἠκούσατε, ὧ ἄνδρες, καὶ ὑμῖν
 οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν· ἃ δὲ οἱ κατήγοροι
 ἐτόλμησαν εἰπεῖν, ἀναμνήσθητε. οὕτω γὰρ καὶ δι-
 καιον ἀπολογεῖσθαι, ἀναμνησκοντα τοὺς τῶν κατη-
 γόρων λόγους ἐξελέγχειν. ἔλεξαν γὰρ ὡς ἐγὼ μηνύ-
 σαιμι περὶ τῶν μυστηρίων, ἀπογράψαιμι τε τὸν πα-
 τέρα τὸν ἑαυτοῦ παρόντα, καὶ γενοίμην μηνυτῆς
 κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑαυτοῦ, λόγον οἶμαι πάντων
 δεινότετόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ
 ἀπογράφας αὐτὸν Ἀνδρὸς ἦν ὁ Φερεκλέους, ὁ δὲ
 πείσας ὑπομεῖναι καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντα ἐγὼ,
 πολλὰ ἱκετεύσας καὶ λαμβανόμενος τῶν γονάτων.
- 20 καίτοι τί ἐβουλόμην, εἰ ἐμήνυσα μὲν κατὰ τοῦ πα-
 4 τρός, ὡς οὕτοί φασιν, ἱκέτενον δὲ τὸν | πατέρα
 μείναντά τι παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ; καὶ ὁ πατὴρ ἐπέισθη
 ἀγῶνα τοιοῦτον ἀγωνίσασθαι, ἐν ᾧ δυοῖν τοῦν μεγί-
 στοιν κακοῖν οὐκ ἦν αὐτῷ ἁμαρτεῖν; ἢ γὰρ ἐμοῦ

μαρτυρεῖτ. A. pr. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A^d, sed in lacuna
 punctum rubrum habet.

19. γενόμενα Sl. Bk.: γινόμενα. — ἡμῖν A^d. — οὕτω
 cum R. Bk. Turr.: οὕ, quod cum Foertschio retinet Schi.,
 interrogationis signo post ἐξελ. posito. — ἀναμνησκοντα
 Luzac. Turr.: ἀναμνησκοντας, quod cum Foertschio retinet
 Schi. — τε post ἀνοσιώτ. om. pr. A. cf. C. Fuhrium Mus.
 Rhen. XXXIII, 578 sq. — αὐτὸν AZ mg. Ald. R.: αὐτῶν.
 — λαμβανόμενος A Bk. (ci. R.): καταλαμβ. (λαβόμε. Hi.).

20. δυεῖν A pr. — ἁμαρτεῖν] „nonne addendum θατέ-
 ρου?“ post R. Bk. cf. autem Schi. ad Sl. et Turr. — ἢ γὰρ]
 ἢ a corr. habet A. —

δόξαντος τὰ ὄντα μηνῦσαι κατ' ἐκείνου ὑπ' ἑμοῦ ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ σωθῆντι ἐμὲ ἀποκτείνει. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχεν· εἰ μὲν τάληθῆ μνηύσειέ τις, εἶναι τὴν ἄδειαν, εἰ δὲ τὰ ψευδῆ, τεθνᾶναι. καὶ μὲν δὴ τοῦτό γε ἐπίστασθε πάντες, ὅτι ἐσώθην καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ· οἷόν τε δ' οὐκ ἦν, εἴπερ ἐγὼ μνηυτῆς ἐγενόμην περὶ τοῦ πατρός, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἢ ἐκείνον ἔδει ἀποθανεῖν. φέρε δὴ τοίνυν, εἰ καὶ ὁ 21 πατήρ ἐβούλετο ὑπομένειν, τοὺς φίλους ἂν οἴεσθε ἢ ἐπιτρέπειν αὐτῷ μένειν ἢ ἐγγυῆσασθαι, ἀλλ' οὐκ ἂν παραιτεῖσθαι καὶ δεῖσθαι ἀπιέναι ὅπου [ἂν] ἔμελλεν αὐτὸς σωθῆσεσθαι ἐμέ τε οὐκ ἀπολεῖν; ἀλλὰ 22 γὰρ καὶ ὅτε Σπεύσιππου ἐδίωκεν ὁ πατήρ τῶν παρανόμων, αὐτὰ ταῦτα ἔλεγεν, ὡς οὐδεπώποτε ἔλθοι εἰς Θημακὸν ὡς Φερεκλέα· ἐκέλευε δὲ βασανίσαι τὰ ἀνδράποδα, καὶ μὴ τοὺς μὲν παραδιδόντας μὴ ἐθέλειν ἐλέγχειν, τοὺς δὲ μὴ θέλοντας ἀναγκάζειν. ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ πατρός τοῦ ἐμοῦ, ὡς ἅπαντες ἴστε, τί ὑπελείπετο τῷ Σπευσίπῳ λέγειν, εἰ ἀληθῆ οἶδε λέγουσιν, ἀλλ' ἢ „ὦ Λεωγόρα, τί βούλει περὶ θεραπόντων λέγειν; οὐχ ὁ υἱὸς οὕτω μεμήνηκε κατὰ σοῦ, καὶ φησί σε παρεῖναι ἐν Θημακῷ; ἔλεγχε σὺ τὸν πατέρα, ἢ οὐκ ἔστι σοι ἄδεια.“ ταυτὶ ἔλεγεν ἂν ὁ Σπεύσιππος, ὧ ἄνδρες, ἢ οὔ; ἐγὼ μὲν οἶμαι.

τὰ ψευδῆ] τὰ om. pr. A.

21. ἂν post ὅπου del. Dobr. Bait. — ἔμελεν ut videtur A pr.; αὐτὸς corr. addidisse videtur. nonne αὐτός τε?

22. τῶν ante παραν. del Valck. — οὐδέποτε A pr. — ἔλθη A et pr. L. — καὶ μὴ τοὺς μὲν] κ A pr. — 'θέλοντας Bait. Turr. — Λεωγόρα Bk. (et A^d): λεώ'ε. A sec. Bk., λέω ante lac. B, lac. solam habent LZM, ἀνθρωπε v. — μεμύνηκε A^d.

- 23 εἰ τοίνυν ἀνέβην ἐπὶ δικαστήριον, ἢ λόγος τις περὶ ἐμοῦ ἐγένετο, ἢ μὴνυσίς τις ἐμῆ ἐστίν ἢ ἀπογραφὴ, μὴ ὅτι ἐμὴ καθ' ἑτέρου, ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλον τινὸς κατ' ἐμοῦ, ἐλεγχέτω με ὁ βουλόμενος ἐνταῦθα ἀναβίης. ἀλλὰ γὰρ λόγον ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον οὐδένα πάποτ' ἐγὼ εἰπόντα οἶδα, οἷ τοῦτο μόνου ἠγγήσαντο δεῖν, τολμῆσαι κατηγορῆσαι· εἰ δ' ἐλεγχθῆ-
- 24 σονται ψευδόμενοι, οὐδὲν αὐτοῖς ἐμέλησεν. ὥσπερ οὖν, εἰ ἀληθὴ ἦν ταῦτα ἅ μου κατηγορήσαν, ἐμοὶ ἂν ὠργίζεσθε καὶ ἠξιούτε δίκην τὴν μεγίστην ἐπιτιθέναι, οὕτως ἀξιῶ ὑμᾶς, γιννώσκοντας ὅτι ψεύδονται, πονηροὺς τε αὐτοὺς νομίζειν, χρῆσθαί τε τεκμηρίῳ ὅτι εἰ τὰ δεινότερα τῶν κατηγορηθέντων περιφανῶς ἐλέγχονται ψευδόμενοι, ἢ πού τά γε πολλῶ φανλότερα ῥαδίως ὑμῖν ἀποδείξω ψευδομένους αὐτούς.
- 25 Αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὐταὶ ἐγένοντο τέτταρες· οἳ δὲ ἔφυγον καθ' ἐκάστην μὴνυσιν, ἀνέγνω ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐγὼ πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα, ὧ ἄνδρες, τάδε ποιήσω. τῶν γὰρ φυγόντων ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις οἱ μὲν τινες ἀπέθανον φεύγοντες, οἱ δ' ἤκουσι καὶ εἰσὶν ἐνθάδε

23. ἐμῆ] ὡς ἐμῆ Ald. — ἢ c. R. Bk.: ἢ ABLZ v. — ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον cum R. Bk.: ἀνοσιώτατον καὶ ἀπιστότατον. — οὐδένας cum R. Bk. — εἰπόντα (ed. I.) dedisse vid. pr. A Li.: εἰπόντας (ed. I). — οὐδὲν αὐτοῖς codd. mg. Ald. Valck. R.: οὐδὲ νῦν τοῖς.

24. μου Dobr. Turr.: με. — τά γε Bk.: τάχα A (litt. γ fort. corr.), τάχα B, τᾶλλα v., τά γ' ἄλλα c. Dobr. (qui τά γ' ἅ. πολλῶ φανλότερον ὑμῖν) Turr., τάχα ed. I, τά γε φανλότερα πολλῶ ῥᾶον ὑμῖν Hi.

25. ἔφυγον et φυγόντων scripsi: ἔφευγον et φευγόντων. cf. ad § 16. — ἐπὶ τοῖς ci. R. (coll. § 35) Bk.: ἐν τοῖς.

καὶ πάρεισιν ὑπ' ἑμοῦ κεκλημένοι. ἐγὼ οὖν ἐν τῷ 26
 ἐμῷ λόγῳ δίδωμι τῷ βουλομένῳ ἐμὲ ἐλέγξαι ὅτι
 ἔφυγέ τις αὐτῶν δι' ἐμὲ ἢ ἐμήνυσα κατὰ του, ἢ
 οὐχ ἕκαστοι ἔφυγον κατὰ τὰς μηνύσεις ταύτας ἃς
 ἐγὼ ὑμῖν ἀπέδειξα. καὶ εἴαν τις ἐλέγξῃ με ὅτι ψεύ-
 δομαι, χρῆσασθε μοι ὅ τι βούλεσθε. καὶ σιωπῶ, καὶ
 παραχωρῶ, εἴ τις ἀναβαίνειν βούλεται.

Φέρε δὴ, ὧ ἄνδρες, μετὰ ταῦτα τί ἐγένετο; 27
 ἐπειδὴ αἱ μηνύσεις ἐγένοντο, περὶ τῶν μηνύτρων,
 ἦσαν γὰρ κατὰ τὸ Κλεωνύμου ψήφισμα χίλια
 δραχμαί, κατὰ δὲ τὸ Πεισάνδρου μύριαι, περὶ δὲ
 τούτων ἡμφισβήτητον οὗτοί τε οἱ μηνύσαντες καὶ
 Πυθόνικος, φάσκων πρῶτος εἰσαγγεῖλαι, καὶ Ἄνδρο-
 κλῆς ὑπὲρ τῆς βουλῆς. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ 28
 τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ τοὺς μεμνημένους,
 ἀκούσαντας τὰς μηνύσεις ἃς ἕκαστος ἐμήνυσε, δια-
 δικάσαι. καὶ ἐψηφίσαντο πρῶτῳ μὲν Ἄνδρομάχῳ,
 δευτέρῳ δὲ Τεύκρῳ, καὶ ἔλαβον Παναθηναίων τῷ
 ἀγῶνι Ἄνδρομάχος μὲν μυριάς δραχμάς, Τεύκρος
 δὲ χιλίας. Καὶ μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΤΡΕΣ.

| Περὶ μὲν τῶν μυστηρίων, ὧ ἄνδρες, ὧν εἴνεκα 29
 ἡ ἔνδειξις ἐγένετο καὶ περὶ ὧν ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι ἔ
 εἰσεληλύθατε, ἀποδέδεικται μοι ὡς οὔτε ἡσέβηκα

26. ἐλέγξαι pr. A Turr.: ἐξελέγξαι. — κατὰ του Sl.:
 κατ' αὐτοῦ. — post hanc § addendum dicit S. ΔΙΑΝΑ-
 ΠΑΤΣΙΣ vel simile quid.

27. κατὰ μὲν τὸ Κλ. ψ?

28. μνήσεις A^d pr., μνήσεις A^d corr. — πα .. θηναίων
 A pr. — ΜΑΡΤΤΡΕΣ in mg. add. A^d it. 46.

29. μεμύηκα A^d pr., μεμύνηκα A^d corr. —

οὔτε μεμνήνκα περὶ οὐδενὸς οὔτε ὠμολόγηκα περὶ αὐτῶν, οὐδὲ ἔστι μοι ἁμάρτημα περὶ τῷ θεῷ οὔτε μείζον οὐτ' ἐλαττον οὐδὲ ἐν. ὅπερ ἐμοὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ὑμᾶς πείσαι. καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν, (οἷ) ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φορικῶδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὡς πρότερον ἐτέρων ἁμαρτόντων καὶ ἀσεβησάντων περὶ τῷ θεῷ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν

30 ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη — τούτων οὖν ἐμοὶ τῶν λόγων ἢ τῶν ἔργων τί προσήκει; ἐγὼ γὰρ πολὺ μᾶλλον ἐκείνων (ταῦτα) κατηγορῶ, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτό φημι δεῖν ἐκείνους μὲν ἀπολέσθαι, ὅτι ἠσέβησαν, ἐμὲ δὲ σφῆξαι, ὅτι οὐδὲν ἁμάρτηκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη, εἰ ἐμοὶ ὀργίλοισθε ἐπὶ τοῖς ἐτέρων ἁμαρτήμασι, καὶ τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν εἰδότες ὅτι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν λέγεται, κρείττω τῆς ἀληθείας ἠγγήσεσθε. δηλονότι γὰρ τοῖς μὲν ἁμαρτηκόσι τὰ τοιαῦτα ἁμαρτήματα οὐκ ἔστιν ἀπολογία ὡς οὐκ ἐποίησαν· ἢ γὰρ βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσιν· ἐμοὶ δὲ ὁ ἔλεγχος ἦδιστος, ἐν οἷς ὑμῶν οὐδὲν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον σωθῆναι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ, ἀλλ' ἐλέγχοντα τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους καὶ

31 ὑμᾶς ἀναμιμνήσκοντα τὰ γεγενημένα, οἷ τινες ὄρκους

οὐδὲ ἐν] οὐδὲν A. — καὶ γὰρ οἱ λόγοι κτέ.] si addas οἷ, nihil in his cum Andocide non convenire videtur, neque cuiquam eorum qui praeterea mutare tentarunt conatus prospere cessit (οἷ λ. τ. κατ. del. Usener). — ἀνωρθίαζον] cf. Harp.: ἀνωρθ. ἀντὶ τοῦ ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον Ἀνδοκίδης, et Suid. et B. A. I p. 412. Eurip. Andr. 1148 et Aesch. Ch. 271 confert Kō.

30. γ' ἂν codd. Bk. (ci. R.): γὰρ. — ἠγγήσαισθε cum R. Bk. (vulg. ret. Schi. Turr.). — malim δεινὴ (ἢ) παρὰ. — τῇ τοιαύτῃ pr. A W.: τοιαύτῃ. — ἀναμιμνήσκοντα ci. R. Bait.: ἀναμιμνήσκω.

μεγάλους ὁμόσαντες οἴσετε τὴν ψῆφον περὶ ἐμοῦ, καὶ ἀρασάμενοι τὰς μεγίστας ἀράς ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ παισὶ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν, ἧ μὴν ψηφιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, πρὸς δὲ τούτοις μεμύησθε καὶ ἐωράκατε τοῖν θεοῖν τὰ ἱερά, ἵνα τιμωρήσῃτε μὲν τοὺς ἀσεβοῦντας, σώξῃτε δὲ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. νομίσατε τοίνυν ἀσέβημα οὐδὲν ἕλαττον εἶναι τοὺς 32 μηδὲν ἡδικοκότητας ἀσεβεῖν καταγνώναι ἢ τοὺς ἡσεβηκότητας μὴ τιμωρεῖσθαι. ὣστ' ἐγὼ ὑμῖν πολὺ μᾶλλον τῶν κατηγορῶν πρὸς τοῖν θεοῖν ἐπισκῆπτω, ὑπὲρ τε τῶν ἱερῶν ἃ εἶδετε, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οὐ τῆς ἑορτῆς ἕνεκα ἔρχονται δεῦρο· εἰ μὲν τι ἡσέβηκα ἢ ὠμολόγηκα ἢ ἐμήνυσα κατὰ τινος ἀνθρώπου, ἢ ἄλλος τις περὶ ἐμοῦ, ἀποκτείνάτε με· οὐ παραιτοῦμαι· εἰ δὲ οὐδὲν ἡμάρτηται μοι, καὶ τοῦτο ὑμῖν 33 ἀποδείκνυμι σαφῶς, δέομαι ὑμῶν αὐτὸ φανερόν τοῖς Ἑλλήσι πᾶσι ποιῆσαι, ὡς ἀδίκως εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα κατέστην. ἐὰν γὰρ μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων καὶ ἀτιμωθῇ ὁ ἐνδείξας ἐμὲ Κηφίσιος οὐτοσί, οὐκ ἐξέσται αὐτῷ εἰς τὸ ἱερόν τοῖν θεοῖν εἰσιέναι, ἢ ἀποθανεῖται. εἰ οὖν ὑμῖν δοκῶ ἱκανῶς περὶ τούτων ἀπολελογῆσθαι, δηλώ-

31. ἀσάμενοι ut videtur pr. A. — παισὶ A et corr. B (Bk): πᾶσι. — ἧ (ἧ) μὴν ψηφιεῖσθαι AB (ἧ μὴν ... ψηφιεῖσθαι pr. A) Kl. Schi. Turr.: εἰ μὴ ψηφιεῖσθε.

32. ἐπισκῆπτω] cf. Harp. s. v. ἐπισκῆψατο: τὸ δὲ ἐπισκῆπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθυσιασμοῦ λέγω καὶ ὅλον ἐξορκίζω Ἀνθ. τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Λυσίας — εἰρήμασιν. — εἶδετε A Bk.: ἴδετε. — ἕνεκα scripsi: ἕνεκεν. — μεμήνυκα Bait., sicut est § 29. ἐγὼ desiderat Hi.

33. αὐτὸ] ἀπὸ τοῦτο Emp. — Κηφίσιος auct. Steph. Bk.: Κηφῆσιος. — ἐξέσται scripsi: ἐξεστιν. — ὑμῖν δοκῶ AB Bk.: δοκῶ ὑμῖν. — ἀπολελογῆσθαι AB Bk. (ci. Sl.): ἀπολογεῖσθαι.

σατέ μοι, ἵνα προθυμότερον περὶ τῶν ἄλλων ἀπολογῶμαι.

- 34 *Περὶ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῆς περικοπῆς καὶ τῆς μνηύσεως, ὥσπερ καὶ ὑπεσχόμην ὑμῖν, οὕτω καὶ ποιήσω· ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὑμᾶς διδάξω ἅπαντα τὰ γεγενημένα. ἐπειδὴ Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν, ἄδειαν εὐρόμενος μνηύει περὶ τε τῶν μυστηρίων (καὶ) ἃ ἦδει ἐκ τῶν περικοψάντων τὰ ἀναθήματα, καὶ ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἄνδρας. ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἀπεγράφησαν, οἱ μὲν αὐτῶν φεύγοντες ᾤχοντο, οἱ δὲ συλληφθέντες ἀπέθανον κατὰ τὴν Τεῦκρου μῆνυσιν. Καὶ μοι ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.*

- 35 *ONOMATA.* Τεῦκρος ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖς ἐμήνυσεν Εὐκτῆμονα, Γλαύκιππον, Εὐρύμαχον, Πολύευκτον, Πλάτωνα, Ἀντίδωρον, Χάριππον, Θεόδωρον, Ἀλκισθένη, Μενέστρατον, Ἐρυξίμαχον, Εὐφίλιτον, Εὐρυδάμαντα, Φερεκλέα, Μέλητον, Τιμάνθη, Ἀρχίδαμον, Τελένικον.

Τούτων τοίνυν τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἤκουσι καὶ εἰσὶν ἐνθάδε, τῶν δὲ ἀποθανόντων εἰσὶ πολλοὶ προσήκοντες· ὧν ὅστις βούλεται, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ ἀναβάς με ἐλεγχάτω ἢ ὡς ἐφυγέ τις δι' ἐμὲ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἢ ὡς ἀπέθανεν.

- 36 Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο, Πείσανδρος καὶ Χαρι-

34. (καὶ) ἃ ἦδει ἐκ τῶν („quae audiverat ex —“) scripsi coll. § 15: ἃ ἦδει ἐκ τῶν codd., ἃ ἦ. καὶ τῶν Ald. Bk., ἃ ἦ., καὶ ἐκ τ. deleto καὶ quod sequitur Ros. — εἴκοσι A^d pr. — ἐπειδὴ δὲ codd. Bk. (ci. R.): om. δὲ v.

35. Ἀλκισθένη et Τιμάνθη Schi.: Ἀλκισθένην et Τιμάνθην. — Ἐρυξίμαχον cum Steph. Bk.: εὐρυξίμαχον A, εὐριξίμαχον BLZ, εὐριξίμαχον Ald. — Εὐφίλιτον] cf. C. I. A. I, 274, Suppl. p. 35 (v. ad § 13): Εὐφιλίτου Τιμοθέου Κ[υ]δαθη[ν]αιῶς. — εὐρυδάμαντα AB, εὐροδάμαντα Z.

κλῆς, ὄντες μὲν τῶν ζητητῶν, δοκοῦντες | δ' ἐν⁶
 ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ εὐνούστατοι εἶναι τῷ δήμῳ, ἔλεγον
 ὡς εἶη τὰ ἔργα τὰ γεγενημένα οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν
 ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, καὶ χρῆναι ἐπι-
 ζητεῖν καὶ μὴ παύσασθαι. καὶ ἡ πόλις οὕτως διέκειτο,
 ὥστ' ἐπειδὴ τὴν βουλὴν εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κῆρυξ
 ἀνείποι ἰέναι καὶ τὸ σημεῖον καθέλοι, τῷ αὐτῷ
 σημεῖῳ ἢ μὲν βουλὴ εἰς τὸ βουλευτήριον ἦει, οἱ δ'
 ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἔφηνον, δεδιότες εἰς ἕκαστος μὴ
 συλληφθεῖν. ἐπαρθεῖς οὖν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς³⁷
 εἰσαγγέλλει Διοκλείδης εἰς τὴν βουλὴν, φάσκων
 εἰδέναι τοὺς περικόψαντας τοὺς Ἑρμᾶς, καὶ εἶναι
 αὐτοὺς εἰς τριακοσίους· ὡς δ' ἴδοι καὶ περιτύχοι
 τῷ πράγματι, ἔλεγε. καὶ τούτοις, ὧ ἄνδρες, δέομαι
 ὑμῶν προσέχοντας τὸν νοῦν ἀναμιμνήσκεσθαι, ἐὰν
 ἀληθῆ λέγω, καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· ἐν ὑμῖν γὰρ
 ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ μοι ὑμεῖς τούτων μάρτυρές ἐστε.
 ἔφη γὰρ εἶναι μὲν ἀνδράποδόν οἱ ἐπὶ Λαυρίῳ, δεῖν³⁸
 δὲ κομίσασθαι ἀποφορᾶν. ἀναστὰς δὲ πρῶ ψευθεὶς
 τῆς ᾠρας βαδίζειν· εἶναι δὲ πανσέληνον. ἐπεὶ δὲ
 παρὰ τὸ προπύλαιον τὸ Διονύσου ἦν, ὄραν ἀνθρώ-
 πους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ ᾠδείου καταβαίνοντας εἰς
 τὴν ὀρχήστραν· δεῖσας δὲ αὐτούς, εἰσελθὼν ὑπο

36. ζητητῶν] cf. Harp. ζητητής· ἀρχὴ τις Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη — — Δημοσθένης — — καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. — ἔλεγον οὖν ὡς Ald. — ἐπιζητεῖν A pr. Dobr.: ἔτι ζητεῖν. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — ἀνείποι Schoem. Dobr. Bk.: ἀνείπη. — καθέλοι AB Bk.: καθέλη. — ἔφηνον Bait.: ἔφηνον.

37. Διοκλείδης Ald.: διὸ καὶ δις. — τὰς Ἑρμᾶς pr. A.

38. πρῶ Bk.: πρῶ A, πρῶ v. — τὸ Διονύσου ZMBk. Schi.: τοῦ Δ. —

τὴν σκιάν καθέζεσθαι μεταξύ τοῦ κίονος καὶ τῆς
 στῆλης ἐφ' ἧ ὁ στρατηγός ἐστιν ὁ χαλκοῦς. ὄραν
 δὲ ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους,
 ἐστάναι δὲ κύκλῳ ἀνὰ πέντε καὶ δέκα ἀνδρας, τοὺς
 δὲ ἀνὰ εἴκοσιν ὄραν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην
 39 τὰ πρόσωπα τῶν πλείστων γινώσκειν. καὶ πρῶτον
 μὲν, ὧ ἀνδρες, τοῦθ' ὑπέθετο δεινότατον πρᾶγμα,
 οἶμαι, ὅπως ἐν ἐκείνῳ εἶη ὄντινα βούλοιο Ἀθηναίων
 φάναι τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι, ὄντινα δὲ μὴ
 βούλοιο, λέγειν ὅτι οὐκ ἦν. ἰδὼν δὲ ταῦτ' ἔφη
 ἐπὶ Λαύριον ἰέναι, καὶ τῇ ὑστεραία ἀκούειν ὅτι οἱ
 Ἑρμαῖ εἶεν περικεκομμένοι· γινῶναι οὖν εὐθύς ὅτι
 40 τούτων εἶη τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔργον. ἦκων δὲ εἰς ἄστν
 ζητητάς τε ἤδη ἠρημένους καταλαμβάνειν καὶ μῆν-
 τρα κεκηρυγμένα ἑκατὸν μναῖς. ἰδὼν δὲ Εὐφημον
 τὸν Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφὸν ἔν τῳ χαλκείῳ
 καθήμενον, ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ Ἑφαιστειὸν
 λέγειν ἄπερ ὑμῖν ἐγὼ εἶρηκα, ὡς ἴδοι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ
 τῇ νυκτί· οὐκ οὖν δέοιτο παρὰ τῆς πόλεως χρήματα
 λαβεῖν μᾶλλον ἢ παρ' ἡμῶν, ὥσθ' ἡμᾶς ἔχειν φίλους.
 εἰπεῖν οὖν τὸν Εὐφημον ὅτι καλῶς ποιήσειεν εἰπῶν,
 καὶ νῦν ἦκειν κελεῦσαί οἱ εἰς τὴν Λεωγόρου οἰκίαν,

σκιάν] οἰκίαν pr. A. — num μεταξύ του? — ὄραν δὲ
 κτέ.] cf. Galen. XVIII A p. 450 ed. Kühn: Ἄ. ἐν τῳ περὶ
 μυστηρίων· ἄδων δ' ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα
 τριακοσίους. μὲν et μάλιστα, quae om. codd., e Galeno add.
 Sl. Bk. idem Sl. pro ὄραν (ἄδων) ci. ἰδεῖν. — τῶν πλείστων]
 τὰ πλείστα pr. A (prob. Li.).

39. malim ἐπ' ἐκείνῳ. — Λαύριον Bk.: λαυρίαν codd.,
 λαυρεῖον v. (sicut Λαυρεῖῳ § 38).

40. καταλαμβάνειν codd. Bk. (ci. Valck. R.): καταλαμ-
 βάνει. — ἐν τῳ Valck.: ἐν τῳ. — ἴδοι ὑμᾶς A^d M. — καὶ
 συνήκειν Emp. — κελεῦσαί οἱ] pronomen ad Euphemum

„ἴν' ἐκεῖ συγγένη μετ' ἐμοῦ Ἀνδοκίδῃ καὶ ἑτέροις οἷς δεῖ.“ ἤκειν ἔφη τῇ ὕστεραία, καὶ δὴ κόπτειν τὴν 41
 θύραν· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν τυχεῖν ἐξιόντα, καὶ εἰπεῖν αὐτῷ· „ἄρά γε σὲ οἶδε περιμένουσι; χρῆ μέντοι μὴ ἀπαθελῆσθαι τοιούτους φίλους.“ εἰπόντα δὲ αὐτὸν ταῦτα οἴχεσθαι. καὶ τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ τὸν πατέρα μου ἀπώλλυε, συνειδότα ἀποφαίνων· εἰπεῖν δὲ ἡμᾶς ὅτι δεδογμένον ἡμῖν εἴη δύο μὲν τάλαντα ἀργυρίου διδόναι οἱ ἀντὶ τῶν ἑκατὸν μυνῶν τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου, εἰ δὲ κατάσχωμεν ἡμεῖς ἃ βουλόμεθα, ἕνα αὐτὸν ἡμῶν εἶναι, πίστιν δὲ τούτων δοῦναι τε καὶ δεξασθαι. ἀποκρίνασθαι δὲ αὐτὸς 42 πρὸς ταῦτα ὅτι βουλεύσοιτο· ἡμᾶς δὲ κελεύειν αὐτὸν ἤκειν εἰς Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους, ἵνα κάκεινος παρείη. τὸν δ' αὖ κηδεστήν μου οὕτως ἀπώλλυεν. ἤκειν ἔφη εἰς Καλλίου, καὶ καθομολογήσας ἡμῖν πίστιν δοῦναι ἐν ἀκροπόλει, καὶ ἡμᾶς συνθεμένους οἱ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν ἐπιόντα μῆνα δώσειν διαψεύδεσθαι καὶ οὐ διδόναι· ἤκειν οὖν μηνύσων τὰ γενόμενα.

Ἡ μὲν εἰσαγγελία αὐτῷ, ᾧ ἄνδρες, τοιαύτη· 43 ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔφη γυνῶναι, δύο καὶ τετταράκοντα, πρῶτους μὲν Μαντίθεον καὶ Ἀφειλίωνα, βουλευτὰς ὄντας καὶ καθη-

referri debet (cf. R. Add.). — τὴν et οἰκίαν del. Hi. — συγγένηται A pr.

41. αὐτῷ Li., αὐτῷ ipse praetuli: αὐτὸν (πρὸς αὐτόν ci. B.). — βουλόμεθα A. — αὐτὸν R. Bk.: αὐτῶν.

42. παρῆει pr. A, παροίη B. — καθομολογήσας AB Bk.: καθοδηγήσας. — ἐπιόντα Emp. Turr.: εἰσιόντα.

43. αὐτῷ cum R. Turr.: αὐτῶν. — Ἀφειλίωνα Bk. contra

μένους ἔνδον, εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. ἀναστὰς δὲ Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν τὸ ἐπὶ Σκαμανδρίου ψήφισμα καὶ ἀναβιάζειν ἐπὶ τὸν τροχὸν τοὺς ἀπογραφέντας, ὅπως μὴ πρότερον νῦξ ἔσται πρὶν πνθίσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγεν
 44 ἢ βουλή ὡς εὖ λέγει. | ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Μαν-
 7 τίθεος καὶ Ἀψεφίων ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθέζοντο, ἵκετεύοντες μὴ στρεβλωθῆναι ἀλλ' ἐξεγνηθέντες κριθῆναι. μόλις δὲ τούτων τυχόντες, ἐπειδὴ τοὺς ἐγγνητὰς κατέστησαν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ὄχοντο εἰς τοὺς πολεμίους ἀντομολήσαντες, καταλιπόντες τοὺς ἐγγνητὰς, οὓς ἔδει (ἐν) τοῖς αὐτοῖς
 45 ἐνέχεσθαι ἐν οἷσπερ οὓς ἠγγνήσαντο. ἢ δὲ βουλή ἐξελθοῦσα ἐν ἀπορρήτῳ συνέλαβεν ἡμᾶς καὶ ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέσαντες δὲ τοὺς στρατηγούς ἀνειπεῖν ἐκέλευσαν Ἀθηναίων τοὺς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας ἰέναι εἰς τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα λαβόντας, τοὺς δ' ἐν μακροῦ τείχει εἰς τὸ Θησεῖον, τοὺς δ' ἐν Πειραιεῖ εἰς τὴν Ἴπποδαμείαν ἀγορὰν, τοὺς δὲ ἱππεῖς ἔτι (πρὸ) νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι ἤκειν εἰς τὸ Ἀνάκειον, τὴν δὲ βουλήν εἰς ἀκρόπολιν ἰέναι κἀκεῖ καθεύδειν, τοὺς δὲ πρυτάνεις ἐν τῇ θόλῳ. Βοιωτοὶ δὲ πεπυσμένοι τὰ πράγματα ἐπὶ τοῖς ὁρίοις ἦσαν ἐξεστρατευμένοι. τὸν

codd. (Ἀψεφίονα R.). cf. Boeckh. C. I. Gr. II p. 340 (Turr.); Voemel. ad Dem. Lept. § 144.

44. Ἀψεφίων Bk. — ἠκετεύοντες pr. A. — ἐξεγνηθέντες Sl. Bk.: ἐξεγνηθέντας. — ἐγκαταλιπόντες ci. S. — ἐν add. W.; hoc addendum aut ἐν quod sequitur delendum esse dicit Hertl.

45. εἰς τὸ Θησ. cum R. Bk.: εἰς τε Θ. AB, εἰς γε Θ. v. — Ἴπποδαμείαν Lobeck. Turr.: Ἴπποδαμίαν. — (πρὸ) νυκτὸς scripsi; cf. § 48. — Ἀνακείον Schi. — ἐστρατευμένοι

δὲ τῶν κακῶν τούτων αἴτιον Διοκλείδην ὡς σω-
τῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἐπὶ ξεύγους ἦγον εἰς τὸ
πρυτανεῖον στεφανώσαντες, καὶ ἐδείκνυε ἐκεῖ.

Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα, ὧ ἄνδρες, ὅποσοι ὑμῶν 46
παρῆσαν, ἀναμνησθεσθε καὶ τοὺς ἄλλους διδά-
σκετε· εἶτα δὲ μοι τοὺς πρυτάνεις κάλει τοὺς τότε
πρυτανεύσαντας, Φιλοκράτη καὶ τοὺς ἄλλους.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ, καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῖν ἀναγνώσομαι 47
τῶν ἀνδρῶν ἃν ἀπέγραψεν, ἵν' εἰδῆτε ὅσους μοι
τῶν συγγενῶν ἀπάλλυεν, πρῶτον μὲν τὸν πατέρα,
εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, τὸν μὲν συνειδῶτα ἀπο-
δεικνύς, τοῦ δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ φάσκων τὴν σύνοδον
γενέσθαι. τῶν δ' ἄλλων ἀκούσεσθε τὰ ὀνόματα.
Καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε.

Χαριμίδης Ἀριστοτέλους·
οὗτος ἀνεπιὸς ἐμὸς· ἡ μήτηρ ἢ ἐκείνου καὶ ὁ πατήρ
ὁ ἐμὸς ἀδελφοί.

A pr. — τῶν ante κακῶν om. A pr. — ξεύγος pr. A. —
στεφανώσαντες A^d pr. („στεφανώσαντες A ni fallor“ Bk.)
Bk.: στεφανώσαντες.

46. Φ. καὶ τοὺς ἄλλους cum R. m. Ald. Bk.: libri post
haec verba iterant διδάσκετε.

47. ἀπέγραψεν AB Bk. (R.): ἔγραψεν. — ἀναγίνωσκε ...
A. — μήτηρ ἐκείνου A^d M v. ante Bk. — ὁ πατήρ ὁ ἐμὸς
A Bk.: ὁ πατήρ ἐμὸς LZ, ὁ ἐμὸς πατήρ v. — Ἀλκμέωνος
scripsi (cf. § 16): Ἀλκμαίονος. — φρίνικος ABLZ. Schol. Ar.
Nub. 1087 confert Sl.; contra Kō. Ros. (R.) in vocabulo
ὄρησ. (ὄρησαμένον mg. Ald.) patris nomen latere putant.
— post Κριτίας ἀνεπιὸς legebantur male iterata Εὐκρατίας
ὁ Νικίον ἀδελφός, quae auct. R. del. Bk. — ceterum in hoc
indice aliquid turbatum esse evincitur e § 68: ἀνεπιὸι τρεῖς,
τῶν ἄλλων συγγενῶν ἐπτά. nam etiamsi ibi cum Sl. πέντε
pro ἐπτά rescribas, ut numerus constet, certe duo tantum

Ταυρέας·
οὔτοσι ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Νισαίος·
υἱὸς Ταυρέου.

Καλλίας ὁ Ἀλκμέωνος·
ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Εὐφημος·
Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφός.

Φρόνιχος ὁ ὀρχησάμενος·
ἀνεψιός.

Εὐκράτης ὁ Νικίου ἀδελφός·
κηδεστής οὗτος Καλλίου.

Κριτίας·
ἀνεψιὸς καὶ οὗτος τοῦ πατρός· αἱ μητέρες ἀδελφαί.
Τούτους πάντας ἐν τοῖς τετταράκοντα ἀνδράσιν
ἀπέγραψεν.

- 48 Ἐπειδὴ δὲ ἐδεδέμεθα πάντες ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
νῦν τε ἦν καὶ τὸ δεσμοπήριον συνεκέκλητο, ἦγον
δὲ τῷ μὲν μήτηρ τῷ δὲ ἀδελφὴ τῷ δὲ γυνὴ καὶ
παῖδες, ἦν δὲ βοή καὶ οἶκος κλαιόντων καὶ ὀδυρο-
μένων τὰ παρόντα κακά, λέγει πρὸς με Χαρμίδης,
ὧν μὲν ἀνεψιός, ἡλικιώτης δὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐν
49 τῇ οἰκίᾳ. τῇ ἡμετέρᾳ ἐκ παιδός, ὅτι „Ἀνδοκίδη,
τῶν μὲν παρόντων κακῶν ὄρας τὸ μέγεθος, ἐγὼ
δ' ἐν μὲν τῷ παρελθόντι χρόνῳ οὐδὲν ἐδεόμην
λέγειν οὐδέ σε λυπεῖν, νῦν δὲ ἀναγκάζομαι διὰ
τὴν παροῦσαν ἡμῖν συμφορὰν. οἷς γὰρ ἐχρῶ καὶ
οἷς συνῆσθα ἄνευ ἡμῶν τῶν συγγενῶν, οὔτοι ἐπὶ

consobrini commemorati erunt. fort. τοῦ πατρός altero loco
deler.dum. — πάντας AB Bk.: ἅπαντας. — τετταρακο . . .
pr. A. — ἀπέγραψεν Steph.: ἐπέγραψεν.

48. συνεκέκλητο S.: συνεκέλειστο. — κλαιόντων Schi.

ταῖς αἰτίαις δι' ἃς ἡμεῖς ἀπολλύμεθα οἱ μὲν αὐτῶν
 τεθναῖσιν, οἱ δὲ οἴχονται φεύγοντες, σφῶν αὐτῶν
 καταγρόντες ἀδικεῖν εἰ ἤκουσάς τι τούτου 50
 τοῦ πράγματος τοῦ γενομένου, εἰπέ, καὶ πρῶτον
 μὲν σεαυτὸν σῶσον, εἶτα δὲ τὸν πατέρα, ὃν εἰκός
 ἐστὶ σε μάλιστα φιλεῖν, εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, ὃς
 ἔχει σου τὴν ἀδελφὴν ἥπερ σοι μόνη ἐστίν, ἔπειτα
 δὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσοῦ-
 τούς ὄντας, ἔτι δὲ ἐμέ, ὃς ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ ἠνίασα
 μὲν σε οὐδὲν πώποτε, προθυμότητος δὲ εἰς σὲ καὶ
 τὰ σὰ πράγματά εἰμι, ὃ τι ἂν δέῃ ποιεῖν.“ λέγον- 51
 τος δὲ ᾧ ἄνδρες Χαρμίδου ταῦτα, ἀντιβολούντων
 δὲ τῶν ἄλλων καὶ λικετεύοντος ἐνὸς ἐκάστου, ἐνεθυ-
 μήθην πρὸς ἑμαυτὸν· „ὦ πάντων ἐγὼ δεινοτάτη
 συμφορᾷ περιπεσῶν, πότερα περιίδω τοὺς ἑμαντοῦ
 συγγενεῖς ἀπολλυμένους ἀδίκως, καὶ αὐτούς τε
 ἀποθανόντας καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν δημευθέντα,
 πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὡς ὄντας
 ἀλιτηρίους τῶν θεῶν τοὺς οὐδενὸς αἰτίους τῶν
 γεγενημένων, ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων μέλλον-
 τας ἀδίκως | ἀπολεῖσθαι, τὴν δὲ πόλιν ἐν κακοῖς 8
 οὔσαν τοῖς μεγίστοις καὶ ὑποψίαν εἰς ἀλλήλους
 ἔχοντας, ἢ εἰπῶ Ἀθηναίοις ἃ περ ἤκουσα Εὐφιλή-
 του αὐτοῦ τοῦ ποιήσαντος;“ ἔτι δὲ ἐπὶ τούτοις καὶ 52

49. post ἀδικεῖν lacuna est in ABL, in A quidem XII litterarum. τούτων τοίνυν ins. vult S., φέρε δὴ τοίνυν Linder K.

50. δέῃ Bk.: δέοι A v.

51. ᾧ πάντων ABLZ. — ἀπολλυμένους et quod sequitur καὶ del. Usener. — ἀλιτηρίους A, ἀλειτηρίους verum puto. — ἀπολεῖσθαι Steph. R. Bait., coll. §§ 66, 67, 68: ἀπολέσθαι. — post ἔχοντας Dobr. add. ἅπαντας.

τόδε ἐνεθυμήθην, ὦ ἄνδρες, καὶ ἐλογιζόμενην πρὸς ἐμαυτὸν τοὺς ἐξημαρτηκότητας καὶ τὸ ἔργον εἰργασμένους, ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη ἐτεθνήκεσαν ὑπὸ Τεύκρου μνηστῆρες, οἱ δὲ φεύγοντες ᾤχοντο καὶ αὐτῶν θάνατος κατέγνωστο, τέτταρες δὲ ἦσαν ὑπόλοιποι οἳ οὐκ ἐμνηθύθησαν ὑπὸ Τεύκρου τῶν πεποιηκότων, Παναίτιος Χαιρέδημος Διάκριτος Λυσι-
 53 στρατος· οὗς εἰκὸς ἦν ἀπάντων μάλιστα δοκεῖν εἶναι τούτων τῶν ἀνδρῶν οὗς ἐμήνυσε Διοκλιδῆς, φίλους ὄντας τῶν ἀπολωλότων ἤδη. καὶ τοῖς μὲν οὐδέπω βέβαιος ἦν ἡ σωτηρία, τοῖς δὲ ἐμοῖς οἰκείοις φανερός (ὁ) ὄλεθρος, εἰ μὴ τις ἐρεῖ Ἀθηναίους τὰ γυνόμενα. ἐδόκει οὖν μοι κρεῖττον εἶναι τέτταρας ἄνδρας ἀποστερεῖν τῆς πατρίδος δικαίως, οἳ νῦν ζῶσι καὶ κατεληλύθασιν καὶ ἔχουσι τὰ σφέτερα ἀν-
 54 τῶν, ἢ ἐκείνους ἀποθανόντας ἀδίκως περιδεῖν. εἰ οὖν τινι ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, (ἦ) τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη τοιαύτη παρειστήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ, ὥς ἄρα ἐγὼ ἐμήνυσσα κατὰ τῶν ἐταίρων τῶν ἐμαυτοῦ, ὅπως ἐκείνοι μὲν ἀπόλοιτο, ἐγὼ δὲ σωθείην — ἂ ἐλογοποιοῦν οἱ ἐχθροὶ περὶ ἐμοῦ, βουλόμενοι διαβάλ-
 55 λειν με — σκοπεῖσθε ἐξ αὐτῶν τῶν γεγενημένων. νῦν γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδόναι τῶν ἐμοὶ πεπραγμένων μετὰ τῆς ἀληθείας, αὐτῶν παρόντων οἵπερ ἤμαρτον καὶ ἔφυγον ταῦτα ποιήσαντες, ἴσασι δὲ ἄριστα εἶτε ψεύδομαι εἶτε ἀληθῆ λέγω, ἔξεστι δὲ

52. εἰργασμένους AB (εἰργασαμένους A^d) Bk.: ἐργασαμένους. — Διάκριτος nomen iniuria tentaverunt Valck. et R.: v. Turr.

53. φίλους γ' ὄντας Hi. — (ὁ) ὄλεθρος cum R. Bk.

54. τινὶ ὑμ . . A pr. — ἦ cum Sl. add. Bk.

αὐτοῖς ἐλέγγειν με ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἐγὼ γὰρ ἐφίημι· ὑμᾶς δὲ δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ γὰρ 56
 ὧ ἄνδρες τοῦδε τοῦ ἀγωνοῦ τοῦτ' ἔστι μέγιστον, σωθέντι μὴ δοκεῖν κακῷ εἶναι, (ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὑμᾶς,) εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν ὅτι οὔτε μετὰ κακίας οὔτε μετ' ἀνανδρίας οὐδεμιᾶς τῶν γεγενημένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ οὐδέν, ἀλλὰ διὰ συμφορὰν γεγενημένην μάλιστα μὲν τῇ πόλει, εἶτα δὲ καὶ ἡμῖν, εἶπον δὲ ἂ ἤκουσα Εὐφιλήτου προνοία μὲν τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προνοία δὲ τῆς πόλεως ἀπάσης, μετ' ἀρετῆς ἀλλ' οὐ μετὰ κακίας, ὡς ἐγὼ νομίζω. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, σφίξεσθαι τε ἀξιῶ καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ κακός. φέρε δὴ — χρῆ γὰρ ὧ ἄνδρες ἀνθρωπί- 57
 νως περὶ τῶν πραγμάτων ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ συμφορᾷ — τί ἂν ὑμῶν ἕκαστος ἐποίησεν; εἰ μὲν γὰρ ἦν δυοῖν τὸ ἔτερον ἐλέεσθαι, ἢ καλῶς ἀπολέεσθαι ἢ αἰσχροῶς σωθῆναι, ἔχοι ἂν τις εἰπεῖν κακίαν εἶναι τὰ γενόμενα· καίτοι πολλοὶ ἂν καὶ τοῦτο εἶλοντο, τὸ ζῆν περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ καλῶς ἀποθανεῖν· ὅπου δὲ τούτων τὸ 58
 ἐναντιώτατον ἦν, σιωπήσαντι μὲν αὐτῷ τε αἰσχιστα ἀπολέεσθαι μηδὲν ἀσεβήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα

55. δεῖ cum R. add. Turr. (δεῖ δοῦναι Dobr.).

56. μὴ codd. Bk. (ci. R.): μοι. — ὑμῖν post μὴ δοκεῖν addi vult R., post σωθέντι vel post κακῷ Scheib. — ἀνανδρίας ABk.: ἀνδρίας B, ἀδινίας v. — πόλει εἶτα δὲ καὶ SL: πόλει εἶτα . . καὶ A, unde πόλει εἶτα καὶ Bk.; πολιτεία τε καὶ v. ante Bk. — οὐ μετὰ codd. Bk. (ci. R.): οὐ μὴν.

57. γὰρ post μὲν om. pr. A. — δυοῖν] δυοῖ ABLZ. — ἔχει A pr. — γενόμενα ci. R. Bgk. Bait.: λεγόμενα.

περιδεῖν ἀπολόμενον καὶ τὸν κηδεστὴν καὶ τοὺς
 συγγενεῖς καὶ ἀνεψιούς τοσοῦτους, οὓς οὐδεὶς ἀπώ-
 λυεν ἢ ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὡς ἕτεροι ἡμαρτον· Διοκλεί-
 δης μὲν γὰρ ψευσάμενος ἐδῆσεν αὐτούς, σωτηρία
 δὲ αὐτῶν ἄλλη οὐδεμία ἦν ἢ πνθίσθαι Ἀθηναίους
 πάντα τὰ πραχθέντα· φονεὺς οὖν αὐτῶν ἐγιννόμην
 ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὑμῖν ἃ ἤκουσα. ἔτι δὲ τριακοσίους
 Ἀθηναίων ἀπώλλουν, καὶ ἡ πόλις ἐν κακοῖς τοῖς
 59 μεγίστοις ἐγίνετο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἐμοῦ μὴ
 εἰπόντος· εἰπὼν δὲ τὰ ὄντα αὐτός τε ἐσφρομένη καὶ
 τὸν πατέρα ἐσφρον καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς, καὶ
 τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κακῶν τῶν μεγίστων
 ἀπήλλαττον. φυγάδες δὲ δι' ἐμὲ τέτταρες ἄνδρες
 ἐγίνοντο, οἵπερ καὶ ἡμαρτον· τῶν δ' ἄλλων, οἱ
 πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν, οὔτε δήπου
 οἱ τεθνεώτες δι' ἐμὲ μᾶλλον ἐτέθνασαν οὔτε οἱ
 60 φεύγοντες μᾶλλον ἔφευγον. ταῦτα δὲ πάντα σκο-
 πῶν εὗρισκον, ὧ ἄνδρες, τῶν παρόντων κακῶν ταῦτα
 ἐλάχιστα εἶναι, εἰπεῖν τὰ γενόμενα ὡς τάχιστα καὶ
 ἐλέγξει Διοκλείδην ψευσάμενον, (καὶ σῶσαι τε
 9 ἡμᾶς) καὶ τιμωρήσασθαι ἐκεῖνον, ὃς ἡμᾶς μὲν |
 ἀπώλλυεν ἀδίκως, τὴν δὲ πόλιν ἐξηπάτα, ταῦτα δὲ
 ποιῶν μέγιστος εὐεργέτης ἐδόκει εἶναι καὶ χρήματα
 61 ἐλάμβανε. διὰ ταῦτα εἶπον τῇ βουλῇ ὅτι εἰδείην

58. ἀπολόμενον AB Bk.: ἀπολούμενον. — videtur hic quoque restituendum esse καὶ τοὺς (ἄλλους) συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσοῦτους (ὄντας), sicut est § 50. — μὲν post Διοκλ. om. pr. A. — ἐγίνετο . . ταῦτα A pr.

59. ἦν add. A Bk. — τῶν δ' ἄλλων οὐ Dobr. Turr.: τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποὶ. Fort. autem vv. οἱ λοιποὶ . . ἐμηνύθη. cum Dobr. delenda. cf. § 52. — πρότερον in mg. add. A.

61. οὖν post εἶπον add. Ald. (om. Bk.). —

τοὺς ποιήσαντας, καὶ ἐξήλεγεα τὰ γενόμενα, ὅτι εἰσηγήσατο μὲν πινόντων ἡμῶν ταύτην τὴν βουλὴν Εὐφίλητος, ἀντίειπον δὲ ἐγὼ, καὶ τότε μὲν οὐ γένοιτο δι' ἐμέ, ὕστερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλίον ὃ μοι ἦν ἀναβάς ἐπεσον καὶ τὴν κλεῖν στυντροίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, φερόμενός τε ἐπὶ κλίνης ἀπεκομίσθην οἰκαδε· αἰσθόμενος δ' 62 Εὐφίλητος ὡς ἔχοιμι, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμποιεῖν καὶ ὠμολόγηκα αὐτῷ μεθεῖξιν τοῦ ἔργου καὶ περικόψειν τὸν Ἐρμῆν τὸν παρὰ τὸ Φορβαντεῖον. ταῦτα δ' ἔλεγεν ἑξαπατῶν ἐκείνους· καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἐρμῆς ὃν ὄρατε πάντες, ὁ παρὰ τὴν πατρώαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγῆς ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἐρμῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς ἐμοῖ τοῦτο ποιήσοντος, ὡς ἔφη πρὸς αὐτοὺς Εὐφίλητος. οἱ δ' αἰσθόμενοι δεινὰ 63 ἐποίουν, ὅτι εἰδείην μὲν τὸ πρᾶγμα, πεπονηκῶς δὲ οὐκ εἶην. προσελθόντες δέ μοι τῇ ὕστεραία Μέλητος καὶ Εὐφίλητος ἔλεγον ὅτι „γεγέννηται ᾧ Ἀνδοκίδῃ καὶ πέπρακται ἡμῖν ταῦτα. σὺ μέντοι εἰ

ἡμῶν codd. Valck. R.: ὑμῶν. — βουλὴν γενέσθαι Εὐφ. codd.; del. γεν. Bk. — τότε] τότε pr. A. — πωλίον (mg. Ald.) cum R. Bk.: πωλεῖον. — ὃ μοι ἦν A Bk. (ci. R.): ὅμῳ ἢν BLMZ, ὃ μόνῃν v. (ὁμῶν Emp.)

62. ἔχοιμι AB Bk. (ci. R.): οἴχοιμι LZ, ἦχοιμι v. — αὐτῷ] αὐτῶν pr. A. — τὸ Φορβαντεῖον cum Vales. et R. Bk. (coll. Harp. s. v.): τὸν (sed τὸ A) Φορβάντιον. — τὴν post παρὰ add. A Bk. (ci. R.). — cf. Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς: καὶ αὐτὸς Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. ὅτι τῆς Αἰγῆδος εἶη τὸ ἀνάθημα εἰρηκεν. — ποιήσοντος ci. R. Valck.: ποιήσαντος.

63. Valckenaerium δεινὰ ἐποίουντο rescribentem refellunt Dobr. Förtsch. (comm. crit. de locis nonnullis Lys. et Dem. p. 23 sq.) — συμπεποιηκῶς W. —

μὲν ἀξιοῖς ἡσυχίαν ἔχειν καὶ σιωπᾶν, ἔξεις ἡμᾶς ἐπιτηδείους ὡσπερ καὶ πρότερον· εἰ δὲ μή, χαλεπάτεροι σοὶ ἡμεῖς ἐχθροὶ ἐσόμεθα ἢ ἄλλοι τινὲς

64 δι' ἡμᾶς φίλοι.“ εἶπον αὐτοῖς ὅτι νομίζοιμι μὲν διὰ τὸ πρᾶγμα Εὐφίλητον πονηρὸν εἶναι, ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι, ὅτι οἶδα, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ἔργον πολλῶ, ὅτι πεποιήται. ὡς οὖν ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, τὸν τε παῖδα τὸν ἐμὸν παρέδωκα βασανίσαι, ὅτι ἔκαμνον καὶ οὐδ' ἀνιστάμην ἐκ τῆς κλίνης, καὶ τὰς θεραπαίνας ἔλαβον οἱ πρυτάνεις,

65 ὅθεν ὀρμώμενοι ταῦτ' ἐποίουν ἐκείνοι. ἐξελέγχοντες δὲ τὸ πρᾶγμα ἢ τε βουλή καὶ οἱ ζητηταί, ἐπειδὴ ἦν ἢ ἐγὼ ἔλεγον καὶ ὠμολογεῖτο πανταχόθεν, τότε δὴ καλοῦσι τὸν Διοκλείδην· καὶ οὐ πολλῶν λόγων ἐδέησεν, ἀλλ' εὐθύς ὠμολόγει ψεύδεσθαι, καὶ ἐδεῖτο σφύζεσθαι φράσας τοὺς πείσαντας αὐτὸν λέγειν ταῦτα· εἶναι δὲ Ἀλκιβιάδην τὸν Φηγηούσιον καὶ Ἀμίαντον

66 τὸν ἐξ Αἰγίνης. καὶ οὗτοι μὲν δεῖσαντες ὄχοντο φεύγοντες· ὑμεῖς δὲ ἀκούσαντες ταῦτα Διοκλείδην μὲν τῷ δικαστηρίῳ παραδόντες ἀπεκτείνετε, τοὺς δὲ δεδμεμένους καὶ μέλλοντας ἀπολεισθαι ἐλύσατε, τοὺς ἐμὸν συγγενεῖς, δι' ἐμέ, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ὄπλα ἀπήτε,

ἡμεῖς ἐχθροὶ AB Bk.: ἐχθροὶ ἡμεῖς.

64. δὲ . . . οὐκ ἐμὲ A^d. — ὡς ἦν ut videtur pr. A (h. e. ὡς δ' ἦν). — ὅθεν ὀρμ. κτέ.] «illius domus ex qua profecti facinus patraverant,» cf. Dobr. Delet haec v. (ὅθεν . . . ἐκείνοι) Li.

65. δὲ . . . Ἀλκιβιάδην A pr. — Ἀμίαντον τὸν AB Bk. (ci. Valck. R.): Ἀμίαν τούτον. — verba ἐξ Αἰγίνης (quae tum Atheniensium erat) sollicitarunt immerito Naber et Kō. (τὸν Αἰγιλιά, τὸν ἐξ Αἰγιλίας).

66. ἀπήτε W.: ἀπίητε ABLZ; ἀπήειτε v.

πολλῶν κακῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγέντες. ἐν οἷς 67
 ἐγώ, ὃ ἄνδρες, τῆς μὲν τύχης ἢ ἐχρησάμην δικαίως
 ἂν ὑπὸ πάντων ἐλεηθεῖην, τῶν δὲ (δι' ἐμέ) γενο-
 μένων ἕνεκα εἰκότως (ἂν) ἀνὴρ ἄριστος δοκοῖην
 εἶναι, ὅστις εἰσηγησαμένῳ μὲν Εὐφιλήτῳ πίστιν
 τῶν ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην ἠναντιώθη καὶ
 ἀντεῖπον καὶ ἐλοιδόρησα [ἐκέλευ] ὧν ἦν ἄξιος,
 ἁμαρτόντων δ' ἐκείνων τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῖς συν-
 ἐκρυσσα, καὶ μηνύσαντος κατ' αὐτῶν Τεύκρου οἱ
 μὲν αὐτῶν ἀπέθανον οἱ δ' ἔφυγον, πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ
 Διοκλείδου δεθῆναι καὶ μέλλειν ἀπολεισθαι. τότε
 δὲ ἀπέγραψα τέτταρας ἄνδρας, Παναίτιον Διάκρι-
 τον Λυσίστρατον Χαιρέδημον· οὗτοι μὲν ἔφυγον 68
 δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη δέ γε ὁ πατήρ, ὁ κηδε-
 στῆς, ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων συγγενῶν ἑπτά,
 μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι ἀδίκως· οἱ νῦν ὀρῶσι τοῦ
 ἡλίου τὸ φῶς δι' ἐμέ, καὶ αὐτοὶ ὁμολογοῦσιν· ὁ δὲ
 τὴν πόλιν ὅλην συνταράξας καὶ εἰς τοὺς ἐσχάτους
 κινδύνους καταστήσας ἐξηλέγχθη, ὑμεῖς δὲ ἀπηλ-
 λάγητε μεγάλων φόβων καὶ τῶν εἰς ἀλλήλους ὑπο-
 ψιῶν. καὶ ταῦτ' εἰ ἀληθῆ λέγω, ὃ ἄνδρες, ἀνα- 69
 μιμνήσκεσθε, καὶ οἱ εἰδότες διδάσκετε τοὺς ἄλλους.
 Σὺ δέ μοι αὐτοὺς κάλει τοὺς λυθέντας δι' ἐμέ·
 ἄριστα γὰρ ἂν εἰδότες τὰ γενόμενα λέγοιεν εἰς

67. νν. τῆς μὲν τύχης — ἐλεηθεῖην laudat Prisc. XVIII
 c. 25 (ubi est ὑφ' ὑμῶν ἐλ.). — δι' ἐμέ addidi: an potius
 ἐπ' (ἐν) ἐμοί? τότε add. W. — γενομένων Bait. Turr.:
 γινόμενων. — ἕνεκα scripsi: ἕνεκεν. — (ἂν) ἀνὴρ ci. R. —
 ἐκέλευ del. W.; ἐκέλευν pr. A. — νν. οἱ μὲν . . . ἔφυγον del. Li.

68. ἑπτά] cf. quae adnotata sunt ad § 47. — ἐξηλέγχθη AB.

69. οἱ εἰδότες cum B. Turr.: οἱ ἰδόντες (οἱ om. pr. A).
 — ἂν ἰδόντες pr. A. —

τούτους. Οὕτως δὲ ἔχει, ὡς ἄνδρες· μέγχι τούτου ἀναβήσονται καὶ λέξουσιν ὑμῖν, ἕως ἂν ἀκροᾶσθαι
 10 βούλησθε, ἐπειτα δ' ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων | ἀπολο-
 γήσομαι.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ.)

- 70 Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων ἀκηκόατε πάντα καὶ ἀπολελόγηται μοι ἱκανῶς, ὥς γ' ἐμαυτὸν πείθω· εἰ δέ τις τι ὑμῶν ποθεῖ ἢ νομίζει τι μὴ ἱκανῶς εἰρησθαι ἢ παραλέλοιπά τι, ἀναστὰς ὑπομνησάτω, καὶ ἀπολογήσομαι καὶ πρὸς τοῦτο· περὶ
 71 δὲ τῶν νόμων ἤδη ὑμᾶς διδάξω. Κηφίσιος γὰρ οὕτως ἐνέδειξε μὲν με κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν ποιεῖται κατὰ ψήφισμα πρότερον γενομένου, ὃ εἶπεν Ἰσοτιμίδης, οὗ ἐμοὶ προσήκει οὐδέν. ὁ μὲν γὰρ εἶπεν εἰρησθαι τῶν ἱερῶν τοὺς ἀσεβήσαντας καὶ ὁμολογήσαντας, ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέτερα πεποιήται· οὔτε ἠσέβηται οὔτε
 72 ὁμολογήται. ὥς δὲ καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λέλυται καὶ ἄκυρόν ἐστιν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. καίτοιγε ταύτην ἀπολογίαν περὶ αὐτοῦ ποιήσομαι, ὅπου μὴ πείθων μὲν ὑμᾶς αὐτὸς ζημιώσομαι, πείσας δὲ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπολελογημένος ἔσομαι. ἀλλὰ
 73 γὰρ τάληθῆ εἰρήσεται. ἐπεὶ γὰρ αἱ νῆες διεφθάρησαν καὶ ἡ πολιορκία ἐγένετο, ἐβουλεύσασθε περὶ ὁμοιοίας, καὶ ἔδοξεν ὑμῖν τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους

ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. Markl. ap. Dobs. R. Turr.

70. εἰ δ' ἔτι τις τι mal. S. τι post τις om. pr. A.

71. Ἰσοτιμίδης οὗ R. (similiter etiam Canter. et Valck.): εἰς ὅτι μηδ' ἴσον ABL, εἰς ὅτι μηδ' ἴσον v.

73. ἐβουλεύσασθ . . A pr. —

ποιῆσαι, καὶ εἶπε τὴν γνώμην Πατροκλείδης. οἱ δὲ ἄτιμοι τίνες ἦσαν, καὶ τίνα τρόπον ἕκαστοι; ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. οἱ μὲν ἀργύριον ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ, ὅποσοι εὐθύνας ὄφλον ἄρξαντες ἀρχάς, ἢ ἐξούλας ἢ γραφὰς ἢ ἐπιβολὰς ὄφλον, ἢ ὠνάς προιάμενοι ἐκ τοῦ δημοσίου μὴ κατέβαλον τὰ χρήματα, ἢ ἐγγύας ἠγγνήσαντο πρὸς τὸ δημοσίον· τούτοις ἢ μὲν ἔκτεισις ἦν ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, εἰ δὲ μὴ, διπλάσιον ὀφείλειν καὶ τὰ κτήματα αὐτῶν πεπραῖσθαι. εἰς μὲν τρόπος οὗτος ἀτιμίας 74 ἦν, ἕτερος δὲ ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν εἶχον καὶ ἐκέκτηντο· οὗτοι δ' αὖ ἦσαν ὅποσοι κλοπῆς ἢ δώρων ὄφλοιεν· τούτους ἔδει καὶ αὐτούς καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀτίμους εἶναι· καὶ ὅποσοι λίποιν τὴν τάξιν ἢ ἀστρατείας ἢ δειλίας ἢ ἀναυμαχίου ὄφλοιεν ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιν, ἢ τρις ψευδομαρτυριῶν ἢ τρις ψευδοκλητείας ὄφλοιεν, ἢ τοὺς γονέας κακῶς ποιοῖεν· οὗτοι πάντες ἄτιμοι ἦσαν τὰ σώματα, τὰ δὲ χρήματα εἶχον. ἄλλοι αὖ 75 κατὰ προστάξεις, οὔτινες οὐ παντάπασιν ἄτιμοι ἦσαν, ἀλλὰ μέρος τι αὐτῶν, οἷον οἱ στρατιῶται, οἷς, ὅτι

εὐθύνας ὄφλον cum R. Sl. Turr.: εὐθ. ὄφειλον. — ἄρξαντας ABLZ. — num ἐξούλης? — ἐπιβολὰς Steph.: ἐπιβουλάς. — ἠγγνήσαντο St. Bk.: ἠγγνήσαντο. — ἔκτεισις scripsi: ἐκτισις. — ἐνάτης BLZ et corr. A (Bk.): ἐνάτης.

74. ὧν μὲν τὰ libri (Turr.). — εἶχον ci. Bk. (Turr.): ἔσχον. — αὐ AB Bk.: ἀν. — νν. τούτους ἔδει — εἶναι] affert Suid. s. v. ἀναυμαχίου, qui habet οὕτω δὲ δεῖ, unde τούτους δ' ἔδει Turr. — ἀναυμαχίου Suid. l. c. Petit. Kuster. Taylor. (Bk.): ναυμαχίου A, ἀναμαχίας mg. Ald., ναμαχίας v. — ψευδοκλητείας S. Turr.: ψευδοκλητίας. „addere potuit ἢ τρις παρανόμων et forsán addidit.“ Dobr.

75. αὐτῶν Li.: αὐτῶν (delevi ed. l). —

ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων ἐν τῇ πόλει, τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἄπερ τοῖς ἄλλοις πολίταις, εἶπειν δ' ἐν τῷ δήμῳ οὐκ ἐξήν αυτοῖς οὐδὲ βουλευσθαι. τούτων ἦσαν οὗτοι ἄτιμοι· αὕτη γὰρ ἦν τούτοις πρόσταξις.

- 76 ἐτέροις οὐκ ἦν γράψασθαι, τοῖς δὲ ἐνδείξαι· τοῖς δὲ μὴ ἀναπλεῦσαι εἰς Ἑλλάσποντον, ἄλλοις δ' εἰς Ἰωνίαν, τοῖς δ' εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι πρόσταξις ἦν. ταῦτ' οὖν ἐψηφίσασθε ἐξαλειψαί πάντα τὰ ψηφίσματα, καὶ αὐτὰ καὶ εἴ ποῦ τι ἀντίγραφον ἦν, καὶ πίστιν ἀλλήλοις περὶ ὁμοιοῦς δοῦναι ἐν ἀκροπόλει. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα τὸ Πατροκλείδου, καθ' ὃ ταῦτα ἐγένετο.

- 77 ΨΗΦΙΣΜΑ. Πατροκλείδης εἶπεν, Ἐπειδὴ ἐψηφίσαντο Ἀθηναῖοι τὴν ἄδειαν περὶ τῶν ὀφειλόντων, ὥστε λέγειν ἐξείναι καὶ ἐπιψηφίζειν, ψηφίσασθαι τὸν δήμον ταῦτα ἄπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικὰ, καὶ συνήνεγκεν Ἀθηναῖοις ἐπὶ τὸ ἄμεινον. περὶ δὲ τῶν ἐπιγεγραμμένων εἰς τοὺς πράκτορας ἢ τοὺς ταμίαις τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τὸν βασιλέα, ἢ εἴ τις μὴ ἐξεγράφη, μέγχι τῆς ἐξελθούσης βουλῆς ἐφ' ἧς Καλλίας ἤρχεν, ὅσοι ἄτιμοι ἦσαν ἢ ὀφείλοντες, καὶ ὅσων εὐθυναί τινές εἰσι κατεγνωσμέ-

ὑπέμειναν L pr. — τυράννων] immo cum Dobr. τετρακοσίων, sicut est § 78 al. — πολίταις] supra λι aliquid erasum est in A. — δ' ἐν] δὲ ABLZ.

76. Colon post ἐνδείξαι, comma post Ἰωνίαν ponendum esse vidit Li. (inversa ratione ipse quoque interpunxeram ed. I).

77. ΨΗΦΙΣΜΑ in mg. add. A^d. — (τῶν ἀτίμων καὶ) τῶν ὀφειλόντων S. coll. Dem. Timocr. 46. — ταῦτα Turr.: ταῦτα. — post ἄμεινον lacunam esse statuit Li. — ἐγγεγραμμένων Emp. — καὶ τῶν] ἢ τοὺς τῶν Droysen. — ἢ ante εἴ τις del. Emp.; contra ἐπεγράφη pro ἐξεγράφη ci. S. (ἐνεγράφη Droysen); μὴ (ὀρθῶς) ἐξεργ. ed. I. — Comma post ἐξεργ. ego addidi.

78. ἢ ὀφείλοντες (vel ἢ tantum cum R.) deleri iubet

ναι ἐν τοῖς λογιστηρίοις ὑπὸ τῶν εὐθύνων ἢ τῶν παρ-
 ἄδρων, ἢ μήπω εἰσηγμέναι εἰς τὸ δικαστήριον γραφαί
 τινές εἰσι περὶ τῶν εὐθύνων, ἢ προστάξεις ἢ ἔγγυαι
 τινές εἰσι κατεγνωσμέναι εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον·
 καὶ ὅσα ὀνόματα τῶν τετρακοσίων τινὸς ἐγγέγραπται,
 ἢ ἄλλο τι περὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ παραθέντων ἐστὶ
 που γεγραμμένον· πλὴν ὅποσα ἐν στήλαις γέγραπται
 τῶν μὴ ἐνθάδε μεινάντων, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου ἢ τῶν
 ἑφετών ἢ ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου ἐδικάσθη ἢ ὑπὸ
 τῶν βασιλέων, ἢ ἐπὶ φόνοφ | τίς ἐστι φυγή, ἢ θάνατος ¹¹
 κατεγνώσθη, ἢ σφαγεῦσιν ἢ τυράννοις· τὰ δὲ ἄλλα ⁷⁹
 πάντα ἐξαλείψαι τοὺς πράκτορας καὶ τὴν βουλὴν κατὰ
 τὰ εἰρημένα πανταχόθεν, ὅπου τι ἔστιν ἐν τῷ δημοσίῳ,
 καὶ εἰ ἀντιγραφὸν που ἔστι, παρέχειν τοὺς θεσμοθέτας
 καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς. ποιεῖν δὲ ταῦτα τριῶν ἡμερῶν,
 ἐπειδὴν δόξῃ τῷ δήμῳ. ἃ δ' εἴρηται ἐξαλείψαι, μὴ
 κεκῆσθαι ἰδίᾳ μηδενὶ ἐξεῖναι μηδὲ μνησικακῆσαι μη-

Droysen. — ὅσον AB. — λογιστηρίοις] cf. Harp.: λογ. δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος — καὶ Ἄνδ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. δηλοῦσιν. — καὶ τῶν παρᾶδρων Boeckh. (προᾶδρων pr. A). — εὐθύνων AL Bk.: εὐθύνων. — προστάξεις sanum non puto: de publicanis sermo fuerit deque eorum προσκαταβλήμασι (cf. § 73). — τινὸς del. Dr. (c. R.); idem post μεινάντων lacunam esse statuit. — vv. ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου — τυράννοις e Solonis lege (ἄξων ἰγ', νόμος ἦ, v. Plut. Sol. XIX) sumpsit Patroclides. — ἢ ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου (Delph. om. Plut.) del. Platner, def. Scheibe (ἢ — ἢ entweder — oder). ἢ ante ἐκ del. S., ἢ Δελφ. del. Dr. — καταδικασθεῖσιν ὅ. τ. β. ἐπὶ φόνοφ Dr. ἢ ante ὑπὸ τῶν β. del. etiam Luz. Sl. Boeckh. Schi. (mal. Turr. quoque); def. Bgk. ep. ad Schi. p. 125 et alia ratione Scheibe. S. nunc: ἢ ὑπὸ τ. βασιλέων ἐπὶ φ. τίς ἐστι φυγή, ἢ θάνατος κατεγν. ἢ σφαγεῦσιν ἢ τυράννοις. — ἢ θάν. κατ. del. Scheibe Dr. — ἢ σφαγαῖσιν ἢ τυραννίδι Dr. (ἢ σφαγαῖσιν ἢ ἐπὶ τυραννίδι Plut.).
 79. τὰ δὲ ABZ Bk. (ci. R.): τὰ τε. — κατὰ τὰ εἰρ. Sl. Bk.: καὶ τὰ εἰρ. v. (Turr.); βουλὴν, καὶ τὰ εὐρημένα Scheibe. — ζητήσαντας post πανταχ. et αὐτὰ post δημοσίῳ addit Dr. — malim εἰ' (τι) ἀντίφρ. — post ἐξεῖναι lac. esse statuit Dr., in hunc fere modum explendam: (τοὺς δὲ Ἀθηναίους

δέποτε· εἰ δὲ μή, ἔνοχον εἶναι τὸν παραβαίνοντα ταῦτα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐν ὁσπερ οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγοντες, ὅπως ἂν ὡς πιστότατα ἔχη Ἀθηναίους καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον.

- 80 Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τουτὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ἐποιήσατε· τοὺς δὲ φεύγοντας οὔτε Πατροκλείδης εἶπε κατιέναι οὔθ' ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἐπεὶ δὲ σπονδαὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, καὶ τὰ τεῖχη καθείλετε, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε, καὶ κατέστησαν οἱ τριάκοντα, καὶ μετὰ ταῦτα Φυλῆ τε κατελήφθη Μουνιχίαν τε κατέλαβον, ἐγένετο (θ') ὑμῖν ἂν ἐγὼ οὐδὲν δέομαι μεμνηῆσθαι οὐδ' ἀναμνησκείν ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν — ἐπειδὴ δ' ἐπανήλθετε ἐκ Πειραιέως, γενόμενον ἐφ' ὑμῖν τιμωρεῖσθαι ἔγνωτε ἕαν τὰ γεγενημένα, καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσασθε σφῆξιν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας, καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων. δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα εἴλεσθε ἀνδρας εἴκοσι· τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ἕως αὖ οἱ νόμοι τεθεῖεν· τέως δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος νόμοις καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς. ἐπειδὴ δὲ βουλήν τε ἀπεκληρώσατε νομοθέτας τε εἴλεσθε, εὗρισκον τῶν νόμων τῶν τε Σόλωνος καὶ τῶν

ὁμόσαι καθ' ἑρῶν τελείων ἐν πόλει ἢ μὴν ὁμοιοῆσειν) μηδὲ μνησικακῆσειν μηδέποτε. — ἔχη scr.: ἔχει A, ἔχοι v.

80. ἐπειδ. A pr., ἐπεὶ δ' αἰ A corr. Bk. Malim ἐπειδὴ δὲ, cf. 81; 85. — καὶ μετὰ ταῦτα . . κατέλαβον del. Li. — Μουνιχίαν L: Μουνυχίαν. — θ' addi mal. R.

81. θ' (δὲ) post ἐπειδὴ add. ABL mg. Ald. Sl. Bk. (ἐπεὶ δὲ R.). — Πειραιέως Sl. — τιμωρεῖσθε pr. A. — ἕως αὖ W.: ἕως ἂν (ἂν del. Dobr.).

82. εὗρισκοντες ci. R. Bait. (Turr.); εὗρισκον γὰρ Bgk.; εὗρισκόν τε Luz. Sl. —

Δράκοντος πολλοὺς ὄντας οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἐνοχοὶ ἦσαν τῶν πρότερον ἔνεκα γενομένων. ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐβουλευσάσθε περὶ αὐτῶν, καὶ ἐψηφίσασθε, δοκιμάσαντας πάντας τοὺς νόμους, εἴτ' ἀναγράψαι ἐν τῇ στοᾷ τούτους τῶν νόμων οἳ ἂν δοκιμασθῶσι. Καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐδοξε τῷ δήμῳ, Τεισαμενὸς εἶπε, πολι- 83
τεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος, καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς, χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς, ὁσπερ ἐχρώμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. ὁπόσων δ' ἂν προσδέη, οἷδε ἡρημένοι νομοθέται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγράφοντες ἐν σανίσιν ἐπιτιθέντων πρὸς τοὺς ἐπωνύμους σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ, καὶ παραδιδόνταν ταῖς ἀρχαῖς ἐν τῷδε τῷ μηνί. τοὺς 84
δὲ παραδιδόμενους νόμους δοκιμασάτω πρότερον ἢ βουλή καὶ οἱ νομοθέται οἱ πεντακόσιοι, οὓς οἱ δημόται εἴλοντο, ἐπειδὴ ὁμαμόκασιν. ἐξεῖναι δὲ καὶ ἰδιώτῃ τῷ βουλομένῳ, εἰσιόντι εἰς τὴν βουλήν συμβουλευεῖν ὅ τι ἂν ἀγαθὸν ἔχη περὶ τῶν νόμων. ἐπειδὴν δὲ τεθῶσιν οἱ νόμοι, ἐπιμελείσθω ἡ βουλὴ ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου τῶν

γενομένων auct. R. Turr.: γινομένων (γεγενημένων Bake). — δοκιμάσαντας Dobr. Turr. coll. § 89: δοκιμάσαντες. — τοὺς ἀνόμους AB (num fuit τοὺς ἀρχαίους νόμους?)

83. **ΨΗΦΙΣΜΑ** om. ALZ. — τῇ βουλῇ καὶ post ἔδοξεν addit Droysen. — Τεισαμενὸς scripsi: Τισαμενὸς (Τισάμενος ABLZ). — post χρόνῳ lac. esse statuit Li. — προσδέη Bk.: προσδέοι. — οἷδε] οἱ N (πεντήκοντα) vel οἱ δέκα Sl., οἱ vel οἱ ΔΕ (δεκάκις πέντε) R. Vel οἱ δὲ scribendum et lacunam ante hoc voc. esse statuendum est. — ἀναγράφοντες Bk.: ἀναγράφοντας AB; ἀναγράφονται LZ; ἀναγραφήντας Naber. καὶ ante ἐκτ. add. BLZ Ald., in qua ἀναγραφόντων est. — „aut πρὸ τῶν ἐπωνύμων aut πρὸς τοῖς ἐπωνύμοις“ R. Ap. Dem. 20, 94; 24, 18. 23 est πρόσθε τῶν ἐπωνύμων.

84. οἱ πεντακ. καὶ οἱ νομ. Petitus R. Bakius. Sed cf. C. I. A. I, 266: [ἡ]βουλὴ καὶ οἱ πεντακόσιοι[ι . . .]; U. Köhler Urk. u. Unters. p. 63 sqq. — δημῶται A. — ἐπειδὴν ὁμαμόκασιν Dobr. — συμβουλευεῖν AB Bk.: βουλευεῖν —

νόμων, ὅπως ἂν αἱ ἀρχαὶ τοῖς κειμένοις νόμοις χρῶνται. τοὺς δὲ κυρουμένους τῶν νόμων ἀναγράφειν εἰς τὸν τοῖχον, ἵνα περὶ πρότερον ἀνεγράφησαν, σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ.

- 85 Ἐδοκιμάσθησαν μὲν οὖν οἱ νόμοι, ὧς ἄνδρες, κατὰ τὸ ψήφισμα τουτί, τοὺς δὲ κυρωθέντας ἀνεγράψαν εἰς τὴν στοάν. ἐπειδὴ δ' ἀνεγράφησαν, ἐθέμεθα νόμον, ᾧ πάντες χρῆσθε. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἐνός.

- 86 Ἄρα γε ἔστιν ἐντανθοῖ ὃ τι περιελείπετο περὶ οὗτου οἷόν τε ἢ ἀρχὴν εἰσάγειν ἢ ὑμῶν προᾶξαι τι, ἀλλ' ἢ κατὰ τοὺς ἀναγεγραμμένους νόμους; ὅπου οὖν ἀγράφῳ νόμῳ οὐκ ἔξεστι χρῆσασθαι, ἢ που ἀγράφῳ γε ψηφίσματι παντάπασιν οὐ δεῖ [γε] χρῆσασθαι. ἐπειδὴ τοίνυν ἐρωῶμεν ὅτι πολλοῖς τῶν πολιτῶν εἶεν συμφοραί, τοῖς μὲν κατὰ νόμους, τοῖς δὲ κατὰ ψηφίσματα τὰ πρότερον γενόμενα, τουτουσὶ τοὺς νόμους ἐθέμεθα, αὐτῶν εἴνεκα τῶν νυνὶ ποιουμένων, ἵνα τούτων μηδὲν γίνηται μηδὲ ἐξῆ

ἵνα περ (οἱ ἀρχαῖοι νόμοι) Dr.

85. ἐπειδὴ δ' S. Turr.: ἐπειδὴ codd.; ἐπεὶ δὲ v. — πάντ.ς pr A (πάντως ci. Sl.). — καί μοι . . χρῆσθαι om. Ald.

86. ἔστιν ἐντανθοῖ ὃ τι scripsi cum Dobr. (qui ἐντανθί) coll. § 89: ἔστι τούτο ὅτι. — περιελείπετο cum R. Bk.: περιελείπτο M, περιέλειπτο v., περιελέλειπτο Sl. — τινι] τινα Sl. Li. — ἀναγεγραμμένους AB m. Ald. Bk. (ci. R.): ἄνω γεγραμμένους. — ἀγράφῳ νόμῳ] ἂν ἀγρ. v. ABL, ἀναγράφῳ v. Z. — ἢ που Bk.: ἢ που ἂν. — δεῖ γε χρῆσασθαι del. Hi. (παντ. οὐκ ἔστι χρ. ci. Linder.) — εἴνεκα AB Bk.: ἔνεκα. — γίνηται ABLZ Bk.: γένηται.

συνκοφαντεῖν μηδενί. Καί μοι ἀνάγνωθι τοὺς νόμους.

www.libtool.com.cn

NOMOI. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ ⁸⁷ περὶ ἐνός. ψήφισμα δὲ μηδὲν (μήτε) βουλῆς | μήτε ¹³ δήμου νόμου κυριώτερον εἶναι. μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον ἐξεῖναι θεῖναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίους, ἐὰν μὴ ἐξακισχιλλοῖς δόξῃ κρυβδην ψηφισομένοις.

Τί οὖν ἦν ἐπίλοιπον; οὐτοσὶ ὁ νόμος. Καί μοι ἀνάγνωθι τοῦτον.

NOMOS. Τὰς δὲ δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι, ὁπόσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο. τοῖς δὲ νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος.

Τὰς μὲν δίκας ᾧ ἄνδρες καὶ τὰς διαίτας ἐποιή- ⁸⁸ σατε κυρίας εἶναι, ὁπόσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο, ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίνουιντο, ἀλλὰ τῶν ἰδίων συμβολαίων αἱ πράξεις εἶεν· τῶν δὲ δημοσίων (ἐφ') ὁπόσοις ἢ γραφαὶ εἰσιν ἢ φάσεις ἢ ἐνδειξεις ἢ ἀπαγωγαί, τούτων ἕνεκα τοῖς νόμοις ἐψηφίσασθε

87. **NOMOI** ZM Turr. (ci. R.): **NOMOS**, quod in mg. add. A^d. — μήτε add. Turr. coll. § 89 et Dem. Arist. § 87. — μηδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ Dem. Arist. 86; c. Steph. β 12; μηδὲ ν. ἐξ. ἐπ' ἀνδρὶ θεῖναι c. Tim. 59. — Ἀθηναίους τιδῆ, ἐὰν μὴ ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον ἐξακισχιλλίων, οἷς ἂν δόξῃ κρ. ψηφ. Dem. Tim. l. c. — τί νῦν ἡμῖν ἔτι λοιπὸν ci. R. — **NOMOS** om. ABLZ. — τὰς μὲν δίκας fort. legendum esse dicit S.; cf. § 88. — hanc legem paullo aliter exhibit Dem. Tim. 56.

88. τὰς μὲν AB Bk.: τὰς δὲ. — τῇ ante πόλει om. A^d. — (βέβαιαι) αἱ πράξεις W., αἱ πρ. (κύριαι) ed. I. — δὲ ante δημοσ. add. codd. Bk. (ci. R.). — ἢ γραφαὶ A Bk. (ci. R.): αἱ γραφαί.

89 *χοῖσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. ὁπότ' οὖν ἔδοξεν ὑμῖν δοκιμάσαι μὲν τοὺς νόμους, δοκιμάσαντας δὲ ἀναγράψαι, ἀγραφοὶ δὲ νόμοι τὰς ἀρχὰς μὴ χοῖσθαι μηδὲ περὶ ἐνός, ψήφισμα δὲ (μηδὲν) μήτε βουλῆς μήτε δήμου (νόμου) κυριώτερον εἶναι, μηδ' ἐπ' ἀνδρὶ νόμον (ἐξεῖναι) τιθέναι ἂν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ νόμοις τοῖς κειμένοις χοῖσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἐντανθοῖ ἔστιν ὃ τι ὑπολείπεται ἢ μείζον ἢ ἔλαττον τῶν γενομένων πρότερον ψηφισμάτων, πρὶν Εὐκλείδην ἄρξαι, ὅπως κύριον ἔσται; οὐκ οἶμαι ἔγωγε, ἄνδρες. σκοπεῖτε δὲ καὶ αὐτοί.*

90 *Φέρε δὴ τοίνυν, οἱ ὄρκοι ὑμῖν πᾶς ἔχουσιν; ὁ μὲν κοινὸς τῇ πόλει ἀπάσῃ, ὃν ὁμωμόκατε πάντες μετὰ τὰς διαλλαγὰς, „καὶ οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἔνδεκα· οὐδὲ τούτων ὃς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας διδοῖναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἤρξεν.“ ὅπου τοίνυν αὐτοῖς τοῖς τριάκοντα ὤμνυτε μὴ μνησικακήσειν, τοῖς μεγίστων κακῶν αἰτίοις, εἰ διδοῖεν εὐθύνας, ἣ πού σχολῇ τῶν γε ἄλλων πολιτῶν τιμὴ ἡξιούτῃ μνησικακεῖν.*

89. ὅπου Li. coll. § 58. 86. 90. 2, 1. 27. 3, 2. sed cf. 1, 7. — δοκιμάσαντας A St. Kl. Turr.: δοκιμάσαντες. — μηδὲν addidi e § 87. — νόμον cum R. add. Bk. e § 87. — ἐξεῖναι suadente S. (qui etiam θεῖναι mavult) addidi e § 87. — γενομένων Turr.: γινομένων A^d M., γιγνομένων v. — nonne ὃ ἄνδρες?

90. πλὴν] π. ἢν A pr. — καὶ τῶν δέκα post ἔνδεκα cum Vales. et Schneider. add. Turr. — ἐθέλει A Bk.: ἐθέλει Z, ἐθέλοι v. — ὅποι AB. — τοῖς ante τριάκοντα add. AB Bk. (ci. R.). — ὤμνυται A^d M. — μεγίστων R. Bk.: μεγίστοις. — τῶν γε Bk. cum ABLZ Ald.: γε τῶν Steph.

ἡ δὲ βουλή αὐτῆς ἢ αἰεὶ βουλευούσα τί ὄμνυσι; „καὶ 91
οὐδέξομαι ἐνδείξειν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἔνεκα τῶν πρό-
τερον γεγενημένων, πλὴν τῶν φυγόντων.“ ὑμεῖς
δ' αὖ, ὧ Ἀθηναῖοι, τί ὁμόσαντες δικάζετε; „καὶ
οὐ μνησικακήσω, οὐδὲ ἄλλω πείσομαι, ψηφιοῦμαι
δὲ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους.“ ἂν χρὴ σκοπεῖν,
εἰ δοκῶ ὀρθῶς ὑμῖν λέγειν ὡς ὑπὲρ ὑμῶν λέγω
καὶ τῶν νόμων.

Σκέψασθε τοίνυν ὧ ἄνδρες καὶ τοὺς νόμους 92
καὶ τοὺς κατηγοροῦς, τί αὐτοῖς ὑπάρχον ἐτέρων
κατηγοροῦσι. Κηφίσιος μὲν οὕτωσιν προιάμενος ἀνὴν
ἐκ τοῦ δημοσίου, τὰς ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας τῶν ἐν
τῇ γῆ γεωργούντων ἐνευήκοντα μναῖς ἐκλέξας, οὐ
κατέβαλε τῇ πόλει καὶ ἔφυγεν· εἰ γὰρ ἦλθεν, ἐδέδεται
ἂν ἐν τῷ ξύλῳ. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχε, κυρίαν 93
εἶναι τὴν βουλήν, ὃς ἂν προιάμενος τέλος μὴ κατα-
βάλλῃ, δεῖν εἰς τὸ ξύλον. οὗτος τοίνυν, ὅτι τοῖς
νόμοις ἐψηφίσασθε ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος χρῆσθαι,
ἀξιοὶ ἂν ἔχει ὑμῶν ἐκλέξας μὴ ἀποδοῦναι, καὶ νῦν
γεγένηται ἀντὶ μὲν φυγάδος πολίτης, ἀντὶ δὲ ἀτίμου

91. αὐτῆς ἢ cum R. et Boeckh. Bk.: αὐτῆ. — πρότερον Steph.: προτέρων. — φυγόντων S. Turr.: φευγόντων. — τί] ὅτι ABLZ. — ἄλλω codd. Bk. (ci. Petitus): ἄλλο. cf. Dem. Tim. § 149, C. I. A. I, 27^a, v. 24. — ἡμῶν Ald.

92. καὶ τοὺς νόμους del. R. W.; κατὰ τ. v. Luzac., quod post ὑπάρχον transponit Li. — ὑπαρχόντων v. ante Bk., qui ὑπάρχον τῶν; om. τῶν Emp. Turr. τίνων . . ὑπαρχόντων ci. R. Cb. — ἐτέρων A. pr. — ἐν τῇ γῆ del. esse ci. R., τῆν γῆν ci. Dobr. — ἐνευήκοντα LZ Bk.: ἐννευήκοντα.

93. τὴν βουλήν c. Steph. Bk.: τὴν τε βουλήν codd., τὴν τε β. (καὶ) Ros. cf. autem Dem. Tim. § 144. — καταλάβῃ pr. A. — ἐν τῷ ξύλῳ mal. Ros. — ἐψηφίσασθε ἀπ' c. R. Bk.: ἀπεψηφ. ἀπ'. — χρῆσθαι pr. A.

- συκοφάντης, ὅτι τοῖς νόμοις τοῖς νῦν κειμένοις
 94 χρῆσθε. Μέλητος δ' αὖ οὔτοσι ἀπήγαγεν ἐπὶ τῶν
 τριάκοντα Λέοντα, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴστε, καὶ
 ἀπέθανεν ἐκεῖνος ἄκριτος· καίτοι οὗτος ὁ νόμος
 καὶ πρότερον ἦν (καὶ) ὡς καλῶς ἔχων καὶ νῦν ἔστι,
 καὶ χρῆσθε αὐτῷ, τὸν βουλευόμενα ἐν τῷ αὐτῷ
 ἐνέχεσθαι καὶ τῇ χειρὶ ἐργασάμενον. Μέλητον
 τοίνυν τοῖς παισὶ τοῖς τοῦ Λέοντος οὐκ ἔστι φόνου
 διάκειν, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου
 ἄρχοντος, ἐπεὶ ὡς γε οὐκ ἀπήγαγεν, οὐδ' αὐτὸς
 95 ἀντιλέγει. Ἐπιχάρης δ' οὗτος, ὁ πάντων πονηρότα-
 τος καὶ βουλόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν
 αὐτὸς αὐτῷ, — οὗτος γὰρ ἐβούλευεν ἐπὶ τῶν τριά-
 κοντα· ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ στήλῃ ἐμ-
 προσθέν ἐστι τοῦ βουλευτηρίου; „ὃς ἂν ἄρξῃ ἐν
 τῇ πόλει τῆς δημοκρατίας καταλυθείσης, νηποινεῖ
 τεθνάναι, καὶ τὸν ἀποκτείναντα ὅσιον εἶναι καὶ τὰ
 χρήματα ἔχειν τοῦ ἀποθανόντος.“ ἄλλο τι οὖν, ὃ
 Ἐπίχαρος, ἢ νῦν ὁ ἀποκτείνας σε καθαρὸς τὰς
 96 χεῖρας ἔσται, κατὰ | γε τὸν Σόλωνος νόμον; Καί
 13 μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης.

NOMOS. Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπερ-

94. καίτοι Sl.: καὶ. — (καὶ)ὡς Bait. Turr.

95. malim Ἐ. δ' οὔτοσι. — ὁ δὲ νόμος] plebiscitum hoc adhibetur etiam a Lycurgo § 126 (ἢ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ στήλῃ et § 127 τὸ ψήφ. τὸ Δημοφάντου); commemorat Demosthenes quoque (Lept. 159, ἢ Δημοφάντου στήλῃ). — νηποινεῖ restitui coll. Dem. Arist. 60 et tit. Amphipol. saec. IV (C. I. Gr. II 2008); νηποινὲ. — ἄλλο τι cum Cant. et R. Bk.: ἀλλ' ὅτι. — Ἐπίχαρος Valek. Sl.: Ἐπιχάρης. — ἢ νῦν] εἰ νῦν ABLZ.

96. Αἰαντὶς AB Bk. (ci. Steph. et Scal.): ἐάν τις. —

τάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστιάτει. τάδε
 Δημόφαντος συνέγραψεν. ἄρχει χρόνος τοῦδε τοῦ ψη-
 φίσματος ἢ βουλή οἱ πεντακόσιοι (οἱ) λαχόντες τῶ κνάμῳ,
 ὅτε Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευεν. Ἐάν τις δημοκρα-
 τίαν καταλύη τὴν Ἀθήνησιν, ἢ ἀρχὴν τινα ἄρχη κατα-
 λελυμένης τῆς δημοκρατίας, πολέμιος ἔστω Ἀθηναίων
 καὶ νηποινεὶ τεθνάτω, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ δημόσια
 ἔστω, καὶ τῆς Θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον· ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν
 ταῦτα ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλευσας ὅσιος ἔστω καὶ
 εὐαγῆς. ὁμοῖαι δ' Ἀθηναίους ἅπαντας καθ' ἑρῶν ⁹⁷
 τελείων, κατὰ φυλὰς καὶ κατὰ δήμους, ἀποκτείνειν τὸν
 ταῦτα ποιήσαντα. ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὅδε· „κενωὶ καὶ
 λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ τῇ ἔμαντοῦ χειρὶ, ἂν
 δυνατός ᾶ, ὃς ἂν καταλύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν Ἀθή-
 νησι, καὶ ἔάν τις ἄρξῃ τινὰ ἀρχὴν καταλελυμένης τῆς
 δημοκρατίας τὸ λοιπόν, καὶ ἔάν τις τυραννεῖν ἐπαναστῆ
 ἢ τὸν τύραννον συγκαταστήσῃ. καὶ ἔάν τις ἄλλος ἀπο-
 κτείνῃ, ὅσιον αὐτὸν νομιῶ εἶναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ
 δαιμόνων, ὡς πολέμιον κτείναντα τὸν Ἀθηναίων, καὶ
 τὰ κτήματα τοῦ ἀποθανόντος πάντα ἀποδόμενος ἀπο-
 δώσω τὰ ἡμίσεα τῶ ἀποκτείναντι, καὶ οὐκ ἀποστερήσω
 οὐδέν. ἔάν δέ τις κτείνων τινὰ τούτων ἀποθάνῃ ἢ ⁹⁸
 ἐπιχειρῶν, εὖ ποιήσω αὐτόν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς

τάδε del. Dr. — οἱ post πεντακόσιοι add. Bk. — ὅτε] οἷς
 Droysen. — καταλύει et ἀρχει ABLZ. — καταλελυ . . μένης
 A pr. — ἔστω cum Steph. Bk.: ἔσται. — νηποινεὶ scripsi:
 νηποινί. v. ad. § 95.

97. malim cum Dr. ἀποκτενεῖν, cf. 4, 3. — καὶ λόγῳ
 καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ add. S. Turr. coll. Lyc. § 127, de-
 lentes eadem verba (praeter unum καὶ) post ἀποκτείναντι.
 Similiter iam Luzac. — τινὰ (τιν') ἀρχὴν cum R. Turr.:
 τὴν ἀρχὴν. — (ἐπὶ τῶ) τυραννεῖν Dobr. — συγκαταστήσει
 A. — ἀποκτείνει pr. A. κτείνῃ Dr. post h. v. Rud. Schöll haec
 fere excidisse putat: (ἀποθανόμενος, ἢ συμβουλευσῆ ἀποκτεῖ-
 ναι.) ὅσιον κτέ. Dr. aliquid eiusmodi ante ἔάν δέ τις (98)
 excidisse statuerat. — τὸν Ἀθ. scripsi cum Z: τῶν Ἀθ. —
 κτείναντι Dr.

98. ἀποθάνοι ABLZ. —

ἐκείνου καθάπερ Ἀρμόδιόν τε καὶ Ἀριστογέιτονα καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν. ὅποσοι δὲ ὄρκοι ὁμῶμονται Ἀθηνησιν ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἢ ἄλλοθι πού ἐναντίοι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, λύω καὶ ἀφίημι.“ ταῦτα δὲ ὁμοσάντων Ἀθηναῖοι πάντες καθ' ἱερῶν τελείων, τὸν νόμιμον ὄρκον, πρὸ Διονυσίων· καὶ ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ἐπιορκοῦντι δ' ἐξῶλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος.

- 99 Πότερον, ᾧ συκοφάντα καὶ ἐπίτριπτον κίναδος, κύριος ὁ νόμος ὃδ' ἐστὶν ἢ οὐ κύριος; διὰ τοῦτο δ' οἶμαι γεγένηται ἄκυρος, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. καὶ σὺ ξῆς καὶ περιέροχη τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιός ὢν· ὃς ἐν δημοκρατία μὲν συκοφαντῶν ἔξῆς, ἐν ὀλιγαρχία δέ, ὡς μὴ ἀναγκασθείης τὰ χρήματα ἀποδοῦναι ὅσα
- 100 συκοφαντῶν ἔλαβες, ἐδούλευες τοῖς τριάκοντα. εἶτα σὺ περὶ ἐταιρείας ἐμοὶ μνεῖαν ποιῆ καὶ κακῶς τινὰς λέγεις; ὃς ἐνὶ μὲν οὐχ ἠταιρήσας — καλῶς γὰρ ἂν σοι εἶχε —, πρᾶττόμενος δ' οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν βουλόμενον ἀνθρώπων, ὡς οὗτοι ἴσασι, ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἔξῆς, καὶ ταῦτα οὕτω μοχθηρὸς ὢν τὴν ἰδέαν. ἀλλ' ὅμως οὗτος ἐτέρων ἐτόλμα κατηγορεῖν, ᾧ κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους

τῷ Ἀθ. Osann Spengel Dr.: τῶν Ἀθ. — πρὸ (τῶν) Διον. Dr.

99. ἐπίτριπτον κίναδος est ap. Soph. Ai. 103. — οὐ κύριος; (οὐ κύριος) ci. R. — (κατὰ) τὴν π. Frankius ad. Aesch. 3, 213.

100. ἐταιρείας] cf. Harp.: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τοῦ νομα τέταχεν Ἀνδ. ἐν τῇ περὶ τ. μυστ. ἀπολογία. Immo ad hunc sensum Andoc. verbum detorquet, vulgari usu ab Epich. usurpatum. — ἐτέρων cum R. et Valck. Bk.: ἐταιρῶν. — ὑμετέρους A Turr. (coll. § 105): ἡμετέρους.

οὐδ' αὐτῶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔστιν ἀπολογεῖσθαι. ἀλλὰ 101
 γὰρ ὧ ἄνδρες καθήμενος ἡνίκα μου κατηγορεῖ,
 βλέπων εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 συνειλημμένος ἔδοξα κρῖνεσθαι. εἰ γὰρ τότε ἡγωνι-
 ζόμεν, τίς ἄν μου κατηγορεῖ; οὐχ οὗτος ὑπῆρχεν,
 εἰ μὴ ἐδίδουν ἀργύριον; καὶ γὰρ νῦν. ἀνέκρινε
 δ' ἄν με τίς ἄλλος ἢ Χαρικλῆς, ἐρωτῶν, Εἰπέ μοι,
 ὧ Ἀνδοκίδη, ἦλθες εἰς Δεκέλειαν, καὶ ἐπετείχισας
 τῇ πατριδι τῇ σεαυτοῦ; Οὐκ ἔγωγε. Τί δέ; ἔτεμες
 τὴν χώραν, καὶ ἐλήσω ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν
 τοὺς πολίτας τοὺς σεαυτοῦ; Οὐ δῆτα. Οὐδ' ἐναυ-
 μάχησας ἐναντία τῇ πόλει, οὐδὲ συγκατέσκαψας
 τὰ τείχη, οὐδὲ συγκατέλυσας τὸν δῆμον, οὐδὲ βία
 κατῆλθες εἰς τὴν πόλιν; Οὐδὲ τούτων πεποίηκα
 οὐδέν. Δοκεῖς οὖν χαιρῆσειν καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθαι,
 ὡς ἕτεροι πολλοί; Ἄρ' (ἄν) οἴεσθε ὧ ἄνδρες ἄλλων 102
 τινῶν τυχεῖν με δι' ὑμᾶς, εἰ ἐλήφθην ὑπ' αὐτῶν;
 οὐκ οὖν δεινόν, εἰ ὑπὸ μὲν τούτων διὰ τοῦτ' ἄν
 ἀπωλόμην, ὅτι εἰς τὴν πόλιν οὐδὲν ἤμαρτον, ὥσπερ
 καὶ ἑτέρους ἀπέκτειναν, ἐν ὑμῖν δὲ κρινόμενος, οὓς
 οὐδὲν κακὸν πεποίηκα, οὐ σωθήσομαι; πάντως δῆ-
 που ἢ σχολῇ γέ τις ἄλλος ἀνθρώπων. Ἀλλὰ γὰρ 103
 ὧ ἄνδρες τὴν μὲν ἐνδειξιὺν ἐποίησαντό | μου κατὰ 14

101. ὑπὸ ABLM mg. Ald. Bk. (ci. Valck. Sl.); ἀπό. — ἐπετείχισας cum Steph. Bk.: ἐπετείχισες. — τοὺς ἐαυτοῦ AB Kl. Turr. coll. § 114. — οὐδὲ τούτων m. Ald. Ros.: οὐδὲν τούτων. — interpungebatur πεποίηκα. Οὐδέν; — καὶ οὐκ Dobr.: ἢ οὐκ.

102. ἄρ' (ἄν) cum Dobr. Turr. — με cum A add. Bk. — δι' ὑμᾶς R. Turr.: δι' ἡμᾶς. — ὑμῖν] ἡμῖν A^d. — οἴς οὐδὲν κακὸν πεπ. Emp. h. e. „ideo quod“, coll. Lys. 12, 40 (ubi tamen istud οἴς in ὅτι mutatum a Tayl. Turr.).

νόμον κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ πρότερον γεγενημένον περὶ ἐτέρων. εἰ οὖν ἐμοῦ καταψηφισθε, ὁρατε μὴ οὐκ ἐμοὶ μάλιστα τῶν πολιτῶν προσήκει λόγον δοῦναι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ πολλοῖς ἐτέροις μᾶλλον, τοῦτο μὲν οἷς ὑμεῖς ἐναντία μαχεσάμενοι διηλλάγητε καὶ ὄρκους ὠμόσατε, τοῦτο δὲ οὖς φεύγοντας κατηγοράγετε, τοῦτο δὲ οὖς ἀτίμους ὄντας ἐπιτίμους ἐποιήσατε· ὧν εἵνεκα καὶ στήλας ἀνείλετε καὶ νόμους ἀκύρους ἐποιήσατε καὶ ψηφίσματα ἐξηλείψατε· οἳ νυνὶ μένουσιν

104 ἐν τῇ πόλει πιστεύοντες ὑμῖν, ὧ ἄνδρες. εἰ οὖν γινώσκονται ὑμᾶς ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας τῶν πρότερον γεγενημένων, τίνα αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξιν περὶ σφῶν αὐτῶν; ἢ τίνα αὐτῶν ἐθελήσειν εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι ἔνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων; φανήσονται γὰρ πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ πολλοὶ δὲ συκοφάνται, οἳ καταστήσουσιν αὐτῶν ἕκαστον εἰς ἀγῶνα. ἤκουσι δὲ νυνὶ ἀκροασόμενοι ἀμ-

105 φότεροι, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες ἀλλήλοις, ἀλλ' οἳ μὲν εἰσόμενοι εἰ χορῆ πιστεύειν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις καὶ τοῖς ὄρκοις οὖς ὠμόσατε ἀλλήλοις, οἳ δὲ ἀποπειρώμενοι τῆς ὑμετέρας γνώμης,

103. τὸ πρότερον codd. Bk.: καὶ πρότερον. — προσήκη Steph. — μαχεσάμενοις ci. R. — ἀτίμως AB. — εἵνεκα ABk: ἔνεκα. — καὶ ψηφίσματα pr. A Bk. (τὰ supra lin. add. pr. A^d): καὶ τὰ ψηφ.

104. προτέρων γεγενημένων utrobique ABLZ. — νν. ἢ τίνα — γεγενημένων del. Emp. Sed hoc dicit orator: nolent iudicium subire, potius urbem relinquunt (105).

105. ἀκροασόμενοι Z et pr. A. — οἴσόμενοι BZ et pr. L. — εἰ χορῆ AZ mg. Ald. St. Bk.: ἢ χορῆ BL, εἰ ἢ χορῆ v. — ὠμόσατε A^d. —

εἰ αὐτοῖς ἐξέσται ἀδεῶς συκοφαντεῖν καὶ γράφεσθαι, τοὺς δὲ ἐνδεικνύει, τοὺς δὲ ἀπάγειν. οὕτως οὖν ἔχει, ὃ ἄνδρες· ὁ μὲν ἀγων ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστημεν, ἡ δὲ ψῆφος ἡ ὑμετέρα δημοσίᾳ κρινεῖ, πότερον χρῆ τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πιστεύειν, ἢ τοὺς συκοφάντας παρασκευάζεσθαι, ἢ φεύγειν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀπιέναι ὡς τάχιστα.

Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὃ ἄνδρες, ὅτι τὰ πεποιημένα ὑμῖν 106 εἰς ὁμόνοιαν οὐ κακῶς ἔχει, ἀλλὰ τὰ προσήκοντα καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ἐποιήσατε, βραχεῖα βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. οἱ γὰρ πατέρες οἱ ὑμέτεροι γενομένων τῇ πόλει κακῶν μεγάλων, ὅτε οἱ τύραννοι μὲν εἶχον τὴν πόλιν, ὁ δὲ δῆμος ἔφευγε, νικήσαντες μαχόμενοι τοὺς τυράννους ἐπὶ Παλληνίῳ, στρατηγοῦντος Λεωγόρου τοῦ προπάππου τοῦ ἐμοῦ καὶ Χαρίου οὗ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα εἶχεν, ἐξ ἧς ὁ ἡμέτερος ἦν πάππος, κατελθόντες εἰς τὴν πατρίδα τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ φυγῆν κατέγνωσαν. ὕστερον δὲ ἡνίκα βασιλεὺς ἐπεστράτευσεν 107 ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, γνόντες τῶν συμφορῶν τῶν ἐπιουσῶν τὸ μέγεθος καὶ τὴν παρασκευὴν τὴν βασιλέως, ἔγνωσαν τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι καὶ κοινὴν τὴν τε σωτηρίαν καὶ τοὺς κινδύνους ποιήσασθαι. πράξαντες

αὐτοῖς AB Bk. (ci. R.): αὐτούς. — (τοὺς μὲν) γράφ. Steph. W. — ψῆφ κρινεῖ A pr. (puto omissum erat δημοσίᾳ). — κρινεῖ cum Steph. Turr.: κρινεῖ.

106. βραχεῖα A, βραχεῖα B. — ἔφευγε ci. S.: ἔφυγε; cf. 107. — Χαρίου] Καλλίου Sl. p. 5 (coll. Herod. 6, 121), quod prob. Emp. — τῶν δὲ] τοὺς δὲ L pr. et AB.

107. τὴν βασιλέως postulat Bk.: τοῦ βασ. cf. 3, 29. — φεύγοντας Turr.: φυγόντας. — πράξαντας A et pr. M. —

δὲ ταῦτα, καὶ δόντες ἀλλήλοις πίστεις καὶ ὄρκους
 μεγάλους, ἤξιον σφᾶς αὐτοὺς προτάξαντες πρὸ
 τῶν Ἑλλήνων ἀπαντῶν ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάροις
 Μαραθῶνάδε, νομίσαντες τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρε-
 τὴν ἰκανὴν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ἐκείνων ἀντιτά-
 ξασθαι· μαχεσάμενοί τε ἐνίκων, καὶ τὴν τε Ἑλλάδα
 108 ἤλευθέρωσαν καὶ τὴν πατρίδα ἔσωσαν. ἔργον δὲ
 τοιοῦτον ἐργασάμενοι, οὐκ ἠξίωσάν τινι τῶν πρό-
 τερον γενομένων μνησικακῆσαι. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα,
 τὴν πόλιν ἀνάστατον παραλαβόντες ἰερά τε κατα-
 κευαυμένα τείχη τε καὶ οἰκίας καταπεπτωκυίας, ἀφορ-
 μὴν τε οὐδεμίαν ἔχοντες, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν
 τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργάσαντο καὶ τὴν
 109 πόλιν ὑμῖν τοιαύτην καὶ τοσαύτην παρέδωσαν. ὑμεῖς
 οὖν καὶ αὐτοὶ ὕστερον, κακῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ
 ἐκείνοις γεγενημένων, ἀγαθοὶ ἐξ ἀγαθῶν ὄντες
 ἀπέδοτε τὴν ὑπάρχουσαν ἀρετὴν· ἠξιώσατε γὰρ
 τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους
 ἐπιτίμους ποιῆσαι. τί οὖν ὑμῖν ὑπόλοιπόν ἐστι
 τῆς ἐκείνων ἀρετῆς; μὴ μνησικακῆσαι, εἰδότας ὅ
 ἄνδρες ὅτι ἡ πόλις ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἐν
 τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ μεγάλη καὶ εὐδαίμων ἐγένετο·
 ἃ νῦν αὐτῇ ὑπάρχει, εἰ ἐθέλοιμεν οἱ πολῖται σω-
 φροεῖν τε καὶ ὁμονοεῖν ἀλλήλοις.

διδόντες ABL. — προτάξαντες B et corr. A. (Bk., et ci. Sl.): προστάξαντες LZ et pr. A, προτάξαντας Ald. — νομίσαντες τὴν σφετέραν κτέ.] cf. Thuc. 3, 56.

108. διὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα Bakius.

109. οὐκ post κακῶν om. pr. A. — ἐπίλοιπον Dobr. coll. § 87; sed cf. 3, 24; 1, 52. — ἃ νῦν] ἢ νῦν S. Emp. Malim autem ἃ (καὶ) νῦν.

Κατηγορήσαν | δέ μου και περι τῆς Ικετηρίας, 110
 ὡς καταθείην ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, νόμος δ' εἴη 15
 πάτριος, ὃς ἂν θῆ Ικετηρίαν μυστηρίοις, τεθνάναι.
 και οὕτως εἰσι τολμηροί, ὥσθ' ἂ αὐτοὶ κατεσκευά-
 σαν, οὐκ ἀρκεῖ αὐτοῖς ὅτι οὐ κατέσχον ἂ ἐπεβου-
 λευσαν, ἀλλὰ και κατηγορίαν ἐμοῦ ποιοῦνται ὡς
 ἀδικοῦντος. ἐπειδὴ γὰρ ἤλθομεν Ἐλευσινόθεν και 111
 ἡ ἐνδειξις ἐγγένητο, προσήει ὁ βασιλεὺς περι τῶν
 γεγενημένων Ἐλευσῖνι κατὰ τὴν τελετήν, ὥσπερ
 ἔθος ἐστίν, οἱ δὲ πρυτάνεις προσάξουν ἔφασαν αὐ-
 τὸν πρὸς τὴν βουλήν, ἐπαγγεῖλαι τ' ἐκέλευον ἐμοί
 τε και Κηφισίῳ παρεῖναι εἰς τὸ Ἐλευσίνιον· ἡ γὰρ
 βουλή ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν Σόλωνος
 νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραία τῶν μυστηρίων ἔδραν
 ποιεῖν ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. και πᾶρῆμεν κατὰ τὰ 112
 προειρημένα. και ἡ βουλή ἐπειδὴ ἦν πλήρης, ἀνα-
 στάς Καλλίας ὁ Ἰπποῦικου τὴν σκευὴν ἔχων λέγει
 ὅτι Ικετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, και ἔδειξεν
 αὐτοῖς. καὶθ' ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε τίς τὴν Ικετηρίαν
 καταθείη, και οὐδεὶς ὑπήκουεν. ἡμεῖς δὲ παρέστα-
 μεν, και οὗτος ἡμᾶς ἐώρα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ὑπή-
 κουεν και ᾤχετο εἰσιῶν (ὁ) ἐπεξελθῶν Εὐκλῆς

110. δ' εἴη Bk. Dobr.: δὲ ἦν.

111. Ἐλευσῖνι AB Bk.: ἐν Ἐλευσίνι. — τελευτην BLZ.
 — τοῖς πρυτάνεσιν ante οἱ δὲ πρυτ. add. Kō. — προσάξουν
 Steph. AB: προστάξουν LZ Ald. — ἐπαγγεῖλαι Bk.: ἀπαγ-
 γεῖλαι. — Κηφισίῳ A^d.

112. προρημένα AB. — καὶθ' (ita Bk.: καθὰ codd.;
 καῖθα Turr.) ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε add. AB. — παρέσταμεν Bk.:
 παρέστημεν codd. (sed A^d corr.), quod revocarunt Turr. —
 και ante ᾤχετο om pr. A (ed. I). —

οὗτοςί — καί μοι κάλει αὐτόν. Πρῶτα μὲν οὖν ταῦτα εἰ ἀληθῆ λέγω, μαρτύρησον, Εὐκλείης.

www.libtool.com.cn

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

- 113 Ὡς μὲν ἀληθῆ λέγω, μεμαρτύρηται· πολὺ δέ μοι δοκεῖ τὸ ἐναντίον εἶναι ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον. ἔλεξαν γὰρ, εἰ μέμνησθε, ὅτι αὐτῷ με τὸ θεῶ παραγάγοιεν ὥστε θεῖναι τὴν ἱκετηρίαν μὴ εἰδότα τὸν νόμον, ἵνα δῶ δίκην. ἐγὼ δέ, ὡς ἄνδρες, εἰ ὡς μάλιστα ἀληθῆ λέγουσιν οἱ κατήγοροι, ὑπ' αὐ-
- 114 τοῖν με φημι τοῖν θεοῖν σεσῶσθαι. εἰ γὰρ ἔθηκα μὲν τὴν ἱκετηρίαν, ὑπήκουσα δὲ μὴ, ἄλλο τι ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλλουσι τιθεὶς τὴν ἱκετηρίαν, ἐσφρόμην δὲ τῇ τύχῃ διὰ τὸ μὴ ὑπακούσαι, δῆλον ὅτι διὰ τὸ θεῶ; εἰ γὰρ ἐβουλέσθην με ἀπολλύναι τὸ θεῶ, ἐχρῆν δήπου καὶ μὴ θέντα με τὴν ἱκετηρίαν ὁμολογήσαι. ἀλλ' οὔτε ὑπήκουσα οὔτ' ἔθηκα.
- 115 ἐπειδὴ δ' ἔλεγε τῇ βουλῇ Εὐκλείης ὅτι οὐδεὶς ὑπακούοι, πάλιν ὁ Καλλίας στὰς ἔλεγεν ὅτι εἴη νόμος

Enclēm ipsam τὸν κήρυκα esse statuit Kirchhoff. Herm. I, 15 sqq., inscriptionibus (maxime C. I. A II, 73) probans revera illo tempore Enclem quendam praeconis munere apud senatum populumque functum esse. Delet igitur interpunct. quae erat post καὶ ὄχετο εἰσιών. Articulum ipse addidi. — πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα est § 46; cf. 3, 10. — ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. ABLZ.

113. ἔλεξαν AB. — με τὸ ABLZ m. Ald. Bk. (ci. Valck. R.): μὲν τὸ. — παραγάγοιεν Dobr. Turr.: περιαγάγοιεν. — με post αὐτοῖν dedi ex ci. R.: μὲν. V. supra.

114. ἐβουλέσθην Bk. et A^d (qui vv. εἰ γὰρ-τὸ θεῶ in mg. add.): ἐβουλίσθην B, ἐβουλήσθην LZ, ἐβουληθήτην v. — ἀπολλύναι A Bk.: ἀπολεῖν καί.

115. ὑπακούοι AB Bk.: ὑπακούει. — στὰς] ἀναστὰς mal. Bait. Hi. W. coll. § 112. —

πάτριος, εἴ τις ἱκετηρίαν θείῃ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, ἄκριτον ἀποθανεῖν, καὶ ὁ πατήρ ποτ' αὐτοῦ Ἴππο-
 νικος ἐξηγησάτο ταῦτα Ἀθηναίους, ἀκούσειε δὲ ὅτι
 ἐγὼ θείην τὴν ἱκετηρίαν. ἐντεῦθεν ἀναπηδᾷ Κέ-
 φalos οὐτοσί καὶ λέγει· „ὦ Καλλία, πάντων ἀν- 116
 θρώπων ἀνοσιώτατε, πρῶτον μὲν ἐξηγῆ Κηρύκιον
 ὦν, οὐχ ὄσιον (ὄν) σοι ἐξηγεῖσθαι· ἔπειτα δὲ νόμον
 πατριον λέγεις, ἢ δὲ στήλη παρ' ἧ ἔστηκας χιλίας
 δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν, ἐάν τις ἱκετηρίαν θῆ ἐν
 τῷ Ἐλευσινίῳ. ἔπειτα δὲ τίνος ἤκουσας ὅτι Ἀνδο-
 κίδης θείῃ τὴν ἱκετηρίαν; κάλεσον αὐτὸν τῆ βουλῇ,
 ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν.“ ἐπειδὴ δὲ ἀνεγνώσθη
 ἢ στήλη κάκεινος οὐκ εἶχεν εἰπεῖν ὅτου ἤκουσε,
 καταφανῆς ἦν τῆ βουλῇ αὐτὸς θεῖς τὴν ἱκετηρίαν.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὧ ἄνδρες — τάχα γὰρ ἂν αὐτο 117
 βούλοισθε πυθέσθαι —, ὁ δὲ Καλλίας τί βουλό-
 μενος ἐτίθει τὴν ἱκετηρίαν; ἐγὼ δὲ ὑμῖν διηγήσο-
 μαι ὧν ὑπ' αὐτοῦ εἴνεκα ἐπεβουλεύθη. Ἐπίλυκος
 ἦν ὁ Τεισάνδρου θεῖός μοι, ἀδελφὸς τῆς μητρὸς
 τῆς ἐμῆς· ἀπέθανε δὲ ἐν Σικελίᾳ ἄπαις ἀρρένων
 παιδῶν, θυγατέρας δὲ δύο καταλιπών, αἱ ἐρίγνοντο
 εἰς τε ἐμὲ καὶ Λέαρρον. τὰ δὲ πράγματα τὰ οἴκοι 118

ἐξηγήσατο Dobr. Turr.: ἐξηγήσατο. — ἐντεῦθεν] ἐνταῦθ' postulat Bk.; def. vulg. Turr.

116. κηρύκιον ὦν cum R. Turr.: κηρύκιον ὦν; porro ὄν cum Frohb. addidi. — ἔπειτα δὲ νόμον AB Bk. (ci. Steph.): ἔπειτα δὴ νόμον. — Ἀνδοκίδης (ci. Steph.) codd. Bk.: Ἀνδοκίδας. — θεῖς (ci. R.) codd. Bk.: τιθεῖς. — in fine § excidisse καὶ μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας (vel simile quid). ΜΑΡΤΥΡΕΣ ci. Fuhr.

117. βούλοισθε Dobr. G. Hermann. Schi. Turr.: βούλεσθε. — ἐτίθει ABLZ Turr.: ἐτίθη. — Τεισάνδρου scripsi: Τι-σάνδρον.

- πονήρως εἶχε· τὴν μὲν γὰρ φανερὰν οὐσίαν οὐδὲ
 δυοῖν ταλάντων κατέλιπε, τὰ δὲ ὀφειλόμενα πλέον
 ἦν ἢ πέντε ταλάντα. ὁμῶς δ' ἐγὼ καλέσας Λέαγρον
 ἐναντίον τῶν φίλων ἔλεγον ὅτι ταῦτ' εἶη ἀνδρῶν
 ἀγαθῶν, ἐν τοῖς τοιούτοις δεικνύναι τὰς οἰκειό-
 119 τητας ἀλλήλοις. „ἡμᾶς γὰρ οὐ δίκαιόν ἐστιν οὔτε
 χρήματα ἕτερα οὔτ' εὐτυχίαν ἀνδρὸς ἐλέσθαι, ὥστε
 καταφρονῆσαι τῶν Ἐπιλύκου θυγατέρων. καὶ γὰρ
 εἰ ἔζη Ἐπίλυκος ἢ τεθνεὼς πολλὰ κατέλιπε χρήματα,
 ἠξιοῦμεν ἂν γένει ὄντες ἐγγυτάτῳ ἔχειν τὰς παῖδας.
 τοιγάρτοι ἐκεῖνα μὲν δι' Ἐπίλυκον ἂν ἦν ἢ διὰ τὰ
 16 χρήματα· νῦν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν | τὰδε
 ἔσται. τῆς μὲν οὖν σὺ ἐπιδικάζου, τῆς δὲ ἐγώ.“
 120 ὡμολόγησέ μοι, ὦ ἄνδρες. ἐπεδικασάμεθα ἄμφω
 κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν. καὶ ἥς μὲν ἐγὼ
 ἐπεδικασάμην, ἢ παῖς τύχη χρησαμένη καμουσα
 ἀπέθανεν· ἢ δ' ἕτερα ἔστιν ἔτι. ταύτην Καλλίας
 ἐπειθε Λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, εἴαν αὐτὸν
 λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθύς ἔθηκα παράστασιν,
 καὶ ἔλαχον προτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι „εἰ μὲν σὺ
 βούλει ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχη ἀγαθῇ, εἰ δὲ μὴ,
 121 ἐγὼ ἐπιδικάσομαι.“ γνοὺς ταῦτα Καλλίας λαγχάνει
 τῷ νλεῖ τῷ ἑαυτοῦ τῆς ἐπικλήρου, τῇ δεκάτῃ ἰστα-
 μένου, ἵνα μὴ ἐπιδικάσωμαι ἐγώ. ταῖς δ' εἰκάσι,
 μυστηρίοις τούτοις, δοὺς Κηφισίῳ χιλίας δραχμὰς
 ἐνδείκνυσί με καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τούτου καθίστησιν.
 ἐπειδὴ δ' ἑώρα με ὑπομένοντα, τίθησι τὴν ἰκετη-

119. ἠξιοῦμεν A corr., BLZ, Bk. (ci. R.): ἀξιοῦμεν.

120. ταύτην A Steph.: ταύτη BLZ, ταύτη Ald.

ρίαν, ὡς ἐμὲ μὲν ἀποκτενῶν ἄκριτον ἢ ἐξελῶν, αὐτὸς δὲ πείσας Λεάγρον χορήμασι συνοικίῃσιν τῆ Ἐπιλύκου θυγατρὶ. ἐπειδὴ δ' οὐδ' ὡς ἄνευ ἀγῶ- 122
 νος ἐώρα ἐσόμενα τὰ πράγματα, τότε δὴ προσιῶν
 Λυσίστρατον, Ἠγήμονα, Ἐπιχάρη, ὄρων φίλους
 ὄντας ἐμοὶ καὶ χρωμένους, εἰς τοῦτο βδελυρίας
 ἦλθε καὶ παρανομίας, ὥστ' ἔλεγε πρὸς τούτους ὡς
 εἰ ἔτι καὶ νῦν βουλοίμην ἀποστῆναι τῆς Ἐπιλύκου
 θυγατρὸς, ἔτοιμος εἶη παύσασθαι με κακῶς ποιῶν,
 ἀπαλλάξαι δὲ Κηφίσιον, δίκην δ' ἐν τοῖς φίλοις 123
 δοῦναί μοι τῶν πεποιημένων. εἶπον αὐτῷ καὶ
 κατηγορεῖν καὶ παρασκευάζειν ἄλλους· εἰ δ' ἐγὼ
 αὐτὸν ἀποφεύξομαι καὶ γνώσονται Ἀθηναῖοι περὶ
 ἐμοῦ τὰ δίκαια, ἐγὼ αὐτὸν οἴομαι περὶ τοῦ σώμα-
 τος τοῦ ἑαυτοῦ ἐν τῷ μέρει κινδυνεύσειν. ἄπερ
 αὐτὸν οὐ ψεύσομαι, ἐὰν ὑμῖν ᾧ ἄνδρες δοκῇ. Ὡς
 δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἄλλὰ γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον, ᾧ λαχεῖν 124
 ἤξιωσε τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, σκέψασθε πῶς

121. ἐξελῶν cum Valek. Bk.: ἐξελῶν. — πείσας cum Scal. Valek. R. Bk. Bait. (πέισων — καὶ συνοικ. praef. S.): πείσων.

122. οὐδ' ὡς Bk.: οὕτως (οὐδ' οὕτως ci. R.). — ἄνευ ἀγῶνος ἐώρα AB Bk.: ἐώρα ἄνευ ἀγῶνος. — Ἠγήμονα cum Valek. Turr.: Ἠγεμόνα. — Ἐπιχάρη Schi. (ci. R.): Ἐπιχάρην Valek. Bk. cum A; ἐπεχάρην B (et fort. A^d), ἐπεχάρη v. — καὶ ante χρωμένους om. Ald. (φίλους ὄντας deletabat Coraes). — μοι om. A pr., μου habet Ald.

123. ἀποφεύξομαι cum Valek. et R. Bk.: ἀποφεύξαιμι ABLZ, ἀποφεύξαιμι m. Ald. ἀποφθέγξομαι vulg. — καὶ ante ἐγὼ αὐτὸν add. Ald.

124. ᾧ AL Bk.: ὄν.

γέγονεν, καὶ πῶς ἐποίησατ' αὐτόν· ταῦτα γὰρ καὶ
 ἄξιον ἀκούσαι, ὧ ἄνδρες. γαμῆ μὲν Ἴσχομάχου
 θυγατέρα ταύτη δὲ συνοικήσας οὐδ' ἐνιαυτὸν τὴν
 μητέρα αὐτῆς ἔλαβε, καὶ συνῶκει ὁ πάντων σχε-
 τλιώτατος ἀνθρώπων τῇ μητρὶ καὶ τῇ θυγατρὶ,
 Ἰερεὺς ὢν τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ εἶχεν
 125 ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀμφοτέρως. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἠσχύνθη
 οὐδ' ἔδεισε τὸ θεῶ· ἡ δὲ τοῦ Ἴσχομάχου θυγάτηρ
 τεθνάναι νομίσασα λυσιτελεῖν ἢ ζῆν ὀρώσα τὰ γιγνώ-
 μενα, ἀπαρχομένη μεταξὺ κατεκωλύθη, καὶ ἐπειδὴ
 ἀνεβίω, ἀποδράσα ἐκ τῆς οἰκίας ᾤχετο, καὶ ἐξήλασεν
 ἡ μήτηρ τὴν θυγατέρα. ταύτης δ' αὖ διαπεπλησμέ-
 νος ἐξέβαλε καὶ ταύτην. ἡ δ' ἔφη κνεῖν ἐξ αἰτοῦ·
 καὶ ἐπειδὴ ἔτεκεν υἱόν, ἕξαρονος ἦν μὴ εἶναι ἐξ
 126 αὐτοῦ τὸ παιδίον. λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ
 γυναικὶ τὸ παιδίον ἦγον ἐπὶ τὸν βωμὸν Ἀπατου-
 ρίοις, ἔχοντες Ἰερεῖον, καὶ ἐκέλευον κατάρξασθαι
 τὸν Καλλίαν. ὁ δ' ἠρώτα τίνος εἶη τὸ παιδίον·
 ἔλεγον „Καλλίου τοῦ Ἴππονίκου.“ „ἐγὼ εἰμι οὗτος.“
 „καὶ ἔστι γε σὸν τὸ παιδίον.“ λαβόμενος τοῦ βω-
 μοῦ ὤμοσεν ἢ μὴν μὴ εἶναι (οἱ) υἱὸν ἄλλον μηδὲ
 γενέσθαι πώποτε, εἰ μὴ Ἴππόνικον ἐκ τῆς Γλαυ-
 κωνος θυγατρὸς· ἢ ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν
 127 οἰκίαν, ὥσπερ ἔσται. μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες,
 ὑστέρῳ πάλιν χρόνῳ τῆς γραφῆς τολμηροτάτης γυ-

125. τοῦ ante Ἴσχ. add. AB Bk. — κατεκωλύθη cum
 Sl. scripsi: κατεκλύθη (κατελήφθη Dobr.; κατελύθη Bait. Turr.).
 — ἀποδράσα Bk.: ἀποδράσασα. — κνεῖν cum Kl. Turr.:
 κνεῖν. — μὴ codd. m. Ald. Bk. (ci. Valek. R.): μὲν.

126. [Ἰερεῖον] εἶο a corr. habet A. — οἱ post εἶναι cum
 R. add. Bk. (habet etiam mg. Ald.).

καικὸς ἀνηράσθη, καὶ κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα εἰσάγει εἰς Κήρυκας, φασκων εἶναι υἱὸν αὐτοῦ. ἀντεῖπε μὲν Καλλιίδης μὴ εἰσδέξασθαι, ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Κήρυκες κατὰ τὸν νόμον ὃς ἐστὶν αὐτοῖς, τὸν πατέρα ὁμόσαντα εἰσάγειν ἢ μὴν υἱὸν ὄντα ἑαυτοῦ εἰσάγειν. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ᾧμοσεν ἢ μὴν τὸν παῖδα ἑαυτοῦ εἶναι γνήσιον, ἐκ Χρυσιάδος γεγονότα· ὃν ἀπόμοσε. Καὶ μοι τούτων ἀπάντων τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ τοίνυν, ᾧ ἄνδρες, σκεψώμεθα εἰ πώποτε ἐν τοῖς Ἑλλησι πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο, ὅπου γυναικὰ τις γήμας ἐπέγημε τῇ θυγατρὶ τὴν μητέρα καὶ ἐξήλασεν ἢ μήτηρ τὴν θυγατέρα· ταύτη δὲ συνοικῶν βούλεται τὴν Ἐπιλύκου | θυγατέρα λαβεῖν, 17 ἢν' ἐξελάσῃ τὴν τήθην ἢ θυγατριδῆ. ἀλλὰ γὰρ τῷ παιδί αὐτοῦ τί χρὴ τοῦνομα θέσθαι; οἶμαι γὰρ 129 ἔγωγε οὐδένα οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λογίζεσθαι, ὅστις ἐξευρήσει τοῦνομα αὐτοῦ. τριῶν γὰρ οὐσῶν γυναικῶν αἷς συμφηκῶς ἔσται ὁ πατὴρ αὐτοῦ, τῆς μὲν υἱός ἐστιν, ὡς φησι, τῆς δὲ ἀδελφός, τῆς δὲ θεῖος.

127. υἱὸν αὐτοῦ Bait. Turr.: υἱὸν αὐτοῦ. — μὲν post ἀντεῖπε om. pr. A. — Καλλιίδης ci. Valck. et R. — ὃς ἐστὶν αὐτοῖς Bk.: ὃ ἐστὶν αὐτός ABLZ; ὃς ἐστὶν αὐτὸν v. — ὄντα A Bk.: οὕτως (ὄντως Scal.). — ἑαυτοῦ . . ἀγειν A pr. — βωμοῦ] βωμ a corr. habet A. — χρυσιάδος ALZ, Χρυσιάδος ci. R. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. ABLZ.

128. εἰ πώποτε A Bk.: εἰπόποτε B, εἰ ποτε v. — vv. καὶ ἐξήλασε — θυγ. in mg. add. A. — παιδί Dobr. (coll. 126 sq.): παιδίφ.

129. οὕτως om. pr. A.

τίς ἂν εἴη οὗτος; Οἰδίπους, ἢ Αἴγισθος; ἢ τί χρὴ αὐτὸν ὀνομάσαι;

- 130 Ἄλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες, βραχύ τι ὑμᾶς ἀναμνησαί περὶ Καλλίου βούλομαι. εἰ γὰρ μέμνησθε, ὅτε ἡ πόλις ἦρχε τῶν Ἑλλήνων καὶ εὐδαιμόνει μάλιστα, Ἰππόδικος δὲ ἦν πλουσιώτατος τῶν Ἑλλήνων, τότε μέντοι πάντες ἴστε ὅτι παρὰ τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναῖοις κληθῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει κατεῖχεν, ὅτι Ἰππόδικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὃς αὐτοῦ τὴν τροπέξαν ἀνατρέπει. μέμνησθε
- 131 ταῦτα, ὦ ἄνδρες. πῶς οὖν ἡ φήμη ἢ τότε οὐσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποβῆναι; οἰόμενος γὰρ Ἰππόδικος υἱὸν τρέφειν ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ἕως ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. οὕτως οὖν χρὴ περὶ τούτου γινώσκειν, ὥς ὄντος Ἰπποδίκου ἀλιτηρίου.

- 132 Ἄλλὰ γάρ, ὦ ἄνδρες, διὰ τί ποτε τοῖς ἐμοὶ νυνὶ ἐπιτιθεμένοις μετὰ Καλλίου καὶ συμπαρασκευάσασι τὸν ἀγῶνα καὶ χρήματα εἰσενεγκοῦσιν ἐπ' ἐμοὶ τρία μὲν ἔτη ἐπιδημῶν καὶ ἦκων ἐκ Κύπρου οὐκ ἀσεβεῖν ἐδόκουν αὐτοῖς, μυῶν μὲν Ἄ . . . Δελφόν, ἔτι δὲ ἄλλους ξένους ἐμαντοῦ, καὶ εἰσιῶν εἰς τὸ Ἑλευσίνιον καὶ Θύων, ὥσπερ ἐμαντὸν ἄξιον νομίζω εἶναι· ἀλλὰ τούναντίον λητουργεῖν οὗτοι προὔβαλλοντο, πρῶτον μὲν γυμνασίαρχον Ἡφαιστείοις, ἔπειτα ἀρχιθεωρὸν

130. εὗ γάρ μέμνησθε Cob. — ἀπάσῃ] πᾶσῃ Z, ἅπασι AL. — κατεῖχεν scripsi: κατέσχεν. — ἀλιτήριον verum puto. sic etiam § 131.

131. υἱὸν τρέφειν AB Bk.: υἱὸν αὐτῷ τρέφειν.

132. Ἄ . . . Δελφόν Bk.: ἀδελφόν (* τὸν Δ. Sl., * τὸν ἐκ Δελφῶν Luz.) — λητουργεῖν scripsi: λειτουργεῖν. — Ἡφαιστείοις

εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε, εἶτα δὲ ταμίαν ἐν πόλει
 τῶν ἱερῶν χρημάτων· νῦν δὲ ἀσεβῶ καὶ ἀδικῶ εἰσιὼν
 εἰς τὰ ἱερά; ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ διότι οὔτοι ταῦτα νῦν 138
 γιγνώσκουσιν. Ἀγύρριος γὰρ οὐτοσί, ὁ καλὸς κάγα-
 θός, ἀρχῶνης ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς τρίτου ἔτος,
 καὶ ἐπρίατο τριάκοντα ταλάντων, μετέσχον δ' αὐτῶ
 οὔτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέστες ὑπὸ τὴν λεύκην,
 οὓς ὑμεῖς ἴστε οἰοί εἰσιν· οἷ διὰ τοῦτο ἔμοιγε δο-
 κοῦσι συλλεγῆναι ἐκεῖσε, ἵν' αὐτοῖς ἀμφοτέρω ἦ,
 καὶ μὴ ὑπερβάλλωσι λαβεῖν ἀργύριον καὶ ὀλίγον
 πραθείσης μετασχεῖν. κερδάναντες δὲ τρία τάλαντα, 134
 γνόντες τὸ πρᾶγμα οἷον εἶη, ὡς πολλοῦ ἄξιον, συνέ-
 στησαν πάντες, καὶ μεταδόντες τοῖς ἄλλοις ἕνωσαν
 πάλιν τριάκοντα ταλάντων. ἐπεὶ δ' οὐκ ἄντωνεῖτο
 οὐδεὶς, παρελθὼν ἐγὼ εἰς τὴν βουλὴν ὑπερέβαλλον,
 ἕως ἐπρίαμην ἕξ καὶ τριάκοντα ταλάντων. ἀπελάσας
 δὲ τούτους καὶ καταστήσας ὑμῖν ἐγγυητὰς ἐξέλεξα
 τὰ χρήματα καὶ κατέβαλον τῇ πόλει καὶ αὐτοῖς οὐκ

ABLZ (Turr.). — ἀρχιθέωρον ABLZ Bk.: ἀρχιθέωρον. —
 εἶτ. δὲ A pr.

133. Ἀγύρριος Bk. (ci. R.): ἀγύρριος A; ἀγύριος B, ἀρ-
 γύριος v. — ἀρχῶνης cum Valck. et R. Bk.: ἀρχων εἰς. —
 αὐτῶ cum R. Bk.: αὐτοί. — λεύκην οὓς cum Valck. R. mg.
 Ald. Bk.: λεύκην τὸ πόσους. — ὑπερβάλλωσι ABL Ald. Turr.:
 ὑπερβάλλωσι PZ, ὑπερβάλλουσι Steph. Bk. — ὀλίγον ABLZ
 Bk. (ci. R.): ὀλίγον. — πραθείσης A.

134. τρία] δύο Ald.; ἕξ ci. R. (III ἕξ, IIII τρεῖς). —
 γνόντες AB Bk. (ci. Valck.): γνῶναι. — τοῖς ἄλλοις] ἀλλή-
 λοις Bakius. an πάλιν pro παντες scribendum est? — v.
 δ' οὐκ ἄντωνεῖτο . . ὑπερέβαλον (ita codd. omnes) a corr.
 habet A; idem ἕως vocabuli primam litteram scripsit.
 Totidem fere litt. a pr. m. fuerant. — δὲ τούτους codd. m.
 Ald. Bk. (ci. R.): καὶ τούτους. —

- ἐξημιώθη, ἀλλὰ καὶ βραχεῖα ἀπεκερδαίνομεν οἱ
 μετασχόντες· τούτους δ' ἐποίησα τῶν ὑμετέρων μὴ
 135 διανείμασθαι ἐξ ἰσάκωντα ἀργυρίου. ἃ οὔτοι γνόντες
 ἔδοσαν σφίσι ἀντοῖς λόγον, ὅτι „ἄνθρωπος οὔτοσι
 οὔτε ἀντὸς λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων οὔθ' ἡμᾶς
 ἐάσει, φυλάξει δὲ καὶ ἐμποδῶν ἔσται διανείμασθαι
 τὰ κοινά· πρὸς δὲ τούτοις, ὃν ἂν ἡμῶν ἀδικοῦντα
 λάβῃ, εἰσάξει εἰς τὸ πλῆθος τὸ Ἀθηναίων καὶ
 ἀπολεῖ. δεῖ οὖν τοῦτον ἐκποδῶν ἡμῖν εἶναι καὶ
 136 δικαίως καὶ ἀδίκως.“ ταῦτα μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες
 δικασταί, τούτοις ποιητέα ἦν, ὑμῖν δέ γε (τὸ) ἐναν-
 τίον τούτων· ὡς γὰρ πλείστους εἶναι ὑμῖν ἤθελον
 ἂν τοιούσδε οἴόσπερ ἐγώ, τούτους δὲ μάλιστα (μὲν)
 ἀπολωλέναι, εἰ δὲ μὴ, εἶναι τοὺς μὴ ἐπιτρέψοντας
 αὐτοῖς, οἷς καὶ προσήκει ἀνδράσιν εἶναι καὶ ἀγαθοῖς
 καὶ δικαίοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ βου-
 λόμενοι δυνήσονται εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. ἐγὼ οὖν ὑμῖν
 ὑπισχνοῦμαι ἢ παύσειν τούτους ταῦτα ποιοῦντας
 καὶ βελτίους παρέξειν, ἢ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγῶν κολά-
 σειν τοὺς ἀδικοῦντας αὐτῶν.
- 137 Κατηγόρησαν δέ μου καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν
 18 καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς | ἄρα οἱ θεοὶ διὰ τοῦτό
 με ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο, ὡς

ἀλλὰ βραχεῖα A pr. — ἀπεκερδαίνομεν?

135. ἄνθρωπος scripsi: ἄνθρωπος. — καὶ ante ἐμποδῶν
 fort. om. pr. A. — τὸ Ἀθ. Fuhr.: τῶν Ἀθ. (quae del. Usener).
 — ἡμῖν Bk. (ci. R.): ὑμῖν.

136. γε τὸ ἐναντίον Valck. Sl. (τὸ ἐναντίον Bk.): γε
 ἐναντίον (γε ἐναντία PZ). — ὡς γὰρ scripsi: τοὺς γὰρ. —
 ὑμῖν cum R. Turr.: ἡμῖν. — τοιο . . . δε A pr. — μὲν post
 μάλιστα auct. R. add. Bk.

137. κατηγόρησαν δέ κτέ.] cf. [Lys.] 5, 19. —

ἔοικεν, ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοιμην. ἐγὼ δὲ ὧ Ἀθη-
 ναῖοι οὐκ ἀξιῶ τοὺς θεοὺς τοιαύτην γνώμην ἔχειν,
 ὥστ' εἰ ἐνομίζον ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, λαμβάνου-
 τάς με ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις μὴ τιμωρεῖσθαι·
 τίς γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος
 ὥρα πλεῖν τὴν θάλατταν; ἐν οἷς ἔχοντες μὲν τὸ
 σῶμα τοῦμόν, κρατοῦντες δὲ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐ-
 σίας τῆς ἐμῆς, εἶτα ἔσφζον; οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ποιῆ- 138
 σαι μηδὲ ταφῆς τὸ σῶμα ἀξιωθῆναι; ἔτι δὲ πολέ-
 μου γενομένου καὶ τριήρων ἀεὶ κατὰ θάλατταν
 οὐσῶν καὶ ληστῶν, ὑφ' ὧν πολλοὶ ληφθέντες, ἀπο-
 λέσαντες τὰ ὄντα, δουλεύοντες τὸν βίον διετέλεσαν,
 οὔσης δὲ χώρας βαρβάρου, εἰς ἣν πολλοὶ ἤδη
 ἐκπεσόντες αἰκίαις ταῖς μεγίσταις περιέπεσον καὶ
 τὰ σφέτερα αὐτῶν σώματα αἰκισθέντες ἀπέθανον,
 — εἶτα οἱ μὲν θεοὶ ἐκ τοσοῦτων κινδύνων ἔσφ- 139
 ζόν με, σφῶν δὲ αὐτῶν προὔστησαντο τιμωρὸν
 γενέσθαι Κηφισίον τὸν πονηρότατον Ἀθηναίων,
 ὧν οὗτός φησι πολίτης εἶναι οὐκ ὧν, ᾧ οὐδ' ὑμῶν
 τῶν καθημένων οὐδεὶς ἂν ἐπιτρέψειεν οὐδὲν τῶν
 ἰδίων, εἰδὼς τοῦτον οἶός ἐστιν; ἐγὼ μὲν οὖν, ὧ
 ἄνδρες, ἡγοῦμαι χρῆναι νομίζειν τοὺς τοιοῦτους
 κινδύνους ἀνθρωπίνους, τοὺς δὲ κατὰ θάλατταν
 θείους. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ τῶν θεῶν ὑπνοεῖν, πάνυ

λαμβάνοντας μὲν W. — ὥρα Bk.: ὥρα AB; ὥραν v.

138. οὐκ ἐξῆν] οὐ πεξῆν ALZ, unde οὐπερ ἐξῆν Dobr.,
 οὐπερ ἦν Turr. (ὅτ' ἐξῆν mg. Ald. Ros.). — ἀτυχίαις ταῖς
 μεγίσταις Sl., συμφοραῖς τ. μ. Dobr., κακοῖς τοῖς μεγίστοις
 ed. I. — αἰκισθέντες cum Steph. Bk. (A^d): αἰκισθέντα v.

139. ἐκ τοσοῦτων Bk. cum ABLZ: ἐκ τῶν τοσοῦτων. —
 πάνυ ci. R.: πολὺ (πολὺ μάλλον ci. id.). —

ἂν αὐτοὺς οἶμαι ἐγὼ ὀργίξεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ τοὺς ὑφ' ἑαυτῶν σφριζομένους ὑπ' ἀνθρώπων ἀπολλυμένους ὀφθῆν.

- 140 Καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ὑμῖν ἄξιον ᾧ ἄνδρες ἐνθυμηθῆναι, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἄνδρες ἄριστοι καὶ εὐβουλότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι οὐκ ἐπὶ τιμωρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ἐπὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν. συμφοραὶ μὲν γὰρ ἤδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο οὐκ ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, τοῦτ' εἰκότως ἤδη δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι. ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογουμένως ταῦθ' ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ εἴ τις φίλος ᾧν τυγχάνει καὶ εἴ τις ἐχθρός, μὴ μεταγνώτε, μηδὲ βούλεσθε τὴν πόλιν ἀποστερηῆσαι ταύτης τῆς δόξης, μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν τύχῃ ταῦτα μᾶλλον ἢ γνώμῃ ψηφίσασθαι.

- 141 Δέομαι οὖν ἀπάντων (ὑμῶν) περὶ ἐμοῦ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἵνα περὶ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν προγόνων, ἵνα κάμοι ἐγγένηται ἐκείνους μιμήσασθαι, ἀναμνησθέντας αὐτῶν ὅτι ὅμοιοι τοῖς πλείστον καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγέννηται, πολλῶν ἔνεκα σφᾶς αὐτοὺς παρέχοντες τοιοῦτους, μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας, (εἶτα)

ἀνθρώπων Hertl.: ἄλλων.

140. ταῦθ'] τά θ' ABLZ. — βούλεσθε cum R. Bk.: βουλευέσθε.

141. post ἀπάντων addidi ὑμῶν cum R. — ἀναμνησθέντας ABLZ Bk. (ci. Steph.): ἀταμνησθέντες. — ἔνεκα scripsi: ἔνεκεν. — τῆς εἰς ὑμᾶς] τῆς εἰς ὑ' et ᾧ a corr. habet A

καὶ ὅπως, εἴ ποτέ τις αὐτοῖς ἢ τῶν ἐξ ἐκείνων τινὲ
κίνδυνος γένοιτο ἢ συμφορὰ, σφίζονται συγγνώμης
παρ' ὑμῶν τυγχάνοντες. εἰκότως δ' ἂν αὐτῶν με- 142
μνησθε· καὶ γὰρ τῇ πόλει ἀπάσῃ αἱ τῶν ὑμετέρων
προγόνων ἀρεταὶ πλείστου ἄξιαί ἐγένοντο. ἐπειδὴ
γὰρ ὧ ἄνδρες αἱ νῆες διεφθάρησαν, πολλῶν βου-
λομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβα-
λεῖν, Λακεδαιμόνιοι ἐγνώσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ
ὄντες σφίξειν τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀν-
δρῶν ἀρετὰς, οἳ ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάσῃ
τῇ Ἑλλάδι. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δη- 143
μοσίᾳ διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ὑμετέρων ἀρε-
τὰς, ἀξιῶ κάμω διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν
ἀρετὰς σωτηρίαν γενέσθαι. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν
ἔργων, δι' ἅπερ ἡ πόλις ἐσώθη, οὐκ ἐλάχιστον
μέρος οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνεβάλοντο· ὧν ἕνεκα
καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μεταδοῦναι τῆς σωτηρίας,
ἧσπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐτύχετε.

Σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε, ἂν με σώσητε, οἷον 144
ἔξετε πολίτην· ὅς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλοῦτου,
ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐ δι' ἔμαντὸν ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς
πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν
κατέστην, ἔπειτα δὲ καινὸν βίον εἰργασάμεν ἐκ τοῦ

(ἦς super τ additum est). — (εἶτα) καὶ scripsi: ante καὶ
lacunam IV litt. capacem habet A^d. — γένοιτο Dobr.: γέ-
νηται (γενήσεται Madvig).

142. μνησθε Bk. Dobr.: μνησθαι ABLZ; μνησθε
v. ante Bk. — ὑμετέρων ci. R.: ἡμετέρων. it. § 143. —
βουλ. τὴν πόλιν] βουλομένων τῇ πόλει pr. A. — ὑπῆρξαν
αἰτιοὶ Z.

143. ὑμετέρων ci. R.: ἡμετέρων. — κάμω] καί μοι ABLZ.

144. μὲν post πρῶτον om. pr. A. — καινὸν Emp. (s.

δικαίου, τῇ γνώμῃ καὶ ταῖν χερσῶν ταῖν ἔμαντοῦ·
 ἔτι δὲ εἰδόμενα μὲν οἷόν ἐστι πόλεως τοιαύτης πολί-
 την εἶναι, εἰδόμενα δὲ οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέ-
 145 τοικον ἐν τῇ τῶν πλησίων, | ἐπιστάμενον δὲ οἷον
 19 τὸ σωφρονεῖν καὶ ὀρθῶς βουλευέσθαι, ἐπιστάμενον
 δ' οἷον τὸ ἀμαρτόντα πράξει κακῶς, πολλοῖς συγγε-
 νόμενος καὶ πλείστων πειραθεῖς, ἀφ' ὧν ἐμοὶ ξενίαι
 καὶ φιλότητες πρὸς πολλοὺς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις
 καὶ ἄλλους ἰδίᾳ ξένους γεγέννηται, ὧν ἐμὲ σώσαν-
 τες μεθέξετε, καὶ ἔσται ὑμῖν χρῆσθαι τούτοις, ὅπου
 146 ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γίγνηται. Ἔχει δὲ καὶ ὑμῖν
 ὧ ἄνδρες οὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθειρήτε, οὐκ
 ἔστιν ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου
 οὐδεὶς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καίτοι οὐκ
 ὄνειδος ὑμῖν ἔστιν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγέρον
 οἰκία οὔσα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότε ἢν ὄνειδος, ὅτ'
 ἐμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει.
 οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριῶν τὴν οἰκίαν
 τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν
 147 παθῶν ὑπ' ἐκείνων, οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαν-
 τες στρατηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ
 κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλεί-
 στας δὲ ἄλλας ἀρχὰς ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχει-

πάλιν): καὶ ABL v., καὶ τὸν Z. — ἔτι δὲ AB Bk. (ci. R.): ἔτι.

145. συγγεγόμενος AB Bk.: συγγεγόμενον (unde πειρα-
 θεῖντα ci. Steph.). — γεγένηται Bk. (codd.?), quod def. Turr.
 — ἔσται ci. Steph.: ἔστιν. — γίγνηται AB Bk.: γένηται (τι
 (del. Cb.).

146. ἡμετέρου pr. A. — οἴχεται πᾶν πρόρριζον] cf.
 Soph. El. 755. — ὄνειδος ἡμῖν A^d. — ἢν ὄνειδος ABLZ Bk.
 (ci. R.): αὐτὸ ὄνειδος. — οἰκίαι . . . μετέραν A pr.

ρίσαντες τὰ ὑμέτερα οὐδένα πάποτε ὄφλον, οὐδ'
 ἡμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς
 ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη
 ἀεὶ τῷ δεομένῳ. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν
 ἀνδρῶν καταστάς εἰς ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν
 τούτων τῶν ἔργων. μὴ τοίνυν, εἰ αὐτοὶ τεθναῖσι, 148
 καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάθησθε, ἀλλ'
 ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων νομίσατε τὰ σώματα
 αὐτῶν ὄρα ἄλιτουμένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι.
 τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάσομαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαυ-
 τοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν. ἀλλὰ τοὺς ἀδελ-
 φούς; ἀλλ' οὐκ εἰσίν. ἀλλὰ τοὺς παῖδας; ἀλλ'
 οὐπω γεγένηται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ ἀντὶ πατρὸς 149
 ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ παιδῶν γένεσθε·
 εἰς ὑμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβολῶ καὶ ἱκετεύω·
 ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σώσατε,
 καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας
 ποιεῖσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολί-
 τας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει ἀνδράσιν ἀγαθοῖς
 εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται, τούτους δὲ ἀπόλ-
 λυτε. μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταῦθ' ὑμῶν δέομαι,
 εὖ ποιῶν ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι. ὥστ' ἐμοὶ μὲν
 πειθόμενοι οὐκ ἀποστερεῖσθε εἴ τι ἐγὼ δυνήσομαι

147. οὐδὲν ἂν πάποτε libri (Schi.); del. ἂν Sl. Bk. — ἡμαρτ . . A pr. — τῷ δεομένῳ AB Bk.: τῶν δεομένων.

148. περὶ ante πεπραγμ. mal. abesse Turr. — σῶσαι del. Fuhr. coll. § 149. — praestat ἀναβιβάσομαι. — ἀναβιβάσομ . . . ὄμενον A pr. — ἀλλὰ ante τοὺς ἀδ. add. AB Bk.

149. ὑμῶν] ὑμῖν AB. — Θετταλοὺς (μὲν) ci. Cb. — ἀνδρείους pr. A^d. — οἷς καὶ προσήκει § 136. — ἀπολλύνααι ci. R. Cb. — ὥστ'] ὡς Dobr. — ἀποστερεῖσθαι ABL.

150 ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς
 πεισθῆτε, οὐδ' ἂν ὑστέρῳ χρόνῳ ὑμῖν μεταμελήσῃ,
 οὐδὲν ἔτι πλέον ποιησέτε. μὴ τοίνυν μῆθ' ὑμᾶς
 αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσῃτε μῆτ'
 ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς. ἀξιῶ δ' ἔγωγε τούτους οἵτινες
 ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος τὸ
 ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας ἐντανθοῖ συμ-
 βουλευεῖν ὑμῖν ἅ γιννώσκουσι περὶ ἐμοῦ. Δεῦρο
 Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἡρημένοι
 μοι συνδικεῖν, Θράσυλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

2.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ.

- 1 Εἰ μὲν, ὧ ἄνδρες, ἐν ἐτέρῳ τῷ πράγματι οἱ
 παριόντες μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες πάντες
 φαίνοντο, οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ἐνόμιζον· ὅπου
 μέντοι δεῖ τὴν πόλιν ἐμέ τι ποιῆσαι ἀγαθόν, ἢ εἰ
 τις ἕτερος βούλοιο ἐμοῦ κακίων, δεινότατον ἀπάν-
 των χρημάτων ἡγοῦμαι, εἰ τῷ μὲν δοκεῖ ταῦτα τῷ
 δὲ μὴ, ἀλλὰ μὴ πᾶσιν ὁμοίως. εἴπερ γὰρ ἡ πόλις
 ἀπάντων τῶν πολιτευομένων κοινή ἐστί, καὶ τὰ
 2 γιννόμενα δῆπου ἀγαθὰ τῇ πόλει κοινὰ ἐστί. τουτὶ
 τοίνυν τὸ μέγα καὶ δεινὸν πάρεστιν ὑμῖν ὄρᾶν τοὺς

150. ἡρημένοι cum R. Bk.: εἰρημένοι.

Or. II. Π. Τ. ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ] περὶ τῆς ἀδείας
 Harp. s. v. ὄρρωδεῖν.

1. π . . ἦσαι A, pr. — ἢ εἰ τις A Turr.: εἰ τις. — ἕτερος
 R. Dobr. Turr.: ἐτέρως. — κοινή del. Fuhr.

2. ὑμῖν AB Bk.: ἡμῖν. —

μὲν ἤδη πράττοντας, τοὺς δὲ τάχα μέλλοντας· καὶ
 μοι μέγιστον θαῦμα παρέστηκε, τί ποτε οὗτοι οἱ |²⁰
 ἄνδρες δεινῶς οὕτως περικαίονται, εἴ τι ὑμᾶς χρὴ
 ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρῆσθαι. δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἦτοι
 ἀμαθεστάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πόλει
 ταύτῃ δυσμενεστάτους. εἰ μὲν γε νομίζουσι τῆς
 πόλεως εὖ πραττούσης καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν
 ἄμεινον ἂν φέρεσθαι, ἀμαθέστατοὶ εἰσι τὰ ἐναντία
 νῦν τῇ ἑαυτῶν ὀφελείᾳ σπεύδοντες· εἰ δὲ μὴ ταῦτα ³
 ἡγούνται σφίσι τε αὐτοῖς συμφέρον καὶ τῷ ὑμετέρῳ
 κοινῷ, δυσμενεῖς ἂν τῇ πόλει εἴεν· οἵτινες εἰσαγγεί-
 λαντός μου ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν περὶ τῶν
 πραγμάτων, ὧν ἀποτελεσθέντων οὐκ εἰσι τῇ πόλει
 ταύτῃ μείζονες ὀφελείαι, καὶ τούτων ἀποδεικνύντος
 μου τοῖς βουλευταῖς σαφεῖς τε καὶ βεβαίους τὰς
 ἀποδείξεις, ἐκεῖ μὲν οὔτε τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ
 παραγενόμενοι ἐλέγχοντες οἴοι τ' ἦσαν ἀποδειξαι
 εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἐλέγετο, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς, ἐνθάδε
 δὲ νῦν πειρωῶνται διαβάλλειν. σημείον οὖν τοῦτο ⁴
 ὅτι οὗτοι οὐκ ἀφ' αὐτῶν ταῦτα πράττουσιν —
 εὐθύς γὰρ ἂν τότε ἡμαντιοῦντο — ἀλλ' ἀπ' ἀνδρῶν
 ἐτέρων, οἳ εἰσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, οὐδενὸς ἂν
 χρήματος δεξάμενοι ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ προᾶξαι.
 καὶ αὐτοὶ μὲν οὗτοι οἱ ἄνδρες οὐ τολμῶσι σφᾶς

παρέστηκε A sec. Bk., Bk. (ci. R.): παρέστηκε A^d; περιέ-
 στηκε cett. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — περικαίονται Emp.;
 περικαίονται Schi. — εἰ μὲν γὰρ Valek.; cf. § 19. — malim
 τὰ ἴδια (τὰ) σφῶν αὐτῶν coll. 3, 36.

3. malim περὶ πραγμάτων (ita Dobr.) s. περὶ τοιούτων
 πραγμάτων. — ἐλέγχοντες Emp.: ἐλέγξοντες (ἐλέγξαντες cum
 Tayl. Turr.).

4. οὖν om. pr. A. —

αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον καταστήσαντες δισχυρίζεσθαι περὶ τούτων, φοβούμενοι ἔλεγχον διδόναι εἴ τι εἰς ὑμᾶς τυγχάνουσι μὴ εὖ φρονοῦντες· ἐτέρους δὲ εἰσπέμπουσι, τοιούτους ἀνθρώπους οἷς εἰθισμένοις ἤδη ἀναισχντεῖν οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν τε καὶ

5 ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν. τὸ δ' ἰσχυρὸν τοῦτο μόνον εὖροι τις ἂν αὐτῶν ἐν τοῖς λόγοις, τὰς ἐμὰς συμφορὰς ἐπὶ παντὶ ὀνειδίζειν, καὶ ταῦτα ἐν εἰδόσι δῆπου κάλλιον ὑμῖν, ὥστε μηδὲν ἂν τούτων δικαίως τιμὴν αὐτοῖς τινα φέρειν. ἐμοὶ δέ, ὡς ἄνδρες, καὶ τῷ πρώτῳ τοῦτο εἰπόντι ὀρθῶς δοκεῖ εἰρηῆσθαι, ὅτι πάντες ἄνθρωποι γίνονται ἐπὶ τῷ εὖ καὶ κακῶς πράττειν, μεγάλη δὲ δῆπου καὶ τὸ

6 ἔξαμαρτεῖν δυσπραξία ἐστὶ, καὶ εἰσὶν εὐτυχέστατοι μὲν οἱ ἐλάχιστα ἔξαμαρτάνοντες, σωφρονέστατοι δὲ οἱ ἂν τάχιστα μεταγινώσκουσι. καὶ ταῦτα οὐ διακρίονται τοῖς μὲν γίννεσθαι τοῖς δὲ μή, ἀλλ' ἔστιν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἔξαμαρτεῖν τι καὶ κακῶς πράξει. ὧν ἕνεκα, ὡς Ἀθηναῖοι, εἰ ἀνθρώπινως περὶ ἐμοῦ γιννώσκοιτε, εἴητε ἂν ἄνδρες εὐγνωμονέστεροι. οὐ γὰρ φθόνου μᾶλλον ἢ οἴκτου

7 ἄξιά μοι ἐστὶ τὰ γεγενημένα· ὅς εἰς τοσοῦτον ἤλθον τῆς ἑμαυτοῦ δυσδαιμονίας, εἴτε χρὴ εἰπεῖν νεότητι

τυγχάνουσι cum AB add. Bk. — τῶν ante κακῶν om. pr. A.

5. (τὸ) τὰς mal. R. — ὑμῖν AB Bk. (ci. Valck. R.): ἡμῖν. — καὶ ante τῷ πρώτῳ del. Emp. — τοῦτο AB Bk. (ci. Valck. R.): τούτῳ. — ἐπὶ τῷ AB Bk. (ci. Steph.): ἐπὶ τὸ. — εὖ καὶ κακῶς πράττειν A Bk.: εὖ κακῶς pr. B; εὖ pr. κακῶς v.

6. μεταγινώσκουσι ABZ. — καὶ ante κακῶς om. pr. A.

7. Fort. cum Frohb.: ἤλθον δυσδ. — ἀνοία τῆ ἑμαντοῦ. —

τε καὶ ἀνοία, εἴτε καὶ δυνάμει τῶν πεισάντων με
 ἐλθεῖν εἰς τοιαύτην συμφορὰν τῶν φρενῶν, ὥστ'
 ἀνάγκη μοι γενέσθαι δυοῖν κακοῖν τοῖν μερίστοιν
 θάτερον ἐλέσθαι, ἢ μὴ βουληθέντι κατειπεῖν τοὺς
 ταῦτα ποιήσαντας οὐ περὶ ἐμοῦ μόνου ὀρρωδεῖν,
 εἰ τι ἔδει παθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἀδι-
 κοῦντα σὺν ἐμαντῷ ἀποκτεῖναι — ὅπερ ἀνάγκη
 παθεῖν ἢν αὐτῷ, εἰ ἐγὼ μὴ ἐβουλόμην ταῦτα ποιῆ-
 σαι —, ἢ κατειπόντι τὰ γεγενημένα αὐτὸν μὲν
 ἀφεθέντα μὴ τεθνάναι, τοῦ δὲ ἐμαντοῦ πατρὸς μὴ
 φονέα γενέσθαι. τί δ' ἂν οὐ πρό γε τούτου τολ-
 μήσειεν ἄνθρωπος ποιῆσαι; ἐγὼ τοίνυν ἐκ τῶν 8
 παρόντων εἰλόμην ταῦτα, ἃ ἐμοὶ μὲν λύπας ἐπὶ
 χρόνον πλεῖστον οἴσειν ἐμελλεν, ὑμῖν δὲ ταχίστην
 τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετάστασιν. ἀναμνησθητε
 δὲ ἐν οἴῳ κινδύνῳ τε καὶ ἀμηχανίᾳ καθέστατε,
 καὶ ὅτι οὕτω σφόδρα σφᾶς αὐτοὺς ἐπεφόβησθε,
 ὥστ' οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἔτι ἐξήειτε, ἕκαστος
 ὑμῶν οἴομενος συλληφθήσεσθαι. ταῦτα τοίνυν ὥστε
 μὲν γενέσθαι τοιαῦτα, πολλοστὸν δὴ τι ἐγὼ μέρος
 τῆς αἰτίας εὐρέθην ἔχων, ὥστε μέντοι παυθῆναι,
 ἐγὼ εἰς ὧν μόνος αἴτιος. καὶ ὅμως τό γε δυστυ-
 χέστατος εἶναι ἀνθρώπων οὐδαμῇ ἐκφεύγω, ὅτε δὴ
 προαγομένης μὲν τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς συμ-

ἀνάγκην AB Bk. (ci. R.): ἀνάγκη. — βουληθέντα ABZ,
 quod def. Kl., sed cf. infra κατειπόντι. — μόνου AZ Bk.:
 μόνου. — ὀρρωδεῖν] cf. Harp. s. v.: ὁ ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι
 A. ἐν τῷ π. τ. ἀδείας. — αὐτὸν ABZ Bk. (ci. Valck. R.):
 αὐτό. — ἀφεθέντα A^d et cum R. Bk.: ἀφέντα.

8. ἐπεφόβησθε ABZ Bk. (ci. R.): ἐπεφόβησεν. — παυ-
 θῆναι (codd.) Bk. (ci. Valck. R.): παυθῆναι Ald., πᾶν
 λαθῆναι Steph.

φορὰς οὐδεὶς ἐμοῦ ἤρχето γίνεσθαι δυσδαιμονέστερος, μεθισταμένης δὲ πάλιν εἰς τὸ ἀσφαλὲς ἀπάντων ἐγὼ ἀθλιώτατος. ὄντων γὰρ κακῶν τοσοῦτων τῇ πόλει ἀδύνατον ἦν ταῦτα λαθῆναι ἄλλως
 21 ἢ τῷ ἐμῷ αἰσχροῦ, | ὥστ' ἐν αὐτῷ ᾧ ἐγὼ κακῶς ἔπραττον, ἐν τούτῳ ὑμᾶς σφῆζεσθαι. χάριν οὖν εἰκός με, οὐ μῖσος τῷ δυστυχήματι τούτῳ φέρεσθαι παρ' ὑμῶν.

- 10 Καίτοι ἐγὼ τότε ἀντὸς γνοὺς τὰς ἐμαντοῦ συμφορὰς, ᾧ τινι κακῶν τε καὶ αἰσχροῶν οὐκ οἶδ' εἴ τι ἀπερένετο, τὰ μὲν παρανοία τῇ ἐμαντοῦ, τὰ δ' ἀνάγκη τῶν παρόντων πραγμάτων, ἔγνων ἠδιστον εἶναι πράττειν τε τοιαῦτα καὶ διαιτᾶσθαι ἐκεῖ, ὅπου ἤκιστα μέλλοιμι ὀφθῆσεσθαι ὑφ' ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ χρόνῳ ὕστερον εἰσηλθὲ μοι, ὥσπερ εἰκός, ἐπιθυμία τῆς τε μεθ' ὑμῶν πολιτείας ἐκείνης καὶ διαίτης, ἐξ ἧς δευρὶ μετέστην, ἔγνων λυσιτελεῖν μοι ἢ τοῦ βίου ἀπηλλάχθαι, ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι τοσοῦτον ἐργάσασθαι, ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι ποτέ μοι
 11 πολιτεύεσθαι μεθ' ὑμῶν. ἐκ δὲ τούτου οὐ πάποτε οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφείσάμην, ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν· ἀλλ' ἀντίκα μὲν τότε εἰσηγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν οὖσαν ἐν Σάμῳ κοπέας, τῶν τετρακοσίων ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε κατεληφότες, ὄντος μοι Ἀρχελάου ξένου πατρικοῦ καὶ διδόντος τέμνεσθαι τε καὶ ἐξάγεσθαι ὀπόσους

10. ὕστερον in mg. add. A, deleri malit Fuhr. — τῆς τότε μεθ' ci. R. — ἔγνω λυσιτ. ABZ. — πολιτεύεσθαι AB Bk.: πολιτεύεσθαι.

11. τέμνεσθαι cum Dobr. Turr.: γενέσθαι. — ὀπόσους AB Bk.: ὀπόσα. —

ἐβουλόμην. τούτους τε εἰσήγαγον τοὺς κωπέας, καὶ παρόν μοι πέντε δραχμῶν τὴν τιμὴν αὐτῶν δέξασθαι οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι πλέον ἢ ὅσου ἐμοὶ κατέστησαν, εἰσήγαγον δὲ σίτον τε καὶ χαλκόν· καὶ οἱ 12 ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι ἐνίκησαν μετὰ ταῦτα Πελοποννησίους ναυμαχοῦντες, καὶ τὴν πόλιν ταύτην μόνοι ἀνθρώπων ἔσωσαν ἐν τῷ τότε χρόνῳ. εἰ τοίνυν μεγάλων ἀγαθῶν αἰτία ὑμᾶς εἰργάσαντο ἐκεῖνοι, μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον δικαίως ταύτης τῆς αἰτίας ἔχοιμι. εἰ γὰρ τοῖς ἀνδράσιν ἐκεῖνοις τότε τὰ ἐπιτήδεια μὴ εἰσῆχθη, οὐ περὶ τοῦ σώσαι τὰς Ἀθήνας ὁ κίνδυνος ἦν αὐτοῖς μᾶλλον ἢ περὶ τοῦ μηδὲ αὐτοὺς σωθῆναι. Τούτων 13 τοίνυν οὕτως ἐχόντων οὐκ ὀλίγῳ μοι παρὰ γνώμην εὐρέθη τὰ ἐνταῦθα πράγματα ἔχοντα. κατέπλευσα μὲν γὰρ ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε προθυμίας τε εἵνεκα καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων· πνυθόμενοι δὲ τινές με ἦκοντα τῶν τετρακοσίων ἐζήτησαν τε παραχορήμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν βουλήν. εὐθὺς δὲ παραστάς μοι 14 Πείσανδρος „ἄνδρες“ ἔφη „βουλευταί, ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐνδεικνύω ὑμῖν σίτον τε εἰς τοὺς πολεμίους εἰσαγαγόντα καὶ κωπέας.“ καὶ τὸ πρᾶγμα ἤδη πᾶν διηγείτο ὡς ἐπέπρακτο. ἐν δὲ τῷ τότε τὰ

τούτους] τοὺς BZ. τούτους τε(οὖν) ci. R. — ὅσου A Bk. (ci. R.): ὅσον.

12. αἰτία scripsi cum Li.: ἄξια. — τῆς αἰτίας ABZ Bk.: ἀξίας (τῆς ἀξ. R.). — ὁ κίνδυνος del. mal. S. — μηδ(ἐ) αὐτοῖς AB Bk. (ci. R.): μὴ δι' αὐτοῖς.

14. pro μοι pr. A aliud vocabulum totidem litterarum habuit. — (καὶ χαλκόν) καὶ κωπέας coll. § 11 Meier. — τότε τὰ ABZ Bk. (ci. R.): τότε οἱ τὰ. —

- ἐναντία φρονοῦντες δῆλοι ἦσαν ἤδη οἱ ἐπὶ στρα-
 15 τιαῖς ὄντες τοῖς τετρακοσίοις. καὶ γὰρ, θόρυβος γὰρ
 δὴ τοιοῦτος ἐγίνετο τῶν βουλευτῶν, ἐπειδὴ ἐγίνω-
 σκον ἀπολούμενος, εὐθὺς προσπηδῶ πρὸς τὴν ἐστίαν
 καὶ λαμβάνομαι τῶν ἰερῶν. ὅπερ μοι καὶ πλείστου
 ἄξιον ἐγένετο ἐν τῷ τότε· εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς
 ἔχοντα ὄνειδη οὗτοί με μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων
 εἰκόασι κατελεῆσαι, βουληθέντων τε αὐτῶν ἀπο-
 16 κτεῖναι με οὗτοι ἦσαν οἱ διασώσαντες. δεσμά τε
 ὕστερον καὶ κακὰ ὅσα τε καὶ οἷα τῷ σώματι ἤνε-
 σχόμην, μακρὸν ἂν εἴη μοι λέγειν. οὗ δὴ καὶ
 μάλιστ' ἐμαυτὸν ἀπωλοφυράμην· ὅστις τοῦτο μὲν
 ἐν ᾧ ἐδόκει ὁ δῆμος κακοῦσθαι, ἐγὼ ἀντὶ τούτου
 κακὰ εἶχον, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ ἐφαίνετο εὖ ὑπ' ἐμοῦ
 πεπονθῶς, πάλιν αὖ καὶ διὰ τοῦτ' ἐγὼ ἀπολοίμην·
 ὥστε ὁδόν τε καὶ πόρον μηδαμῆ ἔτι εἶναι μοι εὐ-
 θαρσεῖν· ὅποι γὰρ τραποίμην, πάντοθεν κακὸν τί
 μοι ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον. ἀλλ' ὅμως καὶ ἐκ τού-
 των τοιούτων ὄντων ἀπαλλαγείς οὐκ ἔστιν ὁ τι
 ἕτερον ἔργον περὶ πλείονος ἐποιούμην ἢ τὴν πόλιν
 ταύτην ἀγαθὸν τι ἐργάσασθαι.

ἤδη post ἦσαν om. pr. A. — ἐπὶ στρατιαῖς A^d Turr.: ἐπὶ
 στρατείας.

15. ἐπειδὴ cum R. Turr.: καὶ ἐπειδὴ. — ἐγένετο Emp.:
 ἐγίνετο. — ἔχοντα ὄνειδη οὗτοί με S. Turr.: εἶχον τὰ ὄν.
 οὗτοι, οἳ με.

16. τοῦτο μὲν] τούτῳ μὲν AB. — εὖ om. ABZ. — ἀπο-
 λοίμην] ἀπωλύμην mal. Bk. Dobr.; immo, si quid mutan-
 dum, εἰ ante πάλιν αὖ addendum est. — ὅποι cum R. Bk.:
 ὅπου. — οὐκ ἔστιν ὁ τι ἔργον A pr.; οὐκ ἔστιν ὁ τι ἕτερον
 ἔργον A corr., BZ, Bk.; οὐκέτι ἕτερον v.; ἕτερον ἔργον del.
 S.; ἔργον delevi ed. I.

Ὅρα ἄν δὲ χρῆ, ὧ Ἀθηναῖοι, ὅσῳ τὰ τοιαῦτα τῶν ¹⁷
 ἵπουρηγμάτων διαφέρει. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοι τῶν
 πολιτῶν τὰ ὑμέτερα πράγματα διαχειρίζοντες ἀργύ-
 ριον ὑμῖν ἐκπορίζουσιν, ἄλλο τι ἢ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν
 διδόασιν; τοῦτο δὲ ὅσοι στρατηγὸι γενόμενοι καλόν
 τι τὴν πόλιν κατεργάζονται, τί ἄλλο ἢ μετὰ τῆς τῶν
 | ὑμετέρων σωμάτων ταλαιπωρίας τε καὶ κινδύνων, ²²
 καὶ ἔτι τῶν κοινῶν χρημάτων δαπάνης, ποιοῦσιν
 ὑμᾶς εἰ τι τυγχάνουσιν ἀγαθόν; ἐν ᾧ καὶ ἂν τι
 ἐξαμάρτωσιν, οὐκ αὐτοὶ τῆς σφετέρως αὐτῶν ἀμαρ-
 τίας δίκην διδόασιν, ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις
 ἡμαρτημένων. ἀλλ' ὅμως οὗτοι στεφανοῦνται γε ¹⁸
 ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττονται ὡς ὄντες ἄνδρες
 ἀγαθοί. καὶ οὐκ ἐρῶ ὡς οὐ δικαίως· μεγάλη γάρ
 ἐστὶν ἀρετὴ, ὅστις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὄφρουν δύνα-
 ται τρόπῳ ἀγαθόν τι ἐργάζεσθαι. ἀλλ' οὖν γινώ-
 σκειν γε χρῆ ὅτι ἐκεῖνος ἂν εἴη πολὺ πλείστου
 ἄξιος ἀνὴρ, ὅστις τοῖς ἑαυτοῦ παρακινδυνεύων χρῆ-
 μασί τε καὶ σώματι τολμῶν ἀγαθόν τι ποιῆν τοὺς
 ἑαυτοῦ πολίτας.

Ἐμοὶ τοίνυν τὰ μὲν ἤδη εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα ¹⁹
 σχεδόν τι ἅπαντες ἂν εἰδείητε, τὰ δὲ μέλλοντά τε
 καὶ ἤδη πραττόμενα ἄνδρες ὑμῶν πεντακόσιοι ἐν

17. χρῆ add. A^d BZ Bk. — γὰρ post τοῦτο μὲν add.
 AB Bk. — τῆς ante τῶν ὑμετ. σωμ. add. AB Bk. — δαπάνης
 οἷς

A Bk. (ci. Sl.): δαπαν B; δαπανῶν v.

18. στεφανοῦνται τε Sl. (cf. § 20). — γινώσκειν cum R.
 Bk.: libri τι γινώσκειν. — πολὺ πλείστου B et corr. A:
 πολλοῦ πλείστου Z et pr. A; πλείστου v. (Bk.), πολλῶ πλεί-
 στος ci. Ros. — τοῖς ἑαυτοῦ πόλιταις pr. A.

ἀπορρήτῳ ἴσασιν, ἢ βουλή· οὐς πολλῶν δήπου εἰκὸς ἦντιον ἂν τι ἐξαμαρτεῖν, ἢ εἰ ὑμᾶς δέοι ἀκούσαντάς τι ἐν τῷ παραχρημα νῦν διαβουλεύσασθαι. οἱ μὲν γε σχολῇ περὶ τῶν εἰσαγγελλομένων σκοποῦνται, ὑπάρχει τε αὐτοῖς, ἐάν τι ἐξαμαρτάνωσιν, αἰτίαν ἔχειν καὶ λόγον αἰσχρὸν ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν· ὑμῖν δὲ οὐκ εἰσὶν ἕτεροι ὑφ' ὧν αἰτίαν (ἂν) ἔχοιτε· τὰ γὰρ ὑμέτερα αὐτῶν ἐφ' ὑμῖν δικαίως ἐστὶ καὶ 20 εὖ καὶ κακῶς, ἐὰν βούλησθε, διαθέσθαι. ἅ γε μέντοι ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἷόν τέ μοι ἐστὶν εἰπεῖν εἰς ὑμᾶς ἤδη πεπραγμένα, ἀκούσεσθε. ἐπίστασθε γάρ που ὡς ἠγγέλθη ὑμῖν ὅτι οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου σῖτος ἦξειν ἐνταῦθα· ἐγὼ τοίνυν τοιοῦτός τε καὶ τοσοῦτος ἐγενόμην, ὥστε τοὺς ἄνδρας τοὺς ταῦτα βουλεύσαντας ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας ψευσθῆναι 21 τῆς αὐτῶν γνώμης. καὶ ὡς μὲν ταῦτα διεπράχθη, οὐδὲν προὔργου ἀκοῦσαι ὑμῖν· τὰ δὲ νυνὶ βούλομαι ὑμᾶς εἰδέναί, ὅτι αἱ (μὲν) μέλλουσαι νῆες ἤδη σιταγωγὸι καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσὶν ὑμῖν τέτταρες καὶ δέκα, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἐκ Κύπρου ἀναχθεισῶν ἦξουσιν ἀθροαὶ οὐ πολὺ ὕστερον. ἐδεξάμην δ' (ἂν) ἀντὶ πάντων χρημάτων εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ φράσαι πρὸς ὑμᾶς ἅ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ 22 εἰσήγγειλα, ὅπως αὐτόθεν προήδευτε. νῦν δὲ ἐκεῖνα

19. ἢ βουλή del. Valck.; def. Scheibe. — εἰκὸς] εἰς ABZ. — τι post ἀκούσαντας del. mal. R. — ἂν post αἰτίαν cum Dobr. add. Turr.

20. οἷόν τε cum Steph. Bk.: οἷόν γε. — ἠγγέλθη ὑμῖν cum Valck. Turr.: ἠγγ. ἡμῖν. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν.

21. τὰδε δὲ νυνὶ mal. Gebauer (coll. 1, 9). — (ἂν) ἀντὶ cum Dobr. Turr.: ἀντὶ v. Schi.; ἂν cum R. Bk. — προήδευτε Bk.: προσιδήτε.

μὲν τότε ὅταν ἀποτελεσθῆ γνώσεσθε ἅμα καὶ ὠφελήθησεσθε· νῦν δέ, ὡς Ἀθηναῖοι, εἰ μοι βουληθεῖητε δοῦναι χάριν μικράν τε καὶ ἄπονον ὑμῖν καὶ ἅμα δικαίαν, πάνν ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. ὡς δὲ καὶ δικαία ἐστίν, εἴσεσθε. ἂ γὰρ μοι αὐτοὶ γνόντες τε καὶ ὑποσχόμενοι ἔδοτε, ὕστερον δὲ ἐτέροις πειθόμενοι ἀφείλεσθε, 'ταῦθ' ὑμᾶς, εἰ μὲν βούλεσθε, αἰτῶ, εἰ δὲ [μὴ] βούλεσθε, ἀπαιτῶ. ὀρῶ δὲ ὑμᾶς πολλάκις καὶ δούλοις ἀνθρώ- 23 ποῖς καὶ ξένοις παντοδαποῖς πολιτείαν διδόντας τε καὶ εἰς χρήματα μεγάλας δωρεάς, οἳ ἂν ὑμᾶς φαίνωνται ποιοῦντές τι ἀγαθόν. καὶ ταῦτα μέντοι ὀρθῶς ὑμεῖς φρονοῦντες δίδοτε· οὕτω γὰρ ἂν ὑπὸ πλείστων ἀνθρώπων εὖ πάσχοιτε. ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι· τὸ ψήφισμα ὃ Μενίππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναι μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτό· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τουτὶ τὸ ψήφισμα ὃ ἠκούσατε ψηφισάμενοί μοι, 24 ὡς Ἀθηναῖοι, ὕστερον ἀφείλεσθε χάριν ἐτέρῳ φέροντες. πείθεσθε οὖν μοι, καὶ ἤδη παύσασθε εἰ τῷ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστηκεν. εἰ γὰρ ὅσα οἱ ἀνθρώποι (τῇ) γνώμῃ ἅμαρ-

22. μὴ ante βούλεσθε cum R. delendum videtur. εἰ μ. β. ἀπαιτῶ, εἰ δὲ μὴ β. αἰτῶ Dobr.

23. παντοδαπῆς v., em. cum Steph. R. — πολιτείαν cum R. (qui etiam πολ. τε διδ. καὶ ci.) Turr.: πολιτείας. — ἀναγγέγραπται Sl.

24. τῇ γνώμῃ scripsi: . . γνώμῃ A (. . . . μὴ A pr.?), γνώμῃ v. —

τάνουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἰτιόν ἐστιν, ἐμοῦ τὸ
 μὲν σῶμα τυγχάνει ταῦτόν ἐτι ὄν, ὅπερ τῆς αἰτίας
 ἀπήλλακται, ἢ δὲ γνώμη ἀντὶ τῆς προτέρας ἐτέρα
 νυνὶ παρέστηκεν. οὐδὲν οὖν ἐτι ὑπολείπεται ὅτῳ
 25 ἂν μοι δικαίως διαβεβλήσθε. ὥσπερ δὲ τῆς τότε
 ἁμαρτίας τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων σημεῖα ἔφατε χρῆναι
 πιστότατα ποιούμενοι κακόν με ἄνδρα ἠγείσθαι,
 οὕτω καὶ ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ μὴ ζητεῖτε ἐτέραν
 βάσανον ἢ τὰ ἀπὸ τῶν νυνὶ ἔργων σημεῖα ὑμῖν
 26 γιγνόμενα. πολὺ δέ μοι προσήκει ταῦτα μᾶλλον |
 23 ἐκείνων καὶ τῷ γένει συνηθέστερά ἐστι. τάδε γὰρ
 οὐ ψευσαμένῳ μοι λαθεῖν οἴοντ' ἐστι τοὺς γε προ-
 σβυτέρους ἰμῶν, ὅτι ὁ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς πάππος
 Λεωγόρας στασιάσας πρὸς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τοῦ
 δήμου, ἐξὸν αὐτῷ διαλλαχθέντι τῆς ἐχθρας καὶ
 γενομένῳ κηδεστῇ ἄρξαι μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν
 τῆς πόλεως, εἴλετο μᾶλλον ἐκπεσεῖν μετὰ τοῦ δή-
 μου καὶ φεύγων κακοπαθεῖν μᾶλλον ἢ προδότης
 αὐτῶν καταστῆναι. ὥστ' ἔμοιγε καὶ διὰ τὰ τῶν
 προγόνων ἔργα εἰκότως ὑπάρχει δημοτικῶ εἶναι,
 εἴπερ τι ἄλλὰ νῦν γε φρονῶν τυγχάνω. ὦν καὶ
 ἔνεκα εἰκὸς ὑμᾶς, ἐὰν χρηστός ὢν ἀνὴρ εἰς ὑμᾶς
 φαίνωμαι, προθυμότερόν μου ἀποδέχεσθαι τὰ πρατ-
 27 τόμενα. τὸ δὲ δόντας ἐμοὶ τὴν ἄδειαν ἀφελέσθαι

ἐμοῦ τὸ μὲν cum R. Bk.: ὁμοῦ τὸ μὲν. — ταῦτόν ἐτι
 ὄν Bk. (ταῦτόν ὄν ci. R.): τοῦτ' ἀναίτιον. — διαβεβλήσθε
 Bk.: διαβεβλήσθε v., διαβεβλήσθαι ABZ.

25. ζητετε A.

26. πατρὸς πάππος cum Valck. Turr.: πατρὸς πρόπαππος.
 cf. 1, 106. — αὐτῶν] αὐτοῦ Ros. — ἄλλὰ νυν γε Bk.: ἄλλο
 νῦν γε.

ὕμᾱς, εὖ ἴστε ὅτι οὐδεπώποτε ἠγανάκτησα· ὅπου γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων αὐτοὶ εἰς ὑμᾱς αὐτοὺς ἐπέισθητε τὰ μέγιστα ἐξαμαρτεῖν, ὥστε ἀντὶ τῆς ἀρχῆς δουλείαν ἀλλάξασθαι, ἐκ δημοκρατίας δυναστείαν καταστήσαντες, τί ἂν τις ὑμῶν θαυμάζοι καὶ εἰς ἐμὲ εἴ τι ἐπέισθητε ἐξαμαρτεῖν; βουλοίμην μὲντ' ἂν, ὥσπερ ἐν τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν 28 πράγμασιν, ἐπειδὴ ἐξουσίαν ἐλάβετε, τὰς τῶν ἐξαπατησάντων ὑμᾱς ἀκύρους ἔθετε βουλάς, οὕτω καὶ ἐν ᾧ περὶ ἐμοῦ ἐπέισθητε γινῶναι τι ἀνεπιτήδειον, ἀτελεῖ τὴν γνώμην αὐτῶν ποιῆσαι, καὶ μήτε ἐν τούτῳ μήτε ἐν ἐτέρῳ τῷ τοῖς ὑμῶν αὐτῶν ἐχθίστοις ὁμόψηφοί ποτε γένησθε.

3.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ Ἑλληνικοῦ μηχανομένου πολέμου, καὶ πολλὰ μὲν Ἀθηναίων κακὰ πολλὰ δὲ Λακεδαιμονίων ὑπομεινάντων καὶ τῶν ἐκατέρων συμμάχων, Ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Λακεδαιμονίους ἀυτοκράτορας· ὧν ἔστι καὶ Ἀνδοκίδης. τινῶν δὲ προταθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων, καὶ ἀποστειλάντων κἀκείνων ἰδίους πρέσβεις, ἔδοξεν ὥστε εἶσω τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐπιβουλευσασθαι τὸν δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀνδοκί-

27. θαυμάζει ABZ.

Or. III. Π. Τ. ΠΡΟΣ ΛΑΚ. ΕΙΡΗΝΗΣ] tit. om. A. περὶ τῆς εἰρήνης Harp. et vit. § 13. — ΤΠΟΘ.] ἐπιβουλεύσασθαι] βουλευσασθαι S. —

δης συμβουλεύει τοῖς Ἀθηναίοις καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην. Ἔστι μὲν οὖν συμβουλῆς τὸ εἶδος· κεφάλαιον τὸ **συμφέρον**. Φιλόσοφος μὲν οὖν λέγει καὶ ἐλθεῖν τοὺς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν μὴ πείσαντος τοῦ Ἀνδοκίδου· ὁ δὲ Διονύσιος νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

- 1 Ὅτι μὲν εἰρήνην ποιείσθαι δικαίαν ἄμεινόν ἐστιν ἢ πολεμεῖν, δοκεῖτέ μοι ὧ Ἀθηναῖοι πάντες γινώσκειν· ὅτι δὲ οἱ ῥήτορες τῷ μὲν ὀνόματι τῆς εἰρήνης συγχωροῦσι, τοῖς δ' ἔργοις ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γένοιτο (ἂν) ἐναντιοῦνται, τοῦτο δὲ οὐ πάντες αἰσθάνεσθε. λέγουσι γὰρ ὡς ἔστι δεινότατον τῷ δῆμῳ, γενομένης εἰρήνης, ἢ νῦν οὕσα πολιτεία μὴ
- 2 καταλυθῆ. εἰ μὲν οὖν μηδεπώποτε πρότερον ὁ δῆμος ὁ [τῶν] Ἀθηναίων εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς Λακεδαιμονίους, εἰκότως ἂν ἐφοβούμεθα αὐτὸ διὰ τε τὴν ἀπειρίαν τοῦ ἔργου διὰ τε τὴν ἐκείνων ἀπιστίαν· ὅπου δὲ πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήνην ἐποιήσασθε δημοκρατούμενοι, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς πρῶτον ἐκεῖνα σκέψασθαι τὰ τότε γενόμενα; **χορὴ γὰρ ὧ Ἀθηναῖοι τεκμηρίους χορῆσθαι τοῖς πρότερον**
- 3 **γενομένοις περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Ἦνικά**

δὲ post κεφάλαιον add. v. ante Bk. (Dobr.). — ἐπανελεθεῖν Reiskiana. — δῖόνυσος AB.

1. πάντες et δὲ post τοῦτο add. AB Bk. — ἂν add. Dobr.
2. πρότερον add. AB Bk. — τῶν ante Ἀθ. del. Spengel W., item 4. 10. — ἔργου διὰ τε AB Bk.: ἔ. καὶ διὰ. — ἐποιήσασθε cum R. Turr.: ἐποιήσατε. — νν. χορὴ γὰρ — ἔσεσθαι affert Clem. Alex. Str. VI p. 747 (om. ὧ Ἀθ.), et inde Theodoret. Serm. VI p. 581 A. — γεγενημένους Fuhr. (τοῖς προγεγενημ. Theodor.).

3. Hunc totum locum (§§ 3—9) omissis quibusdam vel mutatis in suum usum convertit Aeschin. 2 § 172—176. —

τοίνυν ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ, Μέγαρα δὲ εἴχομεν καὶ Πηγάς καὶ Τροιζῆνα, εἰρήνης ἐπεθυμήσαμεν, καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμένον καὶ ὄντα ἐν Χερρονήσῳ κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαιμεν ἐς Λακεδαίμονα προκηρυκυσόμενον περὶ σπονδῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς. | Λακεδαι- 4
 μονίους ἔτη πεντήκοντα, καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφοτέ- 24
 ροι ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὴ τοῦτο, ὧ Ἀθηναῖοι, πρῶτον σκεψώμεθα. ἐν ταύτῃ τῇ εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ [τῶν] Ἀθηναίων ἐσθ' ὅπου κατελύθη; οὐδεὶς ἀποδείξει. ἀγαθὰ δὲ ὅσα ἐγένετο διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ὑμῖν φράσω. πρῶτον 5
 μὲν τὸν Πειραιᾶ τότε ἐτειχίσσαμεν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, εἶτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ βόρειον· ἀντὶ δὲ τῶν τριήρων αἱ τότε ἡμῖν ἦσαν παλαιαὶ καὶ ἄπλοι, αἷς βασιλέα καὶ βαρβάρους καταναυμαγήσαντες ἠλευθερώσαμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τούτων τῶν νεῶν ἑκατὸν τριήρεις ἐναυπηγησάμεθα, καὶ πρῶτον τότε τριακοσίους ἰππεῖς κατεστησάμεθα καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπριάμεθα. [καὶ] ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ

nonne ὁ ἐν Εὐβοίᾳ? — Πηγάς] cf. Harp.: Πηγαί· Ἀ. ἐν τῷ περὶ εἰρήνης, εἰ γνήσιος. — Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου et ap. Andoc. et ap. Aesch. restitui vol. Mitford. (ap. Dobr.) et Kirchner. — πέμψαιεν AB. — ἐς AB Bk.: εἰς.

4. ὑμῖν A^d. — πεντήκοντα cum Aesch. Tayl. (Turr.): πέντε, quod tuetur Dobr. — ἡμῖν A^d.

5. τότε post Πειρ. add. AB Bk. — ἠλευθερώσαμεν A^d et pr. M. — κατεστήσαμεν Fuhr. coll. § 7. Aesch. 2, 174. — τοξότας (quod om. Aesch.) mal. abesse S. — καὶ ante ταῦτα delevi coll. § 7. — τότε post ταῦτα add. W. —

πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων ἐγένετο.
 6 Μετὰ δὲ ταῦτα δι' Αἰγινήτας εἰς πόλεμον κατέστη-
 μεν, καὶ πολλὰ κακὰ παθόντες πολλὰ δὲ ποιήσαν-
 τες ἐπεθυμήσαμεν ἄλιον τῆς εἰρήνης, καὶ ἤρεθθησαν
 δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς
 Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης αὐτοκράτορες, ὧν ἦν καὶ
 Ἀνδοκίδης ὁ πάππος ὁ ἡμέτερος. οὗτοι ἡμῖν εἰρή-
 νην ἐποίησαν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη τριάκοντα.
 καὶ ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ ἔστιν ὅπου, ὧ Ἀθηναῖοι,
 ὁ δῆμος κατελύθη; τί δέ; πράττοντές τινες δῆμον
 κατάλυσιν ἐλήφθησαν; οὐκ ἔστιν ὅστις ἀποδείξει.
 7 ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον· αὕτη γὰρ ἡ εἰρήνη
 τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων ὑψηλὸν ἦρε καὶ κατέστη-
 σεν ἰσχυρὸν οὕτως, ὥστε πρῶτον μὲν ἐν τούτοις
 τοῖς ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες ἀνηνέγκαμεν χίλια
 τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν, καὶ νόμῳ κατεκλήσαμεν
 ἐξαιρέτα εἶναι τῷ δήμῳ, τοῦτο δὲ τριήρεις ἄλλας
 ἑκατὸν ἐναυπηγησάμεθα, καὶ ταύτας ἐξαιρέτους
 ἐψηφισάμεθα εἶναι, νεωσοίκους τε ᾠκοδομησάμεθα,
 χιλίους τε καὶ διακοσίους ἱππέας καὶ τοξότας το-
 σοῦτους ἑτέρους κατεστήσαμεν, καὶ τὸ τεῖχος τὸ
 μακρὸν τὸ νότιον ἐτειχίσθη. ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης

τῷ δήμῳ om. pr. A. — τῷ Ἀθην. Spengel, W.: τῶν Ἀθ.
 item § 7.

6. αἰγινήτας s. αἰγινήτας ABMZ. — κατεστήσαμεν pr. A.
 — μὲν post πολλὰ addi malit R. — ἤρεθθησαν cum Steph.
 R.: εὐρέθησαν. — καὶ ante Ἀνδ. add. AB Bk. — ὅμῃν AB
 Turr. (cf. § 4). — ἐποίησαν auct. Bk. Turr.: ἐποίησαντο. —
 τί δέ ABZ Bk. (ci. R.): τί θαί.

7. τὸν Ἀθηναίων Bk. W.: τὸν Ἀθηναίων MZ, τῶν Ἀθη-
 ναίων v. Turr. — εἰρήνην ἄγοντες ci. R. — κατεκλήσαμεν
 scripsi: κατεκλείσαμεν. — νεωσοίκους] cf. Harp. s. v. νεώρια
 (Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. εἰρ., εἰ γνήσιος ὁ λόγος). — post ἐτειχίσθη

τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύ-
 ναμῖς τῷ δήμῳ τῶ Ἀθηναίων ἐγένετο. Πάλιν δὲ 8
 διὰ Μεγαρέας πολεμήσαντες καὶ τὴν χώραν τμη-
 θῆναι προέμενοι, πολλῶν ἀγαθῶν στειρηθέντες αὐ-
 θις τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα, ἣν ἡμῖν Νικίας ὁ
 Νικηράτου κατειργάσατο. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἅπαντας
 εἰδέναι τοῦτο, ὅτι διὰ ταύτην τὴν εἰρήνην ἑπτα-
 κισχίλια μὲν τάλαντα νομίσματος εἰς τὴν ἀκρόπολιν
 ἀνηνέγκαμεν, ναῦς δὲ πλείους ἢ τριακοσίας ἐκτη- 9
 σάμεθα, καὶ φόρος προσήει κατ' ἐνιαυτὸν πλεόν ἢ
 διακόσια καὶ χίλια τάλαντα, καὶ Χερρόνησόν τε
 εἶχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλεόν ἢ τὰ δύο
 μέρη· τὰς τε ἄλλας ἀποικίας καθ' ἕναστος διηγεί-
 σθαι μακρὸς ἂν εἴη λόγος. ταῦτα δ' ἔχοντες τὰ
 ἀγαθὰ· πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακε-
 δαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων.

Πρῶτον μὲν οὖν ὧ Ἀθηναῖοι τούτου ἀναμνή- 10
 σθητε, τί ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην τῷ λόγῳ. ἄλλο
 τι ἢ τοῦτο, ὅτι διὰ τὴν εἰρήνην οὐδεπώποτε ὁ δῆμος
 ὁ [τῶν] Ἀθηναίων κατελύθη; οὐκοῦν ἀποδέδεικται.
 καὶ οὐδεὶς ἐξελέγξει με ὡς οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ.
 ἤδη δὲ τινων ἤκουσα λεγόντων ὡς ἐκ τῆς τελευ-
 ταιᾶς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους οἱ τε τριά-
 κοντα κατέστησαν πολλοὶ τε Ἀθηναίων κάνειον

add. Aesch.: καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλύσαι. —
 τῷ Ἀθ.] v. ad. § 5.

8. vel αὐθις vel τὴν del. Ydén.

9. τριακοσίας cum Markl. ex Aesch. Turr.: τετρακοσίας.
 cf. Thuc. 2, 13.

10. ἄλλο τι ABZ Sl. Bk.: ἄλλο ὃ τι. — ἐξελέγξει cum
 Tayl. Sl. Turr.: ἐξελέγχει. — κώνιον BZM.

- 11 πιόντες ἀπέθανον, οἱ δὲ φεύγοντες ὄχοντο. ὁπόσοι οὖν ταῦτα λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς γιννώσκουσιν· εἰρήνη γὰρ καὶ σπονδαὶ πολὺ διαφέρουσι σφῶν αὐτῶν· εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρωνται· σπονδὰς δέ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται, ὥσπερ ἡμῶν κρατήσαντες Λακεδαιμόνιοι τῷ πολέμῳ ἐπέταξαν ἡμῖν καὶ (τὰ) τείχη καθαιρεῖν καὶ τὰς ναῦς παρα-
 12 διδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. τότε μὲν οὖν σπονδαὶ κατ' ἀνάγκην ἐξ ἐπιταγμάτων
 25 ἐγένοντο, νῦν δὲ | περὶ εἰρήνης βουλευέσθε. σκέψασθε δὲ ἐξ αὐτῶν τῶν γραμμάτων, ἃ τε ἡμῖν ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται, ἐφ' οἷς τε νῦν ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι. ἐκεῖ μὲν γέγραπται τὰ τείχη καθαιρεῖν, ἐν δὲ τοῖσδε ἔξεστιν οἰκοδομεῖν· ναῦς ἐκεῖ μὲν δώδεκα κεκτῆσθαι, νῦν δ' ὁπόσας ἂν βουλόμεθα· Ἀἴμιον δὲ καὶ Ἴμβρον καὶ Σκυῖρον τότε μὲν ἔχειν τοὺς (ἐξ ἀρχῆς) ἔχοντας, νῦν δὲ ἡμετέρας εἶναι· καὶ φεύγοντας νῦν μὲν οὐκ ἐπάναγκες οὐδένα καταδέχεσθαι, τότε δ' ἐπάναγκες, ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ; τοσοῦτον οὖν ἔγωγε ὧ Ἀθηναῖοι διορίζομαι περὶ τούτων, τὴν μὲν εἰρήνην σωτηρίαν εἶναι τῷ δήμῳ καὶ δύ-

11. εἰρήνην μὲν γὰρ κτέ.] cf. Aesch. § 176, Isocr. 4, 176; 6, 51. — τὰ τείχη cum R. Bk.: τείχη. cf. 12. 31.

12. νν. ἐφ' οἷς — γέγραπται in mg. add. A. — τὰ τείχη ABZ Bk. (ci. R.): τείχη. — σκυῖρον ut videtur pr. A^d; σκυῖρον A^d M. cf. § 14. — ἐκείνος A^d BZM. — δῆμον cum Canter. Schi. Turr.: δήπου.

ναμιν, τὸν δὲ πόλεμον δήμου κατάλυσιν γίγνεσθαι.
περὶ μὲν οὖν ταῦτα λέγω.

Φασὶ δὲ τινες ἀναγκαίως νῦν ἡμῖν ἔχειν πολε- 13
μεῖν· σκεψάμεθα οὖν πρῶτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
διὰ τί καὶ πολεμήσωμεν. οἶμαι γὰρ ἂν πάντας ἀν-
θρώπους ὁμολογήσαι διὰ τὰδε δεῖν πολεμεῖν, ἢ ἀδι-
κουμένους ἢ βοηθοῦντας ἡδίκημένοις. ἡμεῖς τοίνυν
αὐτοὶ τε ἡδικούμεθα Βοιωτοῖς τε ἀδικουμένοις ἐβοη-
θοῦμεν. εἰ τοίνυν ἡμῖν τέ ἐστι τοῦτο παρὰ Λακε-
δαιμονίων, τὸ μηκέτι ἀδικεῖσθαι, Βοιωτοῖς τε δέ-
δοκται ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην ἀφείσιν Ὀρχομενὸν
αὐτόνομον, τίνας ἔνεκα πολεμήσωμεν; ἵνα ἡ πόλις 14
ἡμῶν ἐλευθέρα ᾗ; ἀλλὰ τοῦτό γε αὐτῇ ὑπάρχει.
ἀλλ' ὅπως ἡμῖν τείχη γένηται; ἐστι καὶ ταῦτα ἐκ
τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ἵνα τριήρεις ἐξῆ ναυπηγεῖσθαι
καὶ τὰς οὐσας ἐπισκευάζειν καὶ κεκτῆσθαι; καὶ τοῦτο
ὑπάρχει· τὰς γὰρ πόλεις αὐτονόμους αἱ συνθῆκαι
ποιοῦσιν. ἀλλ' ὅπως τὰς νήσους κομισώμεθα, Ἀἴμμον
καὶ Σκυῖρον καὶ Ἴμβρον; οὐκοῦν διαρρήδην γέγρα-
πται ταύτας Ἀθηναίων εἶναι. φέρε, ἀλλὰ Χερρό- 15
νησον καὶ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ἐγκτήματα καὶ τα
χρεά ἵνα ἀπολάβωμεν; ἀλλ' οὔτε βασιλεὺς οὔτε
οἱ σύμμαχοι συγχωροῦσιν ἡμῖν, μεθ' ὧν αὐτὰ δεῖ
πολεμοῦντας κτήσασθαι. ἀλλὰ νῆ Δία ἕως ἂν Λακε-

13. ὃ ἄνδρες ZM Bk. — γὰρ] . . A pr. — ἂν πάντας
A Bk.: ἅπαντας. sed πάντας ἀνθρώπων in A a corr. scripta
sunt; pr. — ἀδικουμένους] ἡδίκημένους pr. A.
ἀφείσιν R.: ἀφήσειν.

14. ἡμῶν A^d B: ἡμῖν. — ναυπηγεῖσθαι ABZ Bk. (ci. R.):
ναυπηγήσαι. — σκυῖρον corr. A, pr. vel σκυῖρον vel σκίρρον
(hoc sec. Dobs.).

15. ἐγκτήματα Valck. R.: ἐγκλήματα. — ἀπολάβωμεν A. —

- δαιμονίους καταπολεμήσωμεν καὶ τοὺς συμμάχους
 αὐτῶν, μέχρι τούτου δεῖ πολεμεῖν; ἀλλ' οἷ μοι
 δοκεῖ οὕτω παρεσκευασθαι. ἐὰν δὲ ἄρα κατεργασώ-
 μεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ τῶν
 16 βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν; εἰ τοίνυν περὶ
 τούτου μὲν ἔδει πολεμεῖν, χρήματα δὲ ὑπῆρχεν ἡμῖν
 ἱκανά, τοῖς δὲ σώμασιν ἤμεν δυνατοί, οὐδὲ οὕτως
 ἔδει πολεμεῖν. εἰ δὲ μήτε δι' ὅ τι μήτε ὅτοισι μήτε
 ἀφ' ὅτου πολεμήσωμεν ἔστι, πῶς οὐκ ἕκ παντὸς
 τρόπου τὴν εἰρήνην ποιητέον ἡμῖν;
- 17 Σκέψασθε δὲ ὧ Ἀθηναῖοι καὶ τότε, ὅτι νυνὶ
 πᾶσι τοῖς Ἑλλήσι κοινὴν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν
 πράττετε, καὶ μετέχειν ἅπασιν πάντων ἐξουσίαν
 ποιεῖτε. ἐνθυμήθητε οὖν τῶν πόλεων τὰς μεγίστας,
 τίνι τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. πρῶτον μὲν
 Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς
 συμμάχοις πολεμεῖν ἤρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ
 θάλατταν, νῦν δ' αὐτοῖς ἕκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον
 18 τούτων ὑπάρχει. καὶ οὐχ ὑφ' ἡμῶν ἀναγκαζόμενοι
 ταῦτ' ἀφῆσιν, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ πάσης τῆς Ἑλλά-
 δος. νενικήμασι γὰρ τρεῖς ἤδη μαχόμενοι, τοτὲ μὲν
 ἐν Κορίνθῳ πάντας πανδημεὶ τοὺς συμμάχους
 παρόντας, οὐχ ὑπολιπόντες πρόφασιν οὐδεμίαν, ἀλλ'
 ἐν τῷ κρατιστεύειν μόνοι πάντων, αὐτίς δ' ἐν

δοκεῖ (ἡ πόλις), vel δοκεῖτε, vel δοκοῦμεν ci. R. —
 παρεσκευασθαι BZ et pr. A.

17. αὐτοῖς AB Bk. (ci. R.): αὐτως.

18. οὐχ ante ὑφ' add. ABZ Bk. (ci. R.). — ὑμῶν AB.
 — τοτὲ μὲν S.: τότε μὲν. cf. Voemel. ad Dem. Phil. 3, 58.
 — ἀλλ' ἢ τὸ κρ. Luz., ἀλλ' ἢ τῷ Linder. — δ' ἐν Βοιωτοῖς
 S. Turr.: δὲ βοιωτοῖς ABMZ, δὲ Βοιωτοῦς v. —

Βοιωτοῖς, ὅτ' αὐτῶν Ἀγησίλαος ἡγεῖτο, τον αὐτὸν
τρόπον καὶ τότε τὴν νίκην ἐποιήσαντο, τρίτον δ'
ἠνίκα Λέχαιον ἔλαβον, Ἀργεῖους μὲν ἅπαντας καὶ
Κορινθίους, ἡμῶν δὲ καὶ Βοιωτῶν τοὺς παρόντας.
τοιαῦτα δ' ἔργα ἐπιδειξάμενοι τὴν εἰρήνην εἰσὶν ¹⁹
ἔτοιμοι ποιεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες, οἱ ἐνίκων
μαχόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι καὶ
τὴν θάλατταν κοινὴν ἔωντες τοῖς ἡττημένοις. καίτοι
ποίας τινὸς ἂν ἐκεῖνοι παρ' ἡμῶν εἰρήνης ἔτυχον,
εἰ μίαν μόνον μάχην ἡττήθησαν; Βοιωτοὶ δ' αὖ ²⁰
πῶς τὴν εἰρήνην ποιοῦνται; οἵτινες τὸν μὲν πόλε-
μον ἐποιήσαντο ἔνεκα Ὀρχομενοῦ, ὡς οὐκ ἐπιτρέ-
ψοντες αὐτόνομον εἶναι, νῦν δὲ | τεθνεώτων μὲν ²⁸
αὐτοῖς ἀνδρῶν τοσοῦτων τὸ πλῆθος, τῆς δὲ γῆς
ἐκ μέρους τινὸς τετμημένης, χρήματα δ' εἰσενηνο-
χότες πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὧν στέρονται,
πολεμήσαντες δὲ ἔτη τέτταρα, ὅμως Ὀρχομενὸν
ἀφέντες αὐτόνομον τὴν εἰρήνην ποιοῦνται καὶ ταῦτα
μάτην πεπόνθασιν· ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν ἀρχὴν
ἔωσιν Ὀρχομενίους αὐτονόμους εἰρήνην ἄγειν. οὔτοι
δ' αὖ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται.
ἡμῖν δὲ ᾧ Ἀθηναῖοι πῶς ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιή- ²¹
σασθαι; ποίων τινῶν Λακεδαιμονίων τυγχάνοντας;
καὶ γὰρ εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται παραιτοῦμαι·
τὰ γὰρ ὄντα λέξω. πρῶτον μὲν γὰρ ἠνίκα ἀπω-
λέσαμεν τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ τειχήρεις

καὶ τότε Sl. Turr.: καὶ ὅτε.

19. εἰ μὴ μ . . . (om. μόνον?) A pr. μόνον AB Bk.:
μόνην.

20. τετμημένους A pr. — τῷ post τούτῳ om. AB.

21. τὰ γὰρ] γὰρ ABZM. — malim (τὰς) ἐν Ἑλλ. coll.

ἐγενόμεθα, τίνα γνώμην ἔθεντο περὶ ἡμῶν οἱ νῦν
 μὲν ἡμέτεροι τότε δὲ Λακεδαιμονίων ὄντες σύμμα-
 χοι; οὐ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίζεσθαι καὶ τὴν
 χώραν ἐρημοῦν; οἱ δὲ διακαλῶσαντες ταῦτα μὴ
 γενέσθαι τίνες ἦσαν; οὐ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς μὲν
 συμμαχοὺς ἀποτρέψαντες τῆς γνώμης, αὐτοὶ δ' οὐδ'
 ἐπιχειρήσαντες διαβουλεύσασθαι περὶ τοιούτων ἐρ-
 22 γων; μετὰ δὲ τοῦτο ὄρκους ὁμόσαντες αὐτοῖς καὶ
 τὴν στήλην εὐρόμενοι παρ' αὐτῶν στῆσαι, κακὸν
 ἀγαπητὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, σπονδὰς ἤγομεν
 ἐπὶ ῥήτοισι. εἶτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμενοι, Βοιω-
 τοὺς καὶ Κορινθίους ἀποστήσαντες αὐτῶν, Ἀργείους
 δὲ ἀγαρόντες εἰς τὴν ποτὲ φιλλίαν, αἴτιοι τῆς ἐν
 Κορίνθῳ μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασι-
 λέα πολέμιον αὐτοῖς ἐποίησαν, καὶ Κόνωνι τὴν
 ναυμαχίαν παρεσκεύασαν, δι' ἣν ἀπώλεσαν τὴν
 23 ἀρχὴν τῆς θαλάττης; ὅμως τοίνυν ταῦτα πεπον-
 θότες ὑφ' ἡμῶν συγχωροῦσι ταῦτα ἅπερ οἱ σύμμα-
 χοι, καὶ διδῶσιν ἡμῖν τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ
 τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι. ποίαν τιν' οὖν χρὴ εἰρή-
 νην πρεσβεύοντας ἤκειν; οὐ ταῦτα παρὰ τῶν πολε-
 μίων εὐρομένους ἅπερ οἱ φίλοι διδῶσι, καὶ δι'
 ἅπερ ἠρξάμεθα πολεμεῖν, ἵνα ἡμῶν γένηται τῇ
 πόλει, ταῦτα; οἱ μὲν τοίνυν ἄλλοι τὴν εἰρήνην

Isocr. 7, 64. — ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — ἀνδραποδίζεσθαι] καὶ
 δηοῦν add. ZM.

22. δὲ post μετὰ add. AB Bk. — παρ' αὐτῶν] αὐτῶν
 ABZM. — ποτὲ] πρότερον Osann (ed. I.). — ναυμαχίαν
 Emp., ναυκρατίαν Linder.

23. ταῦτ' ἅπερ et ταῦτ' ἀπὸ cum Osann. Bait. —
 εὐρομένους AB R. Bk.: εὐρομένοις. — πόλει, ταῦτα mal. S.:
 πόλει ταῦτα. —

ποιοῦνται τῶν ὑπαρχόντων ἀφιέντες, ἡμεῖς δὲ
 προσλαμβάνοντες αὐτὰ ὧν μάλιστα δεόμεθα.

Τί οὖν ἐστὶν ὑπόλοιπον περὶ οὗτου δεῖ βουλευέ- 24
 σθαι; ναί, περὶ ὧν αὐτὸς ἡμᾶς Ἀργεῖοι προκαλοῦνται.
 πρῶτον μὲν περὶ Κορίνθου διδασκᾶται μέ τις· Βοιω-
 τῶν μὴ συμπολεμούντων, εἰρήνην δὲ ποιουμένων
 πρὸς Λακεδαιμονίους, τίνος ἐστὶν ἡμῶν ἀξία Κόριν-
 θος; ἀναμνήσθητε γὰρ ὅτι Ἀθηναῖοι τῆς ἡμέρας ἐκεί- 25
 νης, ὅτε Βοιωτοῖς τὴν συμμαχίαν ἐποιούμεθα, τίνα
 γνώμην ἔχοντες ταῦτα ἐπράττομεν. οὐχ ὡς ἱκανὴν
 οὖσαν τὴν Βοιωτῶν δύναμιν μεθ' ἡμῶν γενομένην
 κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; νῦν δὲ βου-
 λευόμεθα, Βοιωτῶν εἰρήνην ποιουμένων πῶς δυ-
 νατοὶ Λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἔσμεν ἄνευ Βοιω-
 τῶν. ναί, φασὶ τινες, ἂν Κόρινθόν τε φυλάττω- 26
 μεν καὶ συμάχους ἔχωμεν Ἀργείους. ἰόντων δὲ
 Λακεδαιμονίων εἰς Ἄργος πότερον βοηθήσομεν
 αὐτοῖς ἢ οὐ; πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὀπότερον τούτων
 ἐλέσθαι. μὴ βοηθούτων μὲν οὖν ἡμῶν οὐδὲ λόγος
 ὑπολείπεται μὴ οὐκ ἀδικεῖν καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀρ-
 γείους ὁποῖον ἂν τι βούλωνται δικαίως· βοηθού-
 των δὲ ἡμῶν εἰς Ἄργος οὐχ ἔτοιμον μάχεσθαι Λα-
 κεδαιμονίοις; ἵνα ἡμῖν τί γένηται; ἵνα ἠττώμενοι

αὐτὰ] αὐτῶν dedisse videtur pr. A.

24. ναί, περὶ ὧν scripsi coll. § 26: καὶ περὶ ὧν. — αὐτὸ
 cum G. Herm. Turr. Schi.: ἂν. — προκαλοῦνται ZM ci. R.
 Dobr.: προκαλοῦνται.

25. βουλευόμεθα AB Turr.: βουλευόμεθα.

26. ναί AB Bk. (ci. R.): καί. — ἰόντων] ὄντων ABZM.
 — ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀργ. scripsi (simi-
 liter iam Sl. Dobr. Bait.): Ἀργείους καὶ ποιεῖν (Ἀργ. om. Z).
 — Λακεδαιμονίοις AB Bk.: πρὸς Λακεδαιμονίους. —

- μὲν καὶ τὴν οἰκίαν χώραν ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων, *μικῆσαντες δὲ τὴν Κορινθίων Ἀργείων* 27 *ποιήσωμεν. οὐχ ἕνεκα τούτων πολεμήσομεν; Σκεψώμεθα δὴ καὶ τοὺς Ἀργείων λόγους. κελεύουσι γὰρ ἡμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ μετὰ Κορινθίων πολεμεῖν, αὐτοὶ δ' ἰδίᾳ εἰρήνην ποιησάμενοι τὴν χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν. καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμάχων τὴν εἰρήνην ποιουμένους οὐκ ἔωσιν ἡμᾶς οὐδὲν πιστεύειν Λακεδαιμονίοις· ἃ δὲ πρὸς τούτους μόνους ἐκεῖνοι συνέθεντο, ταῦτ' οὐδεπώποτ' αὐτούς φασὶ παραβῆναι. πατρίαν δὲ εἰρήνην ὀνομάζοντες ἢ χρωῶνται, τοῖς δὲ ἄλλοις Ἑλλήσιν* 27 *οὐκ ἔωσι πατρίαν | γενέσθαι τὴν εἰρήνην· ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονισθέντος Κόρινθον ἔλεῖν προσδοκῶσι, κρατήσαντες δὲ τούτων ὑφ' ὧν αἰεὶ κρατοῦνται, καὶ τοὺς συννικῶντας ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι.*
- 28 *Τοιούτων δ' ἐλπίδων μετασχόντας ἡμᾶς δεῖ δυοῖν θάτερον ἐλέσθαι, ἢ πολεμεῖν μετὰ Ἀργείων Λακεδαιμονίοις, ἢ μετὰ Βοιωτῶν κοινῇ τὴν εἰρήνην ποιῆσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἐκεῖνο δέδοικα μάλιστα, ὃ Ἀθηναῖοι, τὸ εἰθισμένον κακόν, ὅτι τοὺς κρείττους φίλους ἀφιέντες αἰεὶ τοὺς ἥττους αἰρούμεθα, καὶ πόλεμον ποιούμεθα δι' ἑτέρους, ἐξὸν δι' ἡμᾶς* 29 *αὐτοὺς εἰρήνην ἄγειν· οἵτινες πρῶτον μὲν βασιλεῖ*

ἀπολέσωμεν et ποιήσωμεν A. — πολεμήσωμεν ABZM.

27. ἐμπολεμεῖν] ἐμ a corr. habet A. — ποιουμένους R.: ποιουμένοις (Bk. Turr.). — φησὶ ABZM. — δὲ ante ἄλλοις del. R. Hi. — συννικῶντας ABZ Bk. (ci. R.): συννοικῶντας. — ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι cum R. Bk.: ἐλπίζουσιν ἀποστήσεσθαι.

τῷ μεγάλῳ — χρῆ γὰρ ἀναμνησθέντας τὰ γεγενη-
 μένα καλῶς βουλευσάσθαι — σπονδὰς ποιησάμενοι
 καὶ συνθέμενοι φιλίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἃ
 ἡμῖν ἐπρέσβευσεν Ἐπίλυκος Τεισάνδρου, τῆς μητρὸς
 τῆς ἡμετέρας ἀδελφός, (μετὰ) ταῦτα Ἀμόργῃ πει-
 θόμενοι τῷ δούλῳ τῷ βασιλέως καὶ φυγάδι τὴν
 μὲν βασιλέως δύναμιν ἀπεβαλόμεθα ὡς οὐδενὸς
 οὕσαν ἀξίαν, τὴν δὲ Ἀμόργου φιλίαν εἰλόμεθα,
 κρείττω νομίσαντες εἶναι· ἂν δ' ὢν βασιλεὺς ὄρ-
 γισθῆις ἡμῖν, σύμμαχος γενόμενος Λακεδαιμονίοις,
 παρέσχεν αὐτοῖς εἰς τὸν πόλεμον πεντακισχίλια
 τάλαντα, ἕως κατέλυσεν ἡμῶν τὴν δύναμιν. Ἐν
 μὲν βοίλευμα τοιοῦτον ἐβουλευσάμεθα· Συρακού- 30
 σιοι δ' ὅτε ἦλθον ἡμῶν δεόμενοι, φιλόττητα μὲν
 ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου
 ποιεῖσθαι, τὴν τε συμμαχίαν ἀποδεικνύντες ὅσῳ
 κρείττων ἢ σφετέρᾳ εἴη τῆς Ἐγρεσταίων καὶ Κατα-
 ναίων, εἰ βουλοίμεθα πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι, ἡμεῖς
 τοίνυν εἰλόμεθα καὶ τότε πόλεμον μὲν ἀντὶ εἰρή-
 νης, Ἐγρεσταίους δὲ ἀντὶ Συρακουσίων, στρατεύεσθαι
 δ' εἰς Σικελίαν ἀντὶ τοῦ μένοντες οἴκοι συμμαχούς
 ἔχειν Συρακουσίους· ἐξ ὧν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων
 ἀπολέσαντες ἀριστίνδην καὶ τῶν συμμάχων, πολλὰς

29. num (περὶ τῶν παρόντων) καλῶς βουλευσάσθαι? — Τεισάνδρου scripsi: Τισάνδρου (ὁ Τισάνδρου mal. Bait., sicut est 1, 117). — (μετὰ) ταῦτα ci. R., εἶτα Sl. — τῷ βασ. postul. Bk.: τοῦ βασ. cf. 1, 107. — οὐδενὸς cum R. Bk.: οὐδέν. — οἷς κατέλυσαν Sl. (κατέλυσαν mal. etiam R.).

30. Συρακ. ubique pr. A. — τῆς Ἐγ. καὶ Κ. Fuhr.: τῶν Ἐ. καὶ τῶν Κ. (τῆς τῶν mal. R.). — εἰ βουλοίμεθα Bk. cum R. (et ABZ teste Bk.): εἰ βουλόμεθα A^d M; ἦν βουλόμ. v. — μένοντες scripsi cum Li.: μένοντας.

- δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες,
 31 αἰσχροῦς διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες αὐτῶν. ὕστε-
 ρον δ' ὑπ' Ἀργείων ἐπεισθημεν, οἵπερ νῦν ἤκουσι
 πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν
 εἰρήνης ἡμῖν οὔσης πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκτεῖναι
 τὸν θυμόν, ἀρχὴν πολλῶν κακῶν· ἐξ οὗ πολεμή-
 σαντες ἠναγκάσθημεν τὰ τεῖχη κατασκάπτειν καὶ
 τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας κατα-
 δέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες
 ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον
 ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ [τῶν] Ἀθηναίων
 32 ἐποίησαντο; νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν,
 πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν ἀντ' εἰρήνης, τὴν δὲ
 συμμαχίαν Ἀργείων ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν, Κορινθίων
 δὲ τοὺς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν ἀντὶ Λακεδαιμο-
 νίων. μὴ δῆτα, ὧ Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα
 πείσῃ· τὰ γὰρ παραδείγματα τὰ γεγενημένα τῶν
 ἁμαρτημάτων ἱκανὰ τοῖς σώφροσι τῶν ἀνθρώπων
 ὥστε μηκέτι ἁμαρτάνειν.
- 33 Εἰσὶ δὲ τινες ὑμῶν οἱ τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς
 ἐπιθυμίας ἔχουσιν εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι·
 φασὶ γὰρ καὶ τὰς τετταράκονθ' ἡμέρας ἐν αἷς ὑμῖν
 ἔξεστι βουλεύεσθαι περίεργον εἶναι, καὶ τοῦτο ἀδι-
 κεῖν ἡμᾶς· αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακε-

31. οἵπερ (καὶ) νῦν Emp. — ἐκτεῖναι] ἐκείνων κινεῖν cī.
 R., κινεῖν αὐτῶν Sl., ἐκκαλεῖν αὐτῶν ed. I, ἐκφῆναι s.
 ἐκθεῖναι Emp. — ἡμᾶς] ὑμᾶς corr. A, om. pr. A, nescio an
 recte. — τῶν ante Ἀθ. del. Pertz. Fuhr.

32. num (τὴν) Ἀργείων? — πείσει A.

33. τετταράκονθ' scripsi: τεσσαράκονθ'. — ὑμῖν Bk.
 Dobr.: ἡμῖν. —

δαίμονα διὰ ταῦθ', ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν.
 τὴν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τῆς ἐπαναφορᾶς δέος ὀνο-
 μάξουσιν, λέγοντες ὡς οὐδεὶς πώποτε τὸν δῆμον
 τὸν Ἀθηναίων ἐκ τοῦ φανεροῦ πείσας ἔσωσεν, ἀλλὰ
 δεῖ λαθόντας ἢ ἐξαπατήσαντας αὐτὸν εὖ ποιῆσαι.
 τὸν λόγον οὖν τοῦτον οὐκ ἐπαινῶ. φημι γὰρ, ὦ 34
 Ἀθηναῖοι, πολέμου μὲν ὄντος ἄνδρα στρατηγὸν
 τῇ πόλει τε εὖνονν εἰδότα τε ὅ τι πράττει, λαν-
 θάνοντα δεῖν τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ
 ἐξαπατῶντα ἄγειν ἐπὶ τοὺς κινδύνους, εἰρήνης δὲ
 πέρι πρεσβεύοντας κοινῆς τοῖς Ἕλλησιν, ἐφ' οἷς
 ὄροκοι τε ὁμοσθήσονται στήλαι τε σταθήσονται γε-
 γραμμένα, ταῦτα δὲ οὔτε λαθεῖν οὔτε ἐξαπατήσαι
 δεῖν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν, εἰ πεμ-
 φθέντες αὐτοκράτορες ἔτι ἀπεδώκαμεν ὑμῖν | περὶ 28
 αὐτῶν σκέψασθαι. βουλευσασθαι μὲν οὖν ἀσφαλῶς
 χρὴ κατὰ δύναμιν, οἷς δ' ἂν ὁμόσωμεν καὶ συν-
 θώμεθα, τούτοις ἐμμένειν. οὐ γὰρ μόνον, ὦ Ἀθη- 35
 ναῖοι, πρὸς γράμματα τὰ γεγραμμένα δεῖ βλέπον-
 τας πρεσβεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς τρόπους
 τοὺς ὑμετέρους. ὑμεῖς γὰρ περὶ μὲν τῶν ἐτοιμῶν
 ὑμῖν ὑπονοεῖν εἰώθατε καὶ δυσχεραίνειν, τὰ δ' οὐκ
 ὄντα λογοποιεῖν ὡς ἔστιν ὑμῖν ἔτοιμα· κἂν μὲν
 πολεμεῖν δέη, τῆς εἰρήνης ἐπιθυμεῖτε, ἐὰν δέ τις
 ὑμῖν τὴν εἰρήνην πράττη, λογίξεσθε τὸν πόλεμον

διὰ ταῦθ' cum R. Turr.: διὰ ταύτην. — τὸν Ἀθ. Spengel
 W.: τῶν Ἀθ. — ἀλλὰ δεῖν Valck. — λαθ. καὶ ἐξαπατ. Hi.
 coll. 34.

34. πράττη Ydén Hertlein. — τοὺς ante κινδύνους om.
 pr. A. — ἐξαπατήσαι δεῖ pr. A. — ἔτι ci. R.: τι. — ἀπε-
 δώκαμεν scripsi: ἀποδώσαμεν. — ἡμῖν A^d.

36 ὅσα ἀγαθὰ ὑμῖν κατειργάσατο. ὅπου καὶ νῦν ἤδη
 τινὲς λέγουσιν οὐ γινώσκειν τὰς διαλλαγὰς αἰτι-
 νές εἰσιν, *τειχὴ καὶ νῆες* εἰ γενήσονται τῇ πόλει·
 τὰ γὰρ ἴδια τὰ σφέτερόν αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπεροχίας
 οὐκ ἀπολαμβάνειν, ἀπὸ δὲ τῶν τειχῶν οὐκ εἶναι
 σφίσι τροφήν. ἀναγκαίως οὖν ἔχει καὶ πρὸς ταῦτ'
 ἀντειπεῖν.

37 Ἦν γὰρ ποτε χρόνος, ὃ Ἀθηναῖοι, ὅτε τείχη
 καὶ ναῦς οὐκ ἐκεκτήμεθα· γενομένων δὲ τούτων
 τὴν ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῶν ἀγαθῶν. ὦν εἰ καὶ
 νῦν ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα κατεργάσασθε. ταύτην δὲ
 λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες ἡμῶν κατειργάσαντο
 τῇ πόλει δύναμιν τοσαύτην ὅσην οὐπω τις ἄλλη
 πόλις ἐκτήσατο, τὰ μὲν πείσαντες τοὺς Ἑλληνας,
 τὰ δὲ λαθόντες, τὰ δὲ πριάμενοι, τὰ δὲ βιασάμε-

38 νοι· πείσαντες μὲν οὖν Ἀθήνησι ποιήσασθαι τῶν
 κοινῶν χρημάτων Ἑλληνοταμίας, καὶ τὸν σύλλογον
 τῶν νεῶν παρ' ἡμῖν γενέσθαι, ἔσαι δὲ τῶν πόλεων
 τριήρεις μὴ κέκτηνται, ταύταις ἡμᾶς παρέχειν·
 λαθόντες δὲ Πελοποννησίους τειχισάμενοι τὰ τείχη·
 πριάμενοι δὲ παρὰ Λακεδαιμονίων μὴ δοῦναι τού-
 των δίκην· βιασάμενοι δὲ τοὺς ἐναντίους τὴν ἀρχὴν
 τῶν Ἑλλήνων κατειργασάμεθα. καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ
 39 ἐν ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἡμῖν ἔτεσιν ἐγένετο. κρα-

35. ἡμῖν τὴν εἰρήνην A^a. — λογίζεσθαι A^a. — ἡμῖν
 κατειργ. A^a M.

37. οὐκ ἐκεκτήμεθα Hi.: οὐκ ἐκτήμεθα AB, οὐκ ἐκτήμεθα Bk. (ed. I.), οὐκ ἐκτώμεθα v. — γενομένων δέ, ταύτην ἀρχὴν Hi.

38. Ἑλληνοτ.] cf. Harp. (A. ἐν τῷ π. τ. εἰρήνης, εἰ γνήσιος). — λαθόντας et Πελοποννησίους pr. A. — τειχισάμενοι Emp.: ἐτειχίσασμεν. — malim ἐναντιουμένους.

τηθέντες δὲ τῷ πολέμῳ τὰ τε ἄλλα ἀπωλέσαμεν, καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς ἔλαβον ἡμῶν ἐνέχυρα Λακεδαιμόνιοι, τὰς μὲν παραλαβόντες, τὰ δὲ καθελόντες, ὅπως μὴ πάλιν ταῦτ' ἔχοντες ἀφορμὴν δύναμιν τῇ πόλει κατασκευάσαιμεν. πεισθέντες τοίνυν ὑφ' ἡμῶν Λακεδαιμόνιοι πάρεσι νυνὶ πρέσβεις αὐτοκράτορες, τὰ τε ἐνέχυρα ἡμῖν ἀποδιδόντες, καὶ τὰ τείχη καὶ ναῦς ἑῶντες κεκτῆσθαι, τὰς τε νήσους ἡμετέρας εἶναι. τὴν αὐτὴν τοίνυν ἀρχὴν ⁴⁰ ἀγαθῶν λαμβάνοντας ἦνπερ ἡμῶν ἐλάμβανον οἱ πρόγονοι, ταύτην οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην τινὲς εἶναι. παριόντες οὖν αὐτοὶ διδασκόντων ὑμᾶς — ἐξουσίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, προσθέντες τετταράκοντα ἡμέρας βουλευσασθαι — τοῦτο μὲν τῶν γεγραμμένων εἴ τι τυγχάνει μὴ καλῶς ἔχον· ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν· τοῦτο δ' εἴ τις (τι) προσθεῖναι βούλεται, πείσας ὑμᾶς προσγραψάτω. πᾶσι τε τοῖς γεγραμμένοις χρωμένοις ἔστιν εἰρήνην ἄγειν. εἰ δὲ μηδὲν ἀρέσκει τούτων, πολεμεῖν ἔτοιμον. καὶ ⁴¹ ταῦτ' ἐφ' ὑμῖν πάντ' ἔστιν, ὧ Ἀθηναῖοι, τούτων ὅ τι ἂν βούλησθε ἐλέσθαι. πάρεσι μὲν γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Κορίνθιοι διδάξοντες ὡς ἄμεινόν ἐστι πολεμεῖν, ἤκουσι δὲ Λακεδαιμόνιοι πείσοντες ὑμᾶς εἰρήνην ποιήσασθαι. τούτων δ' ἔστι τὸ τέλος παρ'

89. τὰς μὲν R.: τὰ μὲν. — malim cum Hi. ταύτην ἔχοντες ἀφ. sicut est § 37. — τὰς τε ZM: τὰς δὲ.

40. διδασκ. ὑμᾶς Sl. Bait: διδ. ἡμᾶς. — προσθέντες mal. R. — εἴ τι] ἐτι ABZM. — εἴ (τι) τις mal. Turr.: εἴ τις αρ. (τι) Sl.

41. ἐφ' ἡμῖν A^d M. — πάντ' AB Bk.: πᾶσιν. — ἐλέσθαι ABZM Turr.: ἔλεσθε. — ποιήσασθαι Steph.: ποιήσεσθαι. —

ὑμῖν, ἀλλ' οὐκ ἐν Λακεδαιμονίοις, δι' ἡμᾶς. πρεσβευτὰς οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιούμεν· ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μέλων ὑμῶν αἶρειν, οὗτος ὁ πρεσβεύων ἐστίν, ὅπτερ' ἂν αὐτῷ δοκῆ, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον ποιεῖν. μέμνησθε μὲν οὖν ὡς Ἀθηναῖοι τοὺς ἡμετέρους λόγους, ψηφίσασθε δὲ τοιαῦτα ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμε-
20 λήσει. |

4.

[ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἄνδοκίδης Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖ τοῦ Κλεινίου ὡς καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τῶν συμμάχων διαφθείραντος καὶ κατὰ τὸν ἴδιον βίον πλεῖστα ἡμαρτηκότος· τοῦ δὲ δήμου βουλευομένου καὶ αὐτὸν ἐξοστρακίσαι τὸν Ἄνδοκίδην πρῶτον παραγράφεται, λέγων ἤδη ἀπολελογησθαι καὶ ἀνεύθυνος εἶναι. εἰρήναμεν γὰρ πολλὰκις ὅτι δεῖ τὸν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι δοκοῦντα ἐνέχεσθαι πρῶτον ἑαυτὸν ἐλευθεροῦν, εἶτα διαβάλλειν. τὴν δὲ στάσιν οἱ μὲν φασιν ὀρικὴν εἶναι, οἱ δὲ πραγματικὴν. ἡκριβωμένη δὲ ἡ στάσις κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν μετάληψις ἐστὶ (παραγράφεται γὰρ), ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις πραγματικὴ· δίκαιον γὰρ φησι καὶ συμφέρον ἐξοστρακισθῆναι Ἀλκιβιάδην.

Οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον γινώσκω τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὡς σφαλερόν ἐστιν ἄπτεσθαι, ἀλλὰ

δι' ἡμᾶς cum R. Bk.: δι' ὑμᾶς. — ὁ πρεσβ. ἔσται Dobr. — δοκεῖ A et pr. M. — ποιεῖν ABZ Bk.: ποιῶν (ποιεῖσθαι non recte Hi.). — τοιαῦτα AB Bk.: ταῦτα.

Or. IV. [ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] Turr.: ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ. — Ἐπόθ.] εἰρήναμεν cum R. Bk.: εἰρήκε μὲν (εἰρήται μὲν Z et corr. M.)

καὶ πρότερον χαλεπὸν ἠγοῦμην, πρὶν τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαί τινος. πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω προκινδυνεύειν ἐθέλειν τοῦ πληθους, καὶ μὴ καταδείσαντα τὰς ἐχθρας τὰς ἰδίας ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔχειν ἡσυχίαν· διὰ μὲν γὰρ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους οὐδὲν αἱ πόλεις μείζους καθίστανται, διὰ δὲ τοὺς τῶν κοινῶν μεγάλαι καὶ ἐλεύθεραι γίνονται. ὧν εἷς ἐγὼ βουλευθεὶς ἐξετάζεσθαι μεγίστοις ² περιπέπτωκα κινδύνους, προθύμων μὲν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων, δι' ὅπερ σφίζομαι, πλείστοις δὲ καὶ δεινοτάτοις ἐχθροῖς χρώμενος, ὑφ' ὧν διαβάλλομαι. ὁ μὲν οὖν ἀγὼν ὁ παρῶν οὐ στεφανηφόρος, ἀλλ' εἰ χροὴ μηδὲν ἀδικήσαντα τὴν πόλιν δέκα ἔτη φεύγειν· οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμὲν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας, ὧν ἀναγκαῖον ἓνα τῇ συμφορᾷ περιπεσεῖν.

Ἄξιον δὲ μέμψασθαι τὸν θέντα τὸν νόμον, ὃς ³ ἐναντία τῷ ὄρκῳ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ἐνομοθέτησεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὄμνυτε μηδένα μῆτε ἐξελαῖν μῆτε δῆσειν μῆτε ἀποκτενεῖν ἄκριτον, ἐν δὲ τῷδε τῷ καιρῷ οὔτε κατηγορίας γενομένης οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης διαψηφισαμένων κρύβδην τὸν ὀστρακισθέντα τοσοῦτον χρόνον δεῖ στερηθῆναι τῆς πόλεως. εἶτα ἐν τοῖς τοιούτοις οἱ τοὺς ἐταίρους καὶ ⁴ συνωμότας κεκτημένοι πλέον φέρονται τῶν ἄλλων·

2. ὧν cum Valck. et R. Bk.: ὧν τῶν ἀγαθῶν, quod serv. Schi. — μὲν καὶ AB Bk. (ci. Steph): δὲ καὶ. — δι' ὧνπερ cum Markl. mal. Bait.

3. ὃς] ὡς Dobr. — ἀποκτενεῖν cum Steph. R.: ἀποκτενεῖν. — ἀπολ. δοθείσης Sl. — διαψηφ. cum Schleiermach. Bk.: οὔτε διαψ. An ἀλλὰ μόνον διαψ.?

οὐ γὰρ ὥσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ λαχόντες κρί-
 νουσιν, ἀλλὰ τούτου τοῦ πράγματος ἅπασιν Ἀθη-
 ναίοις μετέστι. πρὸς δὲ τούτοις τῷ μὲν ἐλλείπειν
 τῷ δ' ὑπερβάλλειν ὁ νόμος μοι δοκεῖ· τῶν μὲν γὰρ
 ἰδίων ἀδικημάτων μεγάλην τιμωρίαν ταύτην νομίζω,
 τῶν δὲ δημοσίων μικρὰν καὶ οὐδενὸς ἀξίαν ἡγοῦ-
 μαι ζημίαν, ἐξὸν κολάζειν χρήμασι καὶ δεσμῶ καὶ
 5 θανάτῳ. ἔτι δ' εἴ τις διὰ τοῦτο μεθίσταται ὅτι
 (πονηρὸς) πολίτης ἐστίν, οὗτος οὐδ' ἀπελθὼν ἐν-
 θένδε παύσεται, ἀλλ' ὅπου ἂν οἰκῇ, ταύτην (τε)
 τὴν πόλιν διαφθερεῖ, καὶ τῆδε οὐδὲν ἦττον ἐπι-
 βουλεύσει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον (καὶ) δικαιότερον ἢ
 πρὶν ἐκβληθῆναι. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς φίλους ὑμῶν
 ἐν ταύτῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ λυπεῖσθαι καὶ τοὺς
 ἐχθροὺς ἠδесθαι, συνειδότας ὡς ἂν ἀγνοήσαντες
 ἐξελάσητε τὸν βέλτιστον, δέκα ἐτῶν ἢ πόλις οὐδὲν
 6 ἀγαθὸν ὑπὸ τούτου τοῦ ἀνδρὸς πείσεται. ῥάδιον
 δὲ καὶ ἐντεῦθεν γινῶναι τὸν νόμον πονηρὸν ὄντα·
 μόνοι γὰρ αὐτῷ τῶν Ἑλλήνων χρώμεθα, καὶ οὐδε-
 μία τῶν ἄλλων πόλεων ἐθέλει μιμήσασθαι. καίτοι
 ταῦτα διέγνωσται ἄριστα τῶν δογμάτων, ἃ καὶ τοῖς
 πολλοῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀρμόττοντα μάλιστα τυγ-
 χάνει καὶ πλείστους ἐπιθυμητὰς ἔχει.

7 Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακρό-

5. (πονηρὸς) πολίτης (s. πονηρὸς) ci. Emp. (κακὸς πολίτης
 ci. R.). — ἐνθάδε A pr. — διαφθείρη AB; διαφθείρει ZM.
 — καὶ μᾶλλον (καὶ) δικ. ci. R. — ὑμῶν Steph.: ἡμῶν. —
 ὑπὸ τούτου Bk.: ἀπὸ τούτου.

6. καὶ ἐντεῦθεν AB Bk. (ci. R.): ἐντεῦθεν.

7. μακρότερα Turr. et A^d: μακροτέρα AB; μακρότερον
 v. —

τετρα λέγειν· πάντως γὰρ οὐδὲν ἂν πλείον εἰς τὸ παρὸν ποιήσαιμεν· δέομαι δ' ὑμῶν τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινούς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι, καὶ πάντας ἄρχοντας περὶ τούτων καταστήναι, καὶ μήτε τοῖς λοιδορουμένοις μήτε τοῖς ὑπὲρ καιρὸν | χαριζομέ- 30 νοῖς ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τῷ μὲν θέλοντι λέγειν καὶ ἀκούειν εὐμενεῖς εἶναι, τῷ δὲ ἀσελγαίνοντι καὶ θορυβοῦντι χαλεπούς. ἀκούσαντες γὰρ ἐκάστου τῶν ὑπαρχόντων ἄμεινον βουλευέσεσθε περὶ ἡμῶν.

Ἔστι δὲ περὶ τῆς μισοδημίας καὶ τῆς στασιω- 8 τείας βραχὺς μοι λόγος καταλελειμμένος. εἰ μὲν γὰρ ἄκριτος ἦν, εἰκότως ἂν τῶν (τε) κατηγορούντων ἠκροᾶσθε καὶ ἔμοι ἀναγκαῖον ἦν ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων· ἐπειδὴ δὲ τετράκις ἀγωνιζόμενος ἀπέφυγον, οὐκέτι δίκαιον ἠγοῦμαι λόγον οὐδένα περὶ τούτου γίνεσθαι. πρὶν μὲν γὰρ κριθῆναι οὐ δῆ- 9 διον [ἦν] εἰδέναι τὰς αἰτίας, οὐτ' εἰ ψευδεῖς εἰσιν οὐτ' εἰ ἀληθεῖς· ἀποφυγόντος δὲ ἡ καταγνωσθέντος τέλος ἔχει καὶ διώρισται τούτων ὁπότερόν ἐστιν. ὥστε δευνὸν νομίζω τοὺς μὲν ἄλόντας μιᾷ ψήφῳ 9 μόνον ἀποθνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα (ὑμᾶς) δημεύειν αὐτῶν, τῶν δὲ νικησάντων πάλιν τὰς αὐτὰς κατη-

γὰρ οὐδὲν ci. R.: οὐδὲν γὰρ. — ποιήσαιμεν Bk. post mg. ald. Taylori et A^d M (correctus fort.): ποιήσοιμεν A sec. Bk., ποιήσωμεν v.

8. στασιωτίας ABZM. — λόγος . . . καταλελ. pr. A (l. καὶ κατ. ut videbatur Dobsono). — ἀποφεύγοντος ABZM.

9. ὥστε Steph.: ὡς. — ὑμᾶς addidi cum R., qui etiam δημεύεσθαι ci. cum mg. ald. Taylori (δημόσι' εἶναι Cob.). Contra ἀποκτείνειν pro ἀποθνήσκειν ci. Gebauer. — τοὺς δὲ νικησάντας cum R. (qui etiam τὸν δὲ νικησάντα) Turr. cf. 1, 104. —

γορίας ὑπομένειν, καὶ τοὺς δικαστὰς ἀπολέσαι μὲν κυρίους εἶναι, σῶσαι δ' ἀκύρους καὶ ἀτελεῖς φαίνεσθαι, ἀλλῶς τε καὶ τῶν νόμων ἀπαγορευόντων δις περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν μὴ ἐξεῖναι δικάζεσθαι, καὶ ὑμῶν ὁμωμοκότων χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

- 10 Ὡν ἔνεκα περὶ ἔμαντοῦ παραλιπῶν Ἀλκιβιάδου τὸν βίον ἀναμνήσαι βούλομαι. καίτοι ἄπορῶ γε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀμαρτημάτων πόθεν ἄρξομαι, ἐμποδὼν ἀπάντων ὄντων. περὶ μὲν οὖν μοιχείας καὶ γυναικῶν ἀλλοτριῶν ἀρπαγῆς καὶ τῆς ἄλλης βιαιότητος καὶ παρανομίας καθ' ἕκαστον εἰ δεήσειε λέγειν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν ὁ παρὼν χρόνος, ἅμα δὲ πολλοῖς ἀπεχθοίμην τῶν πολιτῶν, φανερὰς τὰς συμφορὰς ποιῶν αὐτῶν. ἃ δὲ περὶ τὴν πόλιν εἰργασται καὶ τοὺς προσήκοντας καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν καὶ ξένων τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀποδείξω.
- 11 Πρῶτον μὲν οὖν πείσας ὑμᾶς τὸν φόρον ταῖς πόλεσιν ἐξ ἀρχῆς τάξει τὸν ὑπ' Ἀριστείδου πάντων δικαιοτάτα τεταγμένον, αἰρεθεῖς ἐπὶ τούτῳ δέκατος αὐτὸς μάλιστα διπλάσιον αὐτὸν ἑκάστοις τῶν συμμάχων ἐποίησεν, ἐπιδείξας δ' αὐτὸν φοβερὸν καὶ μέγα δυνάμενον ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν προσόδους κατεσκευάσατο. σκέψασθε δὲ πῶς ἂν τις κακὰ μείζω τούτων κατασκευάσειεν, εἰ τῆς σωτηρίας

μὴ . . . ἐξεῖναι A. — χρῆσεσθαι Hi. Ros.

10. mal. ἄρξομαι, coll. Hyp. IV, col. 4. — ἐμποδῶν] cf. Harp. s. v. (A. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.). — δεήσειε mal. Bait.: δεήσει.

11. τὸν ὑπ' τῶν ὑπ' A. — ἐπὶ τούτων ut videtur A. pr. (ἐπὶ τοῦτο ci. R.). — ἑκάστοις τῶν σ. scripsi: ἑκάστω τ. σ. cf. extr. §. — παρασκευάσειεν pr. A, quod praefert Fuhr. — (ῆ) εἰ Hi. — ἑκάστοις Turr.: ἑκάστης AB; ἑκάστω

ἡμῖν πάσης διὰ τῶν συμμάχων οὔσης, ὁμολογου-
 μένως νῦν κάκιον ἢ πρότερον πραττόντων, τὸν
 φόρον ἐκάστοις ἐδίπλασεν. ὥστ' εἴπερ ἡγείσθε πο- 12
 λίτην ἀγαθὸν Ἀριστείδην καὶ δίκαιον γεγονέναι,
 τοῦτον προσήκει κάκιστον νομίζειν ὡς τάναντία περὶ
 τῶν πόλεων ἐκείνῳ γιννώσκοντα. τοιγάρτοι διὰ
 ταῦτα πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες
 φυγάδες γίνονται καὶ εἰς Θουρίους οἰκίσουντες ἀπέρ-
 χονται. δηλώσει δὲ ἡ τῶν συμμάχων ἐχθρα, ὅταν
 πρῶτον ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις γένηται ναυτικός
 πόλεμος. ἐγὼ δὲ νομίζω τὸν τοιοῦτον πονηρὸν
 εἶναι προστάτην, ὅστις τοῦ παρόντος χρόνου (μόνον)
 ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖται,
 καὶ τὰ ἥδιστα τῷ πλήθει, παραλιπὼν τὰ βέλτιστα,
 συμβουλεύει. Θαναμάζω δὲ τῶν πεπεισμένων Ἀλκι- 13
 βιάδην δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν, τοιαύτης πολιτείας
 ἢ μάλιστα κοινότητα δοκεῖ προσηρῆσθαι, οἷ οὐδ'
 ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτὸν θεῶνται, ὀρῶντες τὴν πλεον-
 εξίαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν, ὅς τὴν Καλλίου γήμας
 ἀδελφὴν ἐπὶ δέκα ταλάντοις, τελευτήσαντος Ἴππονί-
 κου στρατηγούντος ἐπὶ Ἀηλίῳ ἕτερα τοσαῦτα προσ-
 επράξατο, λέγων ὡς ὠμολόγησεν ἐκείνος, ὅποτε
 παῖς αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς γένοιτο, προσθήσειν

ZM; ἐκάστω v. — ἐδίπλασεν] διπλάσειεν codd. Turr.; διπλα-
 σιάσειεν R. Bk.

12. ἡγείσθε BZ Bk. (ci. R.): ἡγῆσθε. — ὅταν πρῶτον
 ci. R.: πρῶτον ὅταν.

13. ἐπιθυμ ἢ pr. A. — ἢ AB Bk.: ἦν.
 — προσηρῆσθαι scripsi (ἠροῆσθαι Valck. et Sl.): εἰρηρῆσθαι
 (quo servato ante κοιν. add. διὰ cum R. Turr.). — οἷ Bk.
 cum A⁴: οἷ AB (sec. Bk.) M pr.; οἷαν v. (οἷαν οἷδ' ἐπὶ τ.
 ἰδ. αὐτὸν ἔχειν θεῶνται Ald.).

- 14 ταῦτα. λαβὼν δὲ τοσαύτην προῖκα ὅσην οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων, οὕτως ὑβριστῆς ἦν, ἐπεισάγων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκίαν εταίρας, καὶ δούλας καὶ ἐλευθέρους, ὥστ' ἠνάγκασε τὴν γυναῖκα σωφρονεστάτην οὖσαν ἀπολιπεῖν, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν ἄρχοντα κατὰ τὸν νόμον. οὗ δὲ μάλιστα τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπεδείξατο· παρακαλέσας γὰρ τοὺς εταίρους, ἀρπάσας ἐκ τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα ὄχρητο βία, καὶ πᾶσιν ἐδήλωσε καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν
- 15 ἄλλων πολιτῶν | καταφρονῶν. οὐ τοίνυν ταῦτα
- 31 μόνον ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ καὶ λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε Καλλιᾶ, ἵνα τὸν οἶκον τὸν Ἰπποῦνικου κατὰσχοι, ὡς ἐναντίον πάντων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατηγορεῖ· καὶ τὰ χρήματα τῷ δήμῳ ἔδωκεν, εἰ πως τελευτήσειεν ἄπαις, φοβούμενος μὴ διὰ τὴν οὐσίαν ἀπόλοιτο. καίτοι ὅστις ὑβρίζει γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ καὶ τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει, τί χρὴ προσδοκᾶν τοῦτον περὶ τοὺς ἐντυχόντας τῶν πολιτῶν διαπραττεσθαι; πάντες γὰρ ἄνθρωποι τοὺς οἰκείους τῶν ἀλλοτρίων ποιοῦνται περὶ πλείονος. ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔρημος (ἐκεῖνος) οὐδ' εὐαδίκητός ἐστιν, ἐπεὶ διὰ τὸν πλοῦτον ἔχει πολλοὺς τοὺς βο-
- 16 ηθήσοντας. Ὁ δὲ πάντων δεινότατός ἐστι, τοιοῦτος ὢν ὡς εὖνους τῷ δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖται καὶ τοὺς ἄλλους ὀλιγαρχικοὺς καὶ μισοδήμους ἀποκαλεῖ. καὶ ὃν ἔδει τεθνᾶναι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κατή-

14. ἐπεδείξατο ABZ Bk. (ci. R.): ὑπεδείξατο.

15. ταῦτα (αὐτῶ) Hi. — ἐναντίων A et pr. M. — ἐπιτυχόντας Hertl. coll. § 26. 37. sed cf. 10.

16. καὶ τοὺς Dobr. (vel τοὺς δ'): αὐτός. — ἔδει Dobr. Turr.: δεῖ. —

γορος τῶν διαβεβλημένων ὑφ' ἑμῶν αἰρεῖται, καὶ φησι φύλαξ εἶναι τῆς πολιτείας, οὐδενὶ τῶν ἄλλων Ἀθηναίων οὐτὴν ἰσθμὸν οὐτ' ἐὸλίμην πλέον ἀξιῶν ἔχειν· ἀλλ' οὕτω σφόδρα καταπεφρόνηκεν, ὥστε διατετέλεκεν ἀθρόους μὲν ἑμᾶς κολακεύων, ἕνα δ' ἕκαστον προσηλακίζων. ὃς εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθε τόλμης, 17 ὥστε πείσας Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα συνεισελθεῖν οἴκαδε τὴν οἰκίαν ἐπηνάγαξε γράφειν, δεομένου δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς οὐκ ἂν δύναίτο ταῦτα πράττειν ἤδη διὰ τὸ συγγράφας ἔχειν παρ' ἐτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δῆσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι. ὅπερ ἐποίησε· καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη, πρὶν ἀποδοῦναι ὄχρητο τετάρτῳ μηνί, τοὺς φύλακας λαθῶν, ὥσπερ παρὰ βασιλέως. οὕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος, καὶ οὐχ ὢν ἐβιάσατο μετέμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κατέλιπε τὸ ἔργον ἠπείλει, καὶ οὔτε τῆς δημοκρατίας οὔτε τῆς ἐλευθερίας οὐδὲν ἦν ὄφελος· οὐδὲν γὰρ ἦττον ἐδεδήκει τῶν ὁμολογουμένων δούλων. ἀναγκῶν δ' ἐνθυμούμενος ὑμῖν μὲν οὐδὲ τοὺς 18 κακούργους ἀσφαλὲς εἰς τὸ δεσμωτήριον ὄν ἀπάγειν, διὰ τὸ χιλίας δραχμὰς τετάχθαι ἀποτεῖσαι ὃς ἂν τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλάβῃ τῶν ψήφων· ὁ δὲ τοσοῦτον χρόνον εἴρξας καὶ ἐπαναγκάζων γράφειν

ὑφ' ἑμῶν Emp. S.: ὑφ' ἡμῶν. — ὥστε διὰ a corr. habet A (. pr. A).

17. οἴκαδε del. Hi. — ἐπηνάγαξε scripsi: ἐπηνάγαγε AB Bk. (ci. Steph.), ἀπηνάγαγε v. — παρ' ἐτέροις Dobr. (potius παρ' ἐτέρῳ). — παρὰ ante βασιλ. add. AB Bk. — ἐδεδήκει (s. ἐδεθέκει) Emp. Turr.: ἐδεδοίκει. — ὁμολογουμένως ci. R.

18. ἀποτεῖσαι scripsi: ἀποτίσαι. —

- οὐδὲν κακὸν πέπονθεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα σεμνότερος δοκεῖ καὶ φοβερώτερος εἶναι. καὶ πρὸς μὲν τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ ἐξεῖναι μῆθ' εἶρξαι μῆτε δῆσαι τὸν ἐλεύθερον· ἐὰν δέ τις παραβῆ, μεγάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν· τούτου δὲ τοιαῦτα πράξαντος οὐδεμίαν οὐδεῖς οὔτ' 19 ἰδίαν οὔτε δημοσίαν τιμωρίαν ποιεῖται. νομίζω δὲ ταύτην εἶναι σωτηρίαν ἅπασι, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς νόμοις· ὅστις δὲ ὑπερορᾷ ταῦτα, τὴν μεγίστην φυλακὴν ἀνήρηκε τῆς πόλεως. δεινὸν μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων τὰ δίκαια πάσχειν κακῶς, πολὺ δὲ χαλεπώτερον, ὅταν τις ἐπιστάμενος τὰ διαφέροντα παραβαίνειν τολμᾷ· φανερῶς γὰρ ἐνδείκνυται, ὥσπερ οὗτος, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρῶ- 20 ποῖς ἀκολουθεῖν ἀξιῶν. Ἐνθυμήθητε δὲ Ταυρεάν, ὃς ἀντιχορηγὸς ἦν Αἰκισβιάδῃ παισί. κελεύοντος δὲ τοῦ νόμου τῶν χορευτῶν ἐξάγειν ὃν ἂν τις βούληται ξένον ἀγωνιζόμενον, οὐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα κωλύειν, ἐναντίον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν θεωρούντων καὶ τῶν ἀρχόντων ἀπάντων παρόντων ἐν τῇ πόλει τύπτων ἐξήλασεν αὐτόν, καὶ τῶν θεατῶν συμφιλονικούντων ἐκείνῳ καὶ μισούντων τοῦτον, ὥστε τῶν χορῶν τὸν μὲν ἐπαινούντων, τοῦ

συμβόλοις ABZ m. Ald. Bk. (ci. R.): συμβολαίοις.

19. νομίζω. ταύτην εἶναι τοῖς ἄρχουσι pr. A. — φανερός ABMZ. — νόμοις τοῖς τῆς A^d Bk.: ν. τοῖς A sec. Bk. B; ν. τῆς v. — αὐτοῦ Turr.: αὐτοῦ.

20. ξένον, ἀγωνιζόμενον Turr. cum Valck., qui δ' post ἀγ. inserit. cf. Dem. 21, 60. — συμφιλονικούντων B W: συμφιλονεικούντων. — τοῖν χοροῖν mal. Bk. — ὥστε κτέ.] cf. Isocr. 4, 64.

δ' ἀκροάσασθαι οὐκ ἐθέλόντων, οὐδὲν πλεῖον ἔπρα-
 ξεν· ἀλλὰ τῶν κριτῶν οἱ μὲν φοβούμενοι οἱ δὲ 21
 χαριζόμενοι νικᾶν ἔκριναν αὐτόν, περὶ ἐλάττους
 ποιούμενοι τὸν ὄρκον ἢ τοῦτον. εἰκότως δέ μοι
 δοκοῦσιν οἱ κριταὶ ὑπέρχεσθαι Ἀλκιβιάδην, ὀρῶντες
 Ταυρέαν μὲν τοσαῦτα χρήματα ἀναλώσαντα προ-
 πηλακίζομενον, τὸν δὲ τοιαῦτα | παρανομοῦντα μέ- 32
 γιστον δυνάμενον. αἴτιοι δ' ὑμεῖς, οὐ τιμωρούμενοι
 τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς μὲν λάθρα ἀδικοῦντας
 κολάζοντες, τοὺς δὲ φανερώς ἀσελγαίνοντας θαυμά-
 ζοντες. τοιγάρτοι τῶν νέων αἱ διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς 22
 γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ, καὶ στρα-
 τεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγοροῦσι δὲ οἱ
 νεώτεροι, παραδείγματι τούτῳ χρώμενοι, ὃς τηλι-
 καΐτας ποιεῖται τῶν ἀμαρτημάτων ὑπερβολάς, ὥστε
 περὶ τῶν Μηλίων γνώμην ἀποφηνάμενος ἔξανδρα-
 ποδίξεσθαι, πριάμενος γυναῖκα τῶν αἰχμαλώτων
 υἷον ἐξ αὐτῆς πεποίηται, ὃς τοσούτῳ παρανομοτέρως
 Αἰγίσθου γέγονεν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐχθίστων ἀλλήλοις
 πέφυκε, καὶ τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ
 ἔσχατα τοὺς μὲν πεποικμέναι τοὺς δὲ πεπονθέναι.
 ἄξιον δὲ τὴν τόλμαν αὐτοῦ σαφέστερον ἔτι διελεθεῖν. 23
 ἐκ ταύτης γὰρ παιδοποιεῖται τῆς γυναικός, ἣν ἀντ'
 ἔλευθέρως δούλην κατέστησε, καὶ ἧς τὸν πατέρα καὶ
 τοὺς προσήκοντας ἀπέκτεινε, καὶ ἧς τὴν πόλιν ἀνά-
 στατον πεποίηκεν, ὡς ἂν μάλιστα τὸν υἷον ἐχθρὸν

21. μὲν τοσαῦτα scripsi: τος. μὲν.

22. παρανομοτέρως R.: παρανομώτατος ABZ; παρανο-
 μώτερος γ.

23. ἧς ante τὴν om. pr. A.

ἑαυτῷ καὶ τῇ πόλει ποιήσεις· τῶσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν. ἀλλ' ὑμεῖς ἐν μὲν ταῖς τραγωδίας τοιαῦτα θεωροῦντες δεινὰ νομίζετε, γιγνόμενα δ' ἐν τῇ πόλει ὄρωντες οὐδὲν φροντίζετε. καίτοι ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἐπίστασθε πότερον οὕτω γεγένηται ἢ πέπλασται ὑπὸ τῶν ποιητῶν· ταῦτα δὲ σαφῶς εἰδότες οὕτω πεπραγμένα παρανόμως, ῥαθύμως
 24 φέρετε. Πρὸς δὲ τοῦτοις τολμῶσί τινες περὶ αὐτοῦ λέγειν ὥς οὐδὲ γεγένηται οὐδεὶς πάποτε τοιοῦτος. ἐγὼ δὲ νομίζω μέγιστα κακὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου πείσεσθαι, καὶ τηλικούτων πραγμάτων εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον αἴτιον δόξειν, ὥστε μηδένα τῶν προτέρων ἀδικημάτων μεμνήσθαι· ἀνέλπιστον γὰρ οὐδὲν τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην κατασκευασάμενον καὶ τὴν τελευταίην ὑπερβάλλουσαν ποιήσασθαι. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν φυλάττεσθαι τῶν πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξανομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας.

25 Ἐγούμαι δ' αὐτὸν πρὸς ταῦτα μὲν οὐδὲν ἀντερεῖν, λέξειν δὲ περὶ τῆς νίκης τῆς Ὀλυμπιάσι, καὶ περὶ πάντων μᾶλλον ἢ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολογήσεσθαι. ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων ἐπιδείξω αὐτὸν ἐπιτηδειότερον τεθνάναι μᾶλλον ἢ σφῆξεσθαι. διη-
 26 γήσομαι δ' ὑμῖν. Διομήδης ἦλθε ζεῦγος ἵππων ἄγων Ὀλυμπίαζε, κεκτημένος μὲν οὐσίαν μετρίαν, στεφανῶσαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν

24. ἐγὼ δὲ] malim ἀγὼ δὲ. — παρασκευασάμενον pr. A. — ποιήσεσθαι mal. Bait. — ὑπεραυξανομένους AB Bk.: ὑπεραυξομένους.

25. πρὸς ταῦτα scripsi: πρὸς τοῦτο. — ἀπολογήσεσθαι ABZM. — ἐπιδείξω A Turr.: ἀποδείξω.

καὶ τὴν οἰκίαν βουλόμενος, λογιζόμενος τοὺς ἀγῶ-
 νας τοὺς ἱππικῶνς | τύχη | τοὺς πλεῖστον κρινομένους.
 τοῦτον Ἀλκιβιάδης πολίτην ὄντα καὶ (οὐ) τὸν ἐπι-
 τυχόντα, δυνάμενος παρὰ τοῖς ἀγανοθέταις τῶν
 Ἡλείων, ἀφελόμενος αὐτὸς ἠγωνίζετο. καίτοι τί
 ἂν ἐποίησεν, εἴ τις τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων
 ἀφίκετο ξεῦγος ἱππων ἔχων; ἢ που ταχέως ἐπέ- 27
 τρεψεν ἂν ἀνταγωνίζεσθαι ἑαυτῷ, ὃς Ἀθηναῖον
 ἄνδρα βιασάμενος τοῖς ἀλλοτρίοις ἐτόλμησεν ἱπποῖς
 ἀμιλλᾶσθαι, δηλώσας τοῖς Ἑλλησι μηδὲν θαναμάζειν
 ἂν τινα αὐτῶν βιάσῃται, ἐπεὶ καὶ τοῖς πολίταις
 οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται, ἀλλὰ τοὺς μὲν ἀφαιρούμενος,
 τοὺς δὲ τύπτων, τοὺς δὲ εἰργνύων, τοὺς δὲ χρή-
 ματα πραττόμενος, οὐδενὸς ἀξίαν τὴν δημοκρατίαν
 ἀποφαίνων, τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῶν τὰ δ'
 ἔργα τυράννου παρέχων, καταμαθὼν ὑμᾶς τοῦ μὲν
 ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ πράγματος ἀμελοῦν-
 τας. τοσοῦτον δὲ διαφέρει Λακεδαιμονίων, ὥστ' 28
 ἐκεῖνοι μὲν καὶ ὑπὸ τῶν συμμάχων ἀνταγωνιζομέ-
 νων ἀνέχονται ἠττώμενοι, οὗτος δὲ οὐδ' ὑπὸ τῶν
 πολιτῶν, ἀλλὰ φανερωῶς προείρηκεν οὐκ ἐπιτρέψειν
 τοῖς ἀντεπιθυμοῦσί τινος. εἴτ' ἐκ τῶν τοιοούτων
 ἀναγκαῖον τὰς πόλεις τῶν ἡμετέρων πολεμίων ἐπι-
 θυμεῖν, ἡμᾶς δὲ μισεῖν. Ἴνα δὲ μὴ μόνον Διο- 29

26. τύχη] non recte τέχνη ci. Schi. Cob. Hi. — malim τὸ πλεῖστον. — οὐ ante τὸν ἐπιτυχ. cum Steph. add. Turr. — (τὸ ξεῦγος) ἀφελόμε. R., ἀφ. (τοὺς ἱππους) Hi.

27. ταχέως (γε) Hi. — Ἀθηναίων AB Bk. — βιάσῃται AB Bk.: βιάζεται. — ἐπεὶ] ἐπειδὴ pr. A. — ἀφαιρούμενος mg. Ald. R. Bk.: ἀφαιρουμένους Ald. — ἀποφαίνει cum R. Turr.

28. προείρηκεν scripsi: εἴρηκεν.

μήδην ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὄλην ὑβρίζων ἐπιδείξειε, τὰ πομπεία παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτησάμενος |
 33 ὡς εἰς τὰ πινύκια τῇ προτεραίᾳ τῆς θυσίας χρυσό-
 μενος, ἐξηπάτησε καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε, βου-
 λόμενος τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρη-
 σασθαι τοῖς χρυσοῖς χειριβίοις καὶ θυμιατηρίοις.
 ὅσοι μὲν οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίνωσκον ἡμέτερα
 ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὀρῶντες ὑστέραν
 οὔσαν τῆς Ἀλκιβιάδου τοῖς τούτου πομπείοις χρη-
 σθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς· ὅσοι δὲ ἢ παρὰ τῶν πολιτῶν
 ἤκουον ἢ καὶ ἐπεγίνωσκον τὰ τούτου, κατεγέλωον
 ἡμῶν, ὀρῶντες ἓνα ἄνδρα μείζον ἀπάσης τῆς πόλεως
 δυνάμενον.

30 Σκέψασθε δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἀποδημίαν τὴν εἰς
 Ὀλυμπίαν ὡς διέθετο. τούτῳ σκηνὴν μὲν Περσικὴν
 Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἔπηξαν, ἱερεῖα δὲ
 καὶ τοῖς ἵπποις ἐφόδια Χίοι παρεσκεύασαν, οἶνον
 δὲ καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα Λεσβίοις προσέταξε. καὶ
 οὕτως εὐτυχὴς ἐστίν, ὥστε τοὺς Ἕλληνας τῆς παρα-
 νομίας καὶ τῆς δωροδοκίας μάρτυρας κεκτημένους

29. Διομήδη Schi. — ἐπιδείξειε Emp. Turr. (ἐπιδείξατο ci. R.); ἐπιδόξειε. — τὰ πινύκια Valck. (post Meursium) Bk.: τὰ πινάκια. — προτεραία Valck. (post Pierson.) Bk.: προτέρα. — θυσίας cum Scal. Canter. Meurs. Tayl. Bk.: οὔσις. — cf. Ath. 9 p. 408 D: Ἄττιοι χειριβίον λέγουσιν, ὡς Ἀσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβ. λέγων οὕτως τοῖς χρυσοῖς χειριβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Inde χειριβίοις restit. cum Tayl. Valck. Turr.: χειριβίοις (χειρ.ίβοις A^d). cf. etiam Moer. Att. s. v. πομπεία, ubi perperam Thucydides laudatur. — τῆς Ἄλκ.] τοῖς Ἀ. Α. — πομπείοις AZ et corr. M. — καὶ (αὐτοὶ) ἐπεγίν. R. — malim ἐπεγίνωσκον οὐκ ὄντα τούτου. — μείζον ἀπάσης Sl. Bk.: μείζονα πάσης, quod retin. Schi.

30. διέθετο. τούτῳ R. (διέθετο τούτῳ. St.): δ. τοῦτο. — προσέταξε ABZ Bk. (ci. Sl.): προσέταξαν.

οὐδεμίαν δέδωκε δίκην, ἀλλὰ ὅποσοι μὲν ἄρχοντες ἐν μιᾷ πόλει γηγένηται ὑπεύθυνοί εἰσιν, ὁ δὲ 31 πάντων τῶν συμμάχων (ἄρχων) καὶ χρήματα λαμβάνων οὐδενὸς τούτων ὑπόδικός ἐστιν, ἀλλὰ τοιαῦτα διαπεπραγμένος σίτησιν ἐν Πρωτανείῳ ἔλαβε, καὶ προσέτι πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται, ὥσπερ οὐ πολὺ μᾶλλον ἡτιμακῶς ἢ ἐστεφανωκῶς τὴν πόλιν. εἰ δὲ βούλεσθε σκοπεῖν, εὐρήσετε τῶν τούτῳ πολλᾶκις πεπραγμένων ἕκαστον ὀλίγον χρόνον πράξαντάς τινας ἀναστάτους τοὺς οἴκους ποιήσαντας· οὗτος δ' ἐπιτηδεύων ἅπαντα πολυτελέστατα διπλασίαν οὐσίαν κέκτηται. καίτοι ὑμεῖς γε νομίζετε τοὺς 32 φειδομένους καὶ τοὺς ἀκριβῶς διαιωμένους φιλοχρημάτους εἶναι, οὐκ ὀρθῶς γιγνώσκοντες· οἱ γὰρ μεγάλα δαπανώμενοι πολλῶν δεόμενοι αἰσχροκερδέστατοί εἰσιν. αἰσχιστον δὲ φανήσεσθε ποιοῦντες, εἰ τοῦτον μὲν ἀγαπᾶτε τὸν ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον, Καλλίαν δὲ τὸν Διδυμίου, τῷ σώματι νικήσαντα πάντας (τοὺς) ἀγῶνας τοὺς στεφανηφόρους, ἐξωστράκισατε πρὸς τοῦτο οὐδὲν ἀποβλέψαντες, ὅς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ πόνων ἐτίμησε τὴν πόλιν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τοὺς 33 προγόνους, ὡς ἀγαθοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν, οἵτινες ἐξωστράκισαν Κίμωνα διὰ παρανομίαν, ὅτι τῇ ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ συνώκησε. καίτοι οὐ μόνον

31. ἄρχων post Sluit., qui ἐπάρχων ci., addidit Emp. — τῶν τούτῳ πολλᾶκις scripsi: πολλὰ τῶν τούτῳ (πολλᾶκις, τ. τ. ci. Dobr.).

32. τοῦτο cum Steph. Bk.: τοῦτον v. Turr., τούτων (R.) vel τοιοῦτον Gebauer. — ὅς A Turr.: ὡς, quod mal. S.

33. Κίμωνα AB Steph. Scal.: Κόνωνα.

αὐτὸς ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Μιλτιάδης· ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας· οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγῶνων ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἔκρινον αὐτόν.

- 34 Ἀλλὰ μὴν εἰ δεῖ κατὰ γένος σκοπεῖν, ἐμοὶ μὲν οὐδαμῶθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲ ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν ἀποδείξειε τῶν ἡμετέρων οὐδένα τῇ συμφορᾷ ταύτῃ χρησάμενον, Ἀλκιβιάδῃ δὲ μάλιστα πάντων Ἀθηναίων. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ Μεγακλῆς καὶ ὁ πάππος Ἀλκιβιάδης (δῖς) ἐξωστρακίσθησαν ἀμφότεροι, ὥστ' οὐδὲν θαυμαστὸν οὐδ' ἄτοπον πείσεται τῶν αὐτῶν τοῖς προγόνους ἀξιούμενος. καὶ μὴν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἐπιχειρήσειεν ἀντειπεῖν, ὡς οὐ τῶν ἄλλων ἐκείνοι παρανομώτατοι ὄντες τούτου σωφρονέστεροι καὶ δικαιότεροι ἦσαν, ἐπεὶ τῶν γε τούτῳ πεπραγμένων οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως κατηγορῆσαι δύναίτο.

- 35 Νομίζω δὲ καὶ τὸν θέντα τὸν νόμον ταύτην τὴν διάνοιαν ἔχειν· ἀποβλέψαντα τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς κρείττους τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων, ἐπειδὴ παρὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ δίκη λαβεῖν, δημοσίαν τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων κατασκευάσαι. ἐγὼ (μὲν) τοίνυν ἐν τε τῷ κοινῷ κέκριμαι τετράκις, ἰδίᾳ τε οὐδένα διεκώλυσα δικάζεσθαι βουλόμενον· Ἀλκιβιάδης δὲ τοιαῦτα ἐργασάμενος οὐδεμίαν πώποτε δίκην ὑποσχεῖν ἐτόλμησεν.

34. Ἀλκιβιάδῃ cum Valck. et R. Bk.: Ἀλκιβιάδης. — δῖς cum Markl. add. Turr. coll. Lys. 14, 39.

35. ἐγὼ (μὲν) mal. Bk. — ἰδίαν pr. A. — οὐδένα AZ (ci. Luz. R.): οὐδὲν.

οὕτω γὰρ χαλεπός ἐστιν, ὥστε οὐ περὶ τῶν παρε- 36
ληλυθότων ἀδικημάτων αὐτὸν τιμωροῦνται ἀλλ'
ὑπὲρ τῶν μελλόντων φοβοῦνται, καὶ τοῖς μὲν πε-
πονθόσι κακῶς ἀνέχεσθαι λυσιτελεῖ, τούτῳ δὲ οὐκ
ἐξαρκεῖ, εἰ μὴ καὶ τὸ λοιπὸν ὅ τι ἂν βούληται |
διαπράξεται. καίτοι οὐ δήπου ὧ Ἀθηναῖοι ὄστρα- 34
κισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ
ἄξιός, οὐδὲ κρινόμενος μὲν ἀποφυγεῖν, ἄκριτος
δὲ φεύγειν, οὐδὲ τοςαντάκις ἀγωνιζόμενος νικήσας
δικαίως ἂν πάλιν δόξαιμι δι' ἐκεῖνα ἐκπεσεῖν.
ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ μικρᾶς διαβολῆς ἢ φανύλων 37
κατηγόρων ἢ διὰ τῶν ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκιν-
δύνεον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν ἐρρωμενεστάτων καὶ
λέγειν καὶ πράττειν, οἳ τινες δύο τῶν τὴν αὐτὴν
αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν. οὐκουν τοὺς τοι-
ούτους δίκαιον ἐκβάλλειν, οὐς πολλάκις ἐλέγχοντες
εὐρίσκατε μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς μὴ θέλον-
τας ὑποσχεῖν τῇ πόλει περὶ τοῦ βίου λόγον. δει- 38
νὸν δέ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μὲν τις ἀπολογεῖσθαι
ἀξιόσειεν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὡς ἀδίκως ἀπο-
λώλασιν, οὐκ (ἂν) ἀνασχέσθαι τῶν ἐπιχειρούντων·
εἰ δέ τις τῶν ἀποφυγόντων πάλιν περὶ τῆς αὐτῆς

36. αὐτόν] αὐτῶν ZM et pr. A^d. — διαπράξεται cum Bk. Turr.: διαπράξεται. — φεύγειν, οὐδὲ R. post Tayl.: φεύγειν, ὁ δὲ, quod serv. cum G. Hermanno Schi., interrogationis signo post ἐκπ. posito. — τοςάντας pr. A. — νικήσας δικαίως ἂν] καὶ νικ. δικ. cum R. Turr., qui desiderant ἂν; δικαίως καὶ νικήσας v.

37. ἢ (ὑπὸ) φανύλων ci. R.

38. οὐκ (ἂν) ἀνασχ. cum R. Bk. ὑμᾶς non necessarium esse docet Gebauer coll. Dem. 20, 111. — ἐπιχειρ.
των pr. A.

- αίτίας κατηγορεῖ, πῶς οὐ δίκαιον περὶ τοὺς ζῶντας
καὶ τοὺς τεθνηκότας τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχειν;
39 ἔστι μὲν οὖν Ἀλκιβιάδου μῆτε αὐτὸν τῶν νόμων
καὶ τῶν ὄρκων φροντίζειν, ὑμᾶς τε παραβαίνειν
ἐπιχειρεῖν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐβάλλειν
καὶ ἀποκτείνειν ἀνηλεῶς, αὐτὸν δὲ ἱκετεύειν καὶ
δακρῦειν οἰκτρῶς. καὶ ταῦτα μὲν οὐ θαυμάζω·
πολλῶν γὰρ αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἰργασται· ἐν-
θυμουμαι δὲ τίνας ποτὲ καὶ πείσει δεόμενος, πό-
τερα τοὺς νεωτέρους, οὓς πρὸς τὸ πλήθος διαβέ-
βληκεν ἀσελγαίνων καὶ τὰ γυμνάσια καταλύων καὶ
παρὰ τὴν ἡλικίαν πράττων, ἢ τοὺς πρεσβυτέρους,
οἷς οὐδὲν ὁμοίως βεβίωκεν, ἀλλὰ τῶν ἐπιτηδευμά-
40 τῶν αὐτῶν καταπεφρόνηκεν; Οὐ μόνον δὲ αὐτῶν
ἔνεκα τῶν παρανομούντων, ἵνα δίκην διδῶσιν,
ἐπιμελεῖσθαι ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, ὅπως
τούτους ὀρῶντες δικαιότεροι καὶ σωφρονέστεροι
γίνωνται. ἐμὲ μὲν τοίνυν ἐξελάσαντες τοὺς βελ-
τίστους περιδεεῖς καταστήσετε, τοῦτον δὲ κολάσαν-
τες τοὺς ἀσελγεστάτους νομιμωτέρους ποιήσετε.
- 41 Βούλομαι δ' ὑμᾶς ἀναμνησαί τῶν ἐμοὶ πεπραγ-
μένων. ἐγὼ γὰρ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ
Μακεδονίαν καὶ εἰς Μολοττίαν καὶ εἰς Θεσπρωτίαν
καὶ εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφό-

39. πότερα . . . τοὺς A pr.

40. τούτους] κολαζομένους addi mal. R. „vel deest participium vel lege τοῦτο“ Dobr. — νν. τοὺς βελτ. — κολάσαντες add. ABP Bk. — περιδεεστέρους Ros. — ἀσελγεστάτους S. Emp.: ἀσελγεστέρους.

41. γὰρ post ἐγὼ add. A Bk. — καὶ (εἰς) Μακεδ. S. — Μολοττίαν scripsi: Μολοσσίαν (μολοσίαν BZM). — malim διαφόρους (ὑμῶν) ὄντας (ἡμῶν subaudiri iubet R.). —

ρους ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἐποίησα, τοὺς δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέστησα. καίτοι εἰ τῶν πρεσβευόντων ἕκαστος τὰ αὐτὰ ἐποίησεν, ὀλίγους ἂν πολεμίους εἶχετε καὶ πολλοὺς συμμάχους ἐκέκτησθε. περὶ δὲ τῶν λειτουργιῶν οὐκ ἄξιόν με 42 μνησθαι, πλὴν κατὰ τοσοῦτον, ὅτι τὰ προσταττόμενα δαπανῶ οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. καίτοι τυγχάνω νευικηκῶς εὐανδρία καὶ λαμπράδι καὶ τραγωδοῖς, οὐ τύπτων τοὺς ἀντιχορηγοῦντας, οὐδ' αἰσχυνόμενος εἰ τῶν νόμων ἔλαττον δύνάμαι. τοὺς οὖν τοιούτους τῶν πολιτῶν πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδείους ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν.

πρεσβευόντων Luzac.: πρωτευόντων.

42. εὐανδρία ABZ, Bk. (ci. Tayl.): ἐν ἀνδρία. cf. Harp. s. v. (Ἄνδ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.).

FRAGMENTA.

III.

I. ΣΤΜΒΟΤΛΕΥΤΙΚΟΣ.

Eandem orationem et hac inscriptione et ea quae est πρὸς τοὺς ἐταίρους designari Kirchoffius (Herm. I, 6) recte fortasse coniecit.

- 2 1. εὐωχεῖν ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι Ἀνδ. Συμβουλευτικῶ. Antiatic. B. A. 94, 21.
3 2. Ναυκρατίαν Ἀνδ. Συμβουλευτικῶ. Phot. p. 288, 23.

III

II. ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΕΤΑΙΡΟΥΣ.

V. quae adnotata sunt ad or. I. Epistulam Quadringentorum tempore ad Pisandrum eiusque socios conscriptam intellegunt Ruhnkenius et Sauppis; mihi recte Kirchoffius ad a. 420—418 rettulisse videtur. cf. ad fr. 4 et 5.

- 4 3. Καὶ τάφον μὲν αὐτοῦ (Themistoclis) λαμπρὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι· περὶ δὲ τῶν λειψάνων οὐτ' Ἀνδοκίδη προσέχειν ἄξιον ἐν τῷ

Or. I S. περὶ τῆς ἐνδείξεως (Harp. s. v. ζητηταί, Pseudoplat. § 14) mihi cum Taylora (quamquam aliter Valesio, Sluitero, Sauppis visum est) non diversa a prima nostra fuisse videtur. Cf. ad Vit. l. c., ubi etiam de orat. adv. Phaeacem, quam commemorat biographus, adnotatum est.

πρὸς τοὺς ἑταίρους λέγοντι φωράσαντας τὰ λείψανα διαρροῖσθαι τοὺς Ἀθηναίους· ψεύδεται γὰρ ἐπὶ τὸν δῆμον παροξύνων τοὺς ὀλιγαρχικούς. Plut. Themist. c. 32.

III. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

IV

4. σκάνδικα οὖν λάχανα οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, ὅ
ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὡς φησιν Ἀνδοκίδης·
μὴ γὰρ ἰδοιμὲν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων
τοὺς ἀνθρακευτὰς ἤκοντας εἰς τὸ ἄστυ, καὶ
πρόβατα καὶ βοῦς καὶ τὰς ἀμάξας καὶ γύ-
νια, καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ
ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λάχανα
καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν. Suid. 2, 2 p. 780,
ex scholio ad Ar. Ach. 477 eis quae nunc habe-
mus pleniore.

5. Ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν· περὶ Ὑπερβόλου ὅ
λέγειν αἰσχύνομαι, οὗ ὁ μὲν πατήρ ἐστιγ-
μένος ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπίῳ δου-
λεύει τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δὲ ξένος ὢν καὶ
βάρβαρος λυχνοποιεῖ. Schol. Ar. Vesp. 1007
cf. Schol. Lucian. p. 46 ed. Jacobitz.

4. Ad orat. πρὸς τοὺς ἑταίρους referunt Kirchhoff S.:
quamquam, si ab illa diversa συμβουλευτικός, huius quoque
fuisse potest. Apparet ante occupatam Deceleam haec verba
scripta esse, quae depingunt statum Atticae primis Pello-
ponnesiaci belli temporibus. cf. S. et Kirchh. l. c. — vv. εἰς
τὸ ἄστυ ex S. coniectura huc transposui: legebantur v. post
τὰς ἀμάξας. Porro S. ci.: ἄστυ, καὶ γυναῖκα (καὶ παῖδας)
καὶ πρόβ. καὶ βοῦς καὶ τὰς ἀμάξας (ἄγοντας), καὶ πρεσβ.
κτέ. Bernhardt et in articulo qui est ante ἀμάξας offendit et
participium desiderat, quod praegresso ἤκοντας referatur: velut
συγκομιζομένους. — 5. Recte admonent S. et Kirchh. haec

6. ἀρετὴ Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀπὲ τοῦ
 εὐδοξία. Suid. I, 1 p. 706.
- 7 7. Ἀντόπτης ὡς Ἀνδοκίδης, καὶ σύνοπτον καὶ
 σύνοπτα. Poll. 2, 58.

verba esse scripta ante a. 417/6 (418 Kirchh.), quo anno
 Hyperbolus in exilium pulsus est. ἀντός Sl. S.: ὁ Meineke,
 ὡς v. — 7. S. secundum vulg. ante Bekk. lectionem ita
 locum exhibet: καὶ σύνοπτον ὡς Ἀνδ. καὶ σύνοπτα.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIVM.

A.

- Ἀγάθαρχος ὁ γραφεύς 4, 17.
 Ἀγαρίστη Alcmaeonidis uxor
 index de myst. 1, 16.
 Ἀγησίλαος Laced. rex 3, 18.
 ἀγορά 1, 36. 45; 2, 8; 4, 14.
 εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι
 πρόσταξις 1, 76. — Ἴππο-
 δαμεία ἀγορά in Piraeo
 1, 45.
 ἀγραφοῦ νόμος 1, 85 sqq.
 89. cf. νόμος.
 ἀγρία λάχανα fr. 4.
 Ἀγύροιος (ὁ δημαγωγός) 1,
 133.
 ἀγῶνες ἱππικοί 4, 26. —
 ἀγῶν Παναθηναίων 1, 28.
 — ἀγῶνες στεφανηφόροι 4,
 32 cf. 2.
 ἀγωνοθέται Eleorum 4, 26.
 ἄδεια indicī concessa 1, 11
 sq. 15. 20. 22. 34; 2, 23. 27.
 — ἄδεια περὶ τῶν ὀφειλόν-
 των ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ
 ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
 Ἀδείμαντος (Leucolophidis f.
 Scambonides) ab Agariste
 indicatus 1, 16.
 Ἀθήναι 2, 12. Ἀθήνησι 1.
 62. 96 sqq. pseph. 3, 38. —
 Ἀθηναῖοι 1, 11 pass.
 Ἀλαντίς (φυλή) 1, 96 pseph.
 Αἰγῆς (φυλή) 1, 62. Hermes
 ab ea dedicatus ibd.
 Αἰγίνη: ὁ ἐξ Αἰγίνης l. d. 1,
 65. — Αἰγινήται causa belli
 Ath. cum Laced. 3, 6.
 Αἰγισθος vocatur Calliae filius
 propter nefanda conubia
 patris 1, 129. cf. 4, 22 de
 Alcibiadis filio.
 Ἀκουμένος a Lydo indicatus
 1, 18.
 ἄκροπολις Ath. 1, 42. 45. 76;
 3, 7 sq. cf. πόλις.
 Ἀλέξιππος testis Andoc. 1, 18.
 ἀλιτήριος (scil. δαίμων) domi
 Hipponici 1, 130 sq. — ἀλι-
 τήριοι τῶν θεῶν qui pia-
 culum in deos commiserunt
 1, 51.
 Ἀλκιβιάδης Cliniae f. 1, 11
 — 14. 16. or. IV arg. et pass.
 Ἀλκιβιάδης huius avus testa-
 rum suffragio eiectus 4, 34.
 Ἀλκιβιάδης ὁ Φηγοῦσιος a
 Dioclide indicatus 1, 65.
 Ἀλκισθένης a Teucro indi-
 catus 1, 35.
 Ἀλκμεῶν Calliae p. 1, 47.
 Ἀλκμεωνίδης Agaristes mari-
 tus 1, 16.
 Ἀμλάντος ὁ ἐξ Αἰγίνης a Dio-
 clide indicatus 1, 65.
 Ἀμόργης ab Athen. contra

- Persarum regem adiuvatur 3, 29.
 ἀμύητος 1, 11 sq.
 ἀναγράφει νόμος 1, 82ns3n
 sq. pseph. 85 sq. 89. — ἀναγορ.
 ἐν στήλαις 1, 51. cf. στήλη.
 ἀνάδικοι δίκαι 1, 88.
 ἀναθήματα i. q. Ἐρμαῖ 1, 34
 cf. 62.
 ἀνακαλεῖν citare 1, 45 (se-
 natus praetores).
 Ἀνάκειον Athenis 1, 45.
 ἀνακηρύττειν (de eo cui co-
 ronam pop. tribuit) 2, 18.
 ἀναυμαχίον ὄφλειν 1, 74.
 Ἀνδοκίδης orator 1, 4 pass.;
 or. 3 et 4 argg.
 Ἀνδοκίδης huius avus 1, 146.
 legatus Spartam de pace 3, 6.
 ἀνδραποδίξασθαι (urbem) 3,
 21. cf. ἔξανδραπ.
 Ἄνδριοι: ex iis Ath. cives
 adsciscunt 1, 149.
 Ἀνδροκλῆς (ὁ δημαγωγός) 1, 27.
 Ἀνδρόμαχος servus index de
 myst. 1, 12 sqq. 28.
 ἀνειπεῖν de praecone 1, 36.
 de praetoribus 1, 45.
 ἀνθρακενταί fr. 4.
 ἀντίγραφον populisciti 1, 76.
 79 pseph.
 Ἀντίωρος a Teucro indica-
 tus 1, 35.
 Ἀντιφών a Teucro indicatus
 1, 15.
 ἀντιχορηγεῖν 4, 42.
 ἀντιχορηγός τινι παισί 4, 20.
 Ἄντος (Anthemionis f.) An-
 docidi in iudicio advocatus
 1, 151.
 Ἀξίλοχος (Alcibiades f. Scam-
 bonides) ab Agariste indi-
 catus 1, 16.
 ἀπάγειν 1, 94. 105; 4, 18. —
 ἀπαγωγὴ 1, 88. 91.
 Ἀπατούρια 1, 126.
 ἀπογράφειν de μηνυτῇ 1,
 13. 15. 17. 19. 34. 43. —
 ἀπογραφὴ 1, 23.
 ἀποικία i. qu. κληρονομία 3,
 9. 15.
 ἀποκληροῦν βουλὴν 1, 82.
 ἀπόρρητα εἰσαγγέλλειν εἰς
 τὴν βουλὴν 2, 3 cf. 20. —
 ἐν ἀπορήτῳ 1, 45; 2, 19.
 21, ubi pariter de senatu
 agitur.
 ἀποφορά merces servi in ar-
 gentariis 1, 38.
 ἀραί in iureiurando iudicium
 1, 31.
 Ἄργος 3, 26. — Ἄργεῖοι 3, 9
 pass.
 ἀργυροκοπεῖον fr. 5.
 Ἄρειος πάγος: ἐξ Ἄρειου π.
 δικασθῆναι, φεύγειν 1, 78
 sq. pseph.; ἢ ἐξ Ἄρ. π. βουλῆ
 1, 84 pseph.
 Ἀριστείδης tributum sociis
 constituit 4, 11 sq.
 Ἀριστογείτων tyrannicida 1,
 98 pseph.
 Ἀριστομένης ab Andromacho
 indicatus 1, 13.
 Ἀριστοτέλης Charmidae p. 1,
 47.
 Ἀρμόδιος tyrannicida 1, 98
 pseph.
 Ἀρχεβιάδης ab Andromacho
 indicatus 1, 13.
 Ἀρχέλαος rex Macedoniae 2,
 11.
 Ἀρχίδαμος a Teucro indica-
 tus 1, 35.
 ἀρχιθεωρός εἰς Ἴσθμὸν καὶ
 Ὀλυμπίαζε 1, 132 cf. 4, 29.
 Ἀρχιππος ab Andromacho in-
 dicatus 1, 13.
 ἄρχοντες Athen. in sociis ci-
 vitatibus 4, 30.

ἄρχων (scil. ἐπώνυμος) 4, 14.
ἀρχώνης τῆς πεντηκοστῆς 1,
133.

ἀσπίδα ἀποβαλεῖν crimen 1,
74.

ἀστρατείας ὄφλειν 1, 74.

ἄστυ urbs Ath. 1, 40; fr. 4.
opp. Piræeus et muri longi
1, 45.

ἀτιμία 1, 74; eius species 73
sq. — ἄτιμοι 73. 78 pseph.
80. 103. 107. 109. ἄτιμοι
τὰ σώματα 74. ἄτιμοι κατὰ
προστάξεις 75. — ἀτιμοῦν
33. 106.

ἀντοκράτωρ: ἡ βουλή ἦν αὐτ.
1, 15; πρέσβεις αὐτοκρ. 3,
6. 33 sq. 39.

Ἀντοκράτωρ a Lydo indica-
tus 1, 18.

Ἀψευφίαν senator a Dioclide
indicatus 1, 43 sq.

B.

Βάρβαρος 3, 5. 15; fr. 5;
βάρβ. χώρα 1, 138.

βασανίζειν 1, 22. 64. βάσα-
νος 1, 30.

βασιλεύς Persarum rex 1, 107;
3, 5. 15. 22; 4, 17; β. ὁ
μέγας 3, 29.

βασιλεύς rex sacrorum 1, 77
sq. pseph. 111.

Βοηθὸς ἐπεστάται 1, 96 pseph.
Βοιωτοὶ 1, 45; 3, 13 pass.

βουλεύειν senatorem esse 1,
17. 75. 91. 95. — βουλεύσας
(sc. τὸν φόνον) cuius consi-
lio caedes facta est 94 cf.
96 pseph. (ubi συμβουλ.).
cf. νόμος.

βουλευτήριον 1, 36. 95; 2, 23.
βουλευτής senator 1, 43; 2,
3. 14 sq.

ANDOCIDES.

βουλή ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1,
84 pseph.

βουλή οἱ πεντακῆσίοι οἱ λα-
χόντες τῶν κνάφω 1, 96 pseph.
— add. 1, 15. 27. 36 sq. 45.
61. 65. 77 et 79 pseph. 82.
83 sq. pseph. 87 et 89 leg.
91. 93. 111 sq. 115 sq. 134;
2, 3. 19. 21; 4, 3.

βουλή Quadringentorum 2, 13.
βωμός in Eleusinio Ath. 1,
112; in Cerycum sacro gen-
tilicio 1, 126 sq.

Γ.

Γλαύκιππος a Teucro indi-
catus 1, 35.

Γλαύκων Calliae socer 1, 126.

Γνωφάνδης a Teucro indica-
tus 1, 15.

γνωμὴν εἰπεῖν rogationem
ferre 1, 73.

γυνείας κακῶς ποιεῖν crimen
1, 74.

γράμματα praecepta quae le-
gato populus dedit 3, 34.
— pacis condiciones in στήλῃ
scriptae 3, 12.

γραμματεύειν: Κλεογένης
πρῶτος ἐγραμμάτετε 1, 96
pseph.

γράφεσθαι in ius vocare γρα-
φῆς formula 1, 76. 105; γρ.
παρονόμων 1, 17. — γραφή
1, 73. 88. γρ. περὶ τῶν εὐ-
θυνῶν 1, 78 pseph.

γυμνάσια 4, 22. 39.
γυμνασίαρχος Ἱφαιστείοις 1,
132.

Δ.

δαίμων: πρὸς θεῶν καὶ δαι-
μόνων 1, 97 pseph.

Δάμων Agaristes maritus prior 1, 16.
δειλάς ὄφλειν 1, 74.
δεῖν in carcerem conicere 1, 45. 48. 92 sq.; 4, 3.
Δεκέλεια 1, 101.
Δελφίνιον: ἐκ Δελφινίου ἐδικάσθη 1, 78 pseph.
Δελφός 1, 132 ex con.
δεσμός et *δεσμά* 1, 2; 2, 15; 4, 4. cf. *δεῖν*.
δεσματήριον 1, 48; 4, 18.
Δήλιον: pugna ibi facta 4, 13.
δημαγωγός opp. *τύραννος* 4, 27.
δημευεῖν 1, 51; 4, 9 cf. 1, 96 pseph. (*δημόσια τὰ χρήματα ἔστα*).
δημοκρατία 1, 95. 96 sq. pseph. 99; 2, 27; 4, 13. 17. 27.—
δημοκρατεῖσθαι 1, 87 sq. leg.; 3, 2.
δήμος pagus 1, 97 pseph.
δημοτικός 2, 26.
Δημόφαντος auctor pseph. quod affertur 1, 96 sqq.: 96.
διαδικάζειν 1, 23.
δαίται arbitria 1, 87 sq. leg.
διάκριτος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.
Διδυμίας Calliae p. 4, 32.
Διογένης ab Andromacho indicatus 1, 13.
Διόγνητος ζητητής testis Andoc. 1, 14.
Διόγνητος a Teucro indicatus 1, 15.
Διοκλείδης index de Hermarum mutilatione 1, 37. 45. 53. 58. 60. 65 sq.
Διομήδης Athen. 4, 26. 29.
Διονύσια 1, 98 pseph.
Διονύσιος Halicarn. rhetor. 3 hypoth.
Διόνυσος: *προπύλαιον τὸ Διόνυσου* 1, 33.

διώκειν accusare 1, 22. 94.
δοκιμάζειν τοὺς νόμους 1, 84 pseph. 82. 85. 89.
Δράκων: *Δράκωντος* θεσμοί 1, 83 pseph. 81. *Δράκωντος* νόμοι 1, 82.
δυναστεία i. qu. *ὀλιγαρχία* 2, 27.
δώρων ὄφλειν 1, 74.

E.

ἐγγράφειν ὄνομά τινος (sc. ἐν στήλῃ) 1, 78 pseph. —
ἐγγρ. ψήφισμα 2, 23 l. d.
ἐγγυᾶσθαι 1, 21. 44. *ἐγγυᾶσθαι* ἐγγύας πρὸς τὸ δημόσιον 1, 73.
ἐγγυήν καταγιγνώσκειν 1, 78 pseph. cf. 73.
ἐγγυητὰς καθιστάναι 1, 2. 17. 44. 134.
ἐγγυτάτω εἶναι γένει 1, 119.
Ἐγεσταῖοι 3, 30.
ἐγκτήματα possessiones civium Ath. in aliis civitatibus 3, 15 cf. 36.
ἔδραν ποιεῖν (τῆς βουλῆς) senatum habere 1, 111.
εἰδότες i. qu. *μεμνημένοι* 1, 30.
εἰκοσιν ἄνδρες post reditum populi creati qui civitatem administrarent donec leges latae essent 1, 81.
εἰρήνη πατρία Argivorum cum Lacedaemoniis 3, 27.
εἰσαγγελία indicium ap. senatum 1, 43.
εἰσαγγέλλειν indicium facere ap. populum 1, 14. 27; ap. senatum 1, 37. — *εἰσαγγέλλειν* ἐν ἀπορορῆτῳ ad senatum rem deferre 2, 3. 21. cf. 19.
εἰσάγειν εἰς δικαστήριον γρά-

φῆν 1, 78 pseph.; τινὰ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθ. in ius vocare 1, 135 sq.; εἰσάγειν sc. γραφῆν de magistratu qui quaestioni praeest 1, 86. — εἰσάγειν in phratrīam 1, 127.
 εἰσέρχεσθαι de iudicibus 1, 29.
 εἰσφέρειν χρήματα de tributo 3, 20; pecuniam conferre 1, 132.
 ἐγκράφειν debitorem aerarii 1, 77 pseph. l. d.
 ἐκλέγειν de percipiendis vectigalibus 1, 92 sq. 134.
 ἐκτιθέναι νόμους in publico proponere 1, 83 pseph.
 Ἐλευσίς: Ἐλευσίην et Ἐλευσινόθεν 1, 111.
 Ἑλλάς et Ἑλληνες 1, 32 pass.; 3, 5 pass.; 4, 6 pass.
 Ἑλληνοταμίαι 3, 38.
 Ἑλλησποντος 1, 76. pugna ibi navalis (a. 405) 3, 21.
 ἐνδεικνύναι 1, 33. 71. 76. 105. 121; 2, 14.
 ἐνδείξις 1, 10. 29. 88. 91. 103. 111.
 ἐνδεκα qui XXX virorum tempore magistratum gesserant publicae oblivionis lege non comprehensi 1, 90.
 ἐνέχυρα metaphorice 3, 39.
 ἐξάίρετα Athenis mille talenta et triremes centum 3, 7.
 ἐξακισχίλιοι iudices in Leogorae causa 1, 17.
 ἐξανδραποδίξεσθαι urbem 4, 22. cf. ἀνδραπ.
 ἐξεγγυᾶν vadimonio e vinculis tormentoque eximere 1, 44.
 ἐξηγεῖσθαι officio fungi ἐξηγητοῦ 1, 115 sq.

ἐξοστρακίζειν or. 4 arg. et 32 sq. cf. ὄστρ.
 ἐξούλην ὄφλειν 1, 73.
 ἑορτή mysteriorum dies festi 1, 32.
 ἐπαναφέρειν (et ἐπαναφορά) rem integram quae iterum deliberetur referre, de legatis 3, 33.
 ἐπιβολήν ὄφλειν 1, 73.
 ἐπιγράφειν in tabulas ut debitorem aerarii referre 1, 77 pseph. l. d.
 ἐπιδέκατον pecuniae publicatae Minervae fit 1, 96 pseph.
 ἐπιδικάζεσθαι filiae heredis 1, 119 sqq.
 ἐπίκληρος filia heres 1, 121.
 Ἐπιλυκος ὁ Τεισάνδρου pacem cum rege Persarum confirmat 3, 29. moritur in Sicilia 1, 117. eius filiae ibd. et 119. 121 sq. 124. 128.
 ἐπινίκια Alcibiadis Olympiae 4, 29.
 ἐπιστατεῖν: Βοηθὸς ἐπιστατεῖ 1, 96 pseph.
 ἐπίτιμος opp. ἄτιμος 1, 73. 80. 103. 107.
 Ἐπιγάρης Andocidis accusator 1, 95 cf. 99 sq.
 Ἐπιγάρης Andocidis amicus 1, 122.
 ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
 ἐπάννομοι: ἐκτιθέναι (τοὺς νόμους) πρὸς τοὺς ἐπ. 1, 83 pseph.
 Ἐρμαῖ 1, 35. 37. 39. 62. Ἐρμῶν περικκοπή 1, 15 (cf. 34). — Ἐρμῆς ὁ παρὰ τὸ Φορβαντεῖον 1, 62, qui iuxta Andocidis domum fuit (inde Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς) ibd.

Ἐρξίμαχος a Teucro indicatus 1, 35.
 ἔστια in curia Ath. 1, 44; 2, 15.
 ἔταιροι δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι 4, 14.
 ἔταιρεία ancipiter dictum, et sodalitas (cf. ἔταιροι) et ἔταρσις 1, 100.
 ἔταιρεῖν de ἔταιρήσει 1, 100.
 ἔταιροι sodales factiosi Ath. 4, 4. 14. fr. or. II inscr. In or. I res saepe tangitur, suppressitur appellatio.
 εὐανδρία νικᾶν 4, 42.
 Εὐβοία 3, 3. eius plus duas partes Athen. possidebant ibd. 9.
 εὐδυναν ὀφλεῖν 1, 73; καταγινώσκειν 78 pseph.; εὐδύνας διδόναι 1, 90.
 εὐδυνοί 1, 78 pseph.
 Εὐκλείδης archon: ἀπ' Εὐκλ. ἀρχοντος 1, 87 leg. 88 sq. 93 sq. 99.
 Εὐκλῆς praeco 1, 112. 115.
 Εὐκράτης Niciae frater a Dioclide indicatus 1, 47.
 Εὐκτῆμων a Teucro indicatus 1, 35.
 Εὐρυδάμας a Teucro indicatus 1, 35.
 Εὐρύμαχος a Teucro indicatus 1, 35.
 Εὐφημος Calliae frater 1, 40. 47.
 Εὐφίλητος (Τιμοθέου Κνυδαθηναίεύς) a Teucro indicatus 1, 35. auctor Hermarum mutilationis 1, 51. 56. 61—64. 67.
 Ἐφέσιοι tentorium Alcibiadi praebent Olympiae 4, 30.
 ἐφέται 1, 78 pseph.

Z.

Ζεῦγος: ἐπὶ ζεύγους εἰς πενταεὶον ἄγειν 1, 45. ζεύγος ἔκπων ad certamina Olymp. 4, 26.
 ζητηταί Ath. propter Hermarum mutilationem 1, 14. 36. 40. 65.

H.

Ἠγήμων (Ἠγεμών libri) Andocidis amicus 1, 122.
 Ἠλείοι 4, 26.
 Ἠφαίστεια Vulcani sollemne 1, 132.
 Ἠφαιστεῖον templum Vulcani 1, 40.
 Ἠφαιστόδωρος a Teucro indicatus 1, 15.

Θ.

Θεμιστοκλῆς: eius ossa ab Ath. eruta et projecta fr. 3.
 Θεόδωρος a Teucro indicatus 1, 35.
 θεός: ἡ θεός Minerva 1, 77 pseph. 96 pseph. — τῶ θεῷ Ceres et Proserp. 1, 29. 31 sq. 113 sq. 125.
 θεράπεινα serva 1, 64. θεράπων servus 1, 11 sq. 22.
 θεσμοθέται 1, 79 pseph. — θεσμοθετῶν δικαστήριον 1, 28.
 θεσμοὶ Δράκοντος 1, 83 pseph. 81.
 Θεσπρωτία 4, 41.
 Θετταλία 4, 41. — Θετταλοί: ex iis Ath. cives adsciscunt 1, 149.
 Θημακός pagus 1, 17. 22. — Θημακεύς 1, 17.
 Θησεῖον Athenis 1, 45.

Θόλος Ath. 1, 45.
 Θούροι 4, 12.
 Θρασυλλος tribulis Andocidis
 quae σύνδικος electus 1,
 150.
 Θυματήριον 4, 29.

I.

ἱερά τοῖν θεοῖν i. qu. μυστή-
 ρια 1, 31 sq. — ἱερά sacra
 quae in ara ponuntur 2, 15.
 καθ' ἱερῶν τελείων ὀμνύ-
 ναι 1, 97 sq. pseph.
 ἱερόν τοῖν θεοῖν templum
 1, 33.
 Ἰκέσιος ὁ ἀύλητης 1, 12.
 ἱκετηρία 1, 110. 112—117.
 Ἰμβρος Atheniensium propria
 3, 12. 14.
 ἱππεῖς 1, 45; 3, 5. 7.
 Ἰπποδαμεία ἀγορά in Piraeo
 1, 45.
 Ἰππόνικος Calliae p. 1, 112.
 115. 130 sq. 4, 13.
 Ἰππόνικος Calliae f. 1, 126.
 Ἰσθμός: ἀρχιδεωρός εἰς Ἰ.
 1, 132.
 Ἰσόνομος a Teucro indicatus
 1, 15.
 Ἰσοτιμίδης: eius psephisma
 1, 8. 71.
 Ἰσχόμαχος socer Calliae 1,
 124 sq.
 Ἰταλία 4, 41.
 Ἰωνία 1, 76.

K.

Κακοῦργοι 4, 18.
 Καλλίας Andocidis testis 1, 18.
 Καλλίας ὁ Ἀλκμέωνος a Dio-
 clide indicatus 1, 47.
 Καλλίας archon ol. 93, 3 1,
 77 pseph.

Καλλίας ὁ Διδυμιον athleta
 4, 32.
 Καλλίας ὁ Ἰππονίκου 1, 112.
 115 sq. 120 sq. 126. 130.
 132; 4, 13. 15.
 Καλλίας ὁ Τηλεκλέους 1, 40.
 42. 47.
 καταλύειν τὸν δῆμον 1, 95
 sq. pseph. (101); 3, 4. 6.
 10. 12. — κατάλυσις δῆμον
 1, 36; 3, 6. 12.
 Καταναῖοι 3, 30.
 κατάρξασθαι (τοῦ ἱερέου) 1,
 126.
 κατήγοροι a populo creati 4,
 16.
 κείμενοι νόμοι i. qu. κύριοι
 1, 71. 84 pseph. 91. 93. 103.
 105.
 Κέφαλος (ὁ δῆτωρ) advocat-
 us Andoc. 1, 115. 150.
 Κήρυκες gens Ath. 1, 116. 127.
 κῆρυξ 1, 36. 112. — κηροῦτεν
 40. 112. cf. ἀνακηρ.
 Κηφίσιος Andoc. accusator
 1, 33. 71. 92. 111. 121 sq.
 137. 139.
 Κηφισόδωρος (μέτοικος ἐν
 Πειραιεῖ) a Teucro indica-
 tus 1, 15.
 Κίμων Miltiadis p. 3, 3.
 Κίμων ὁ Μιλτιάδου testarum
 suffragio eiectus 4, 33.
 Κλεινίας Alcibiadis pater or.
 4 arg.
 Κλειογένης πρῶτος ἐγραμμά-
 τευε 1, 96 pseph. (ol. 92, 3).
 Κλεοφῶν ὁ λυροποιός 1, 146.
 Κλεώνυμος auctor psephisma-
 tis 1, 27.
 κληθῶν i. qu. φήμη apud
 mulierculas 1, 130.
 κλοπῆς ὄφλειν 1, 74.
 Κόνων navali pugna Laced.
 vincit 3, 22.

Κορίνθιοι et Κόρινθος 3, 18 pass.
 κριταί in certamine 4, 21.
 Κοιλίας (Callaeschii f.) a Dioclide indicatus 1, 47.
 κρόβδην ψηφίζεσθαι 1, 87 leg.; 4, 3.
 κνώμω λαχεῖν de senatoribus 1, 96.
 Κυνόσαργες 1, 61.
 Κύπρος 1, 4. 132; 2, 20 sq.
 κώνειον πειν 3, 10.
 κοπεῖς ligna remis faciendis idonea 2, 11. 14.

A.

λαγχάνειν τῆς ἐπιλήθρον 1, 121. 124.
 Λακεδαιμόνιοι 1, 80. 142; 3, 2 pass.; 4, 12. 28.
 Λακεδαιμών 3, 3. 6.
 Λακωνική 3, 31.
 Λάμαχος praetor in Siciliam missus 1, 11.
 λαμπάδι νικᾶν 4, 42.
 Λαύριον 1, 38. 39.
 Λέαγρος 1, 117 sq. 120 sq.
 λείπειν τὴν τάξιν crimen 1, 74.
 Λέσβιοι Alcibiadi vinum praebent Olympiae 4, 30.
 Λεύκη: ὑπὸ τὴν Λεύκην locus Ath. 1, 133.
 Λέχαιον captum (in bello Corinth.) 3, 18.
 Λεωγόρας Andocidis proavus 1, 106; 2, 26.
 Λεωγόρας Andocidis pater 1, 22. 40. 146.
 Λέων (Σαλαμίνιος) a XXX viris interfectus 1, 94.
 Λήμνος Atheniensium propria 3, 12. 14.
 λησταί piratae 1, 138.

λητουργεῖν 1, 132. λειτουργία 4, 42.
 λογιστήρια h. e. τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα 1, 78 pseph.
 λόγος: ἐν τῷ ἑμῷ λόγῳ intra tempus reo ad defensionem concessum 1, 26. 35. 55.
 Λυδὸς ὁ Φερειλέους (scil. δούλος) index de mysteriorum profanatione 1, 17 sq.
 Λυσίστρατος ab Andocide indicatus 1, 52. 67.
 Λυσίστρατος Andocidis amicus 1, 122.
 λυγροποιεῖν fr. 5.

M.

Μακεδονία 4, 41.
 μακρὸν τεῖχος: οἱ ἐν μακρῷ τείχει οἰκοῦντες 1, 45. — μ. τ. τὸ βόρειον 3, 5; τὸ νότιον 3, 7.
 Μαντίθεος senator a Dioclide indicatus 1, 43 sq.
 Μαραθῶνάδε 1, 107.
 Μεγακλῆς Alcibiadis avus maternus testatur suffragio eiectus 4, 34.
 Μέγαρα 1, 15. 34; 3, 3. — Μεγαρεῖς: propter eos Pelop. bellum Ath. susceperunt 3, 8.
 Μέλητος ab Andromacho indicatus 1, 12 sq.
 Μέλητος a Teucro indicatus 1, 35. 63.
 Μέλητος Andocidis accusator 1, 94. Leonti Salaminio exitii auctor ibd.
 Μενέστρατος a Teucro indicatus 1, 35.
 Μένιππος: eius psephisma 2, 23.
 μεταστήσασθαι τοὺς ἀμνή-

- τους e contione submovere 1, 12.
 μέτοικος 1, 15. 144.
 μέτρα καὶ σταδία Solonis 1, 83 pseph.
 Μηδικά bellum Persicum 1, 77 pseph.
 Μήλιοι crudeliter tractati auctore Alcibiade 4, 22.
 μὴνύειν 1, 10 pass.; μὴνυσις 1, 14 pass.
 μῆνυτρα 1, 27. 40.
 μήτηρ καὶ Θυγάτηρ h. e. Ceres et Proserpina 1, 124.
 Μιλτιάδης Cimonis f. 3, 3. Olympionices 4, 33.
 μνησιακανεῖν 1, 79 pseph. 81. 90 sq. 95. 108 sq.
 Μολοσσία 4, 41.
 Μοννυχία a popularibus occupata 1, 80.
 μυεῖν ξένους i. qu. μυσταγωγεῖν 1, 132. — οἱ μυστημένοι 1, 28 sq. cf. ἀμύητος.
 μυστήρια 1, 10 sqq. pass. — μυστηρίοις mysteriorum diebus festis 1, 110 sq. 121.
- N.
- Νάξος ab Athen. possidebatur 3, 9.
 νεώσοικοι aedificati 3, 7.
 Νικήρατος Niciae p. 3, 8.
 Νικιάδης ab Andromacho indicatus 1, 12 sq.
 Νικίας Nicerati f. praeter in Siciliam missus 1, 11. Eucratis frater 1, 47. pacem cum Laced. confirmat 3, 8. testarum suffragio cum Alcibiade et actore or. IV. certat 4, 2.
 Νισαῖος Taureae f. a Dioclido indicatus 1, 47.
- νομοθέτας αἰρεῖσθαι 1, 82. creati a senatu 83 pseph., et a δημοταῖς numero 10 84 pseph.
 νόμοι Σόλωνος 1, 81 sq. 83 pseph. 95. 111; Δράκοντος 1, 82. — δοκιμασία τῶν νόμων post reditum populi: v. δοκιμάζειν. — Leges singulae: ἀγράφω νόμῳ τὰς ἀρχάς κτέ. 1, 85 sq. 87. 89. ψήφισμα μὴδὲν μῆτε βουλήσ κτέ. 1, 87. 89. μὴδὲ ἐπ' ἀνδρῶν νόμον ἐξεῖναι θεῖναι κτέ. 1, 87. 89. τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι κτέ. 1, 87 sq. τοῖς νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Ἐνκλείδου ἀρχ. 1, 87 sqq. 93 sq. 99.
 de indicibus eorumque impunitate aut poena 1, 20.
 de vectigalium redemptoribus 1, 93.
 de eo cuius consilio caedes patrata esset 1, 94.
 de eo qui populari imperio everso magistratum cepisset 1, 95 sqq. (v. ψήφισμα).
 de ἐταιρήσει 1, 100.
 ne quis mysteriorum tempore in Eleusinio supplex fieret 1, 110. 115 sq.
 de senatu in Eleusinio postridie mysteria habendo 1, 111.
 phratorum 1, 127.
 de testarum suffragio 4, 3. 6. 35.
 ne quis iterum de eadem re in ius vocetur 4, 9.
 de divortio 4, 14.
 de choreutis peregrinis 4, 20.

Σ.

Ξενία hospitium 1, 145.
 ξένος *ἰδία* opp. *ἰδία* reges civitatesque 1, 145. — ξ. πατρι-
 κός 2, 11.
 ξύλον: δεῖν ἐν τῷ ξύλῳ s.
 εἰς τὸ ξύλον 1, 45. 92 sq.

Ο.

Οἰδίππους vocatur Calliae filius
 propter nefanda conubia
 patris 1, 129.
 Οἰωνίας (Oeono- f.) ab An-
 dromacho indicatus 1, 13.
 ὀλιγαρχία 1, 78 pseph. 99. —
 οἱ ὀλίγοι optimates 4, 6. —
 ὀλιγαρχικός 4, 16.
 Ὀλυμπία 4, 30. Ὀλυμπίαζε
 1, 132; 4, 26. Ὀλυμπίασι
 4, 25.
 Ὀλυμπιεῖον Ath. 1, 16.
 ὀλυμπιονίκης 4, 33.
 ὀμνῶναι καθ' ἑρῶν τελείων
 1, 97 sq. pseph.
 ὄρκος: ὁ νόμιμος ὄρκος legi-
 tima formula iurisiur. 1, 98
 pseph. — iusiurandum:
 populi de oblivione 1, 8.
 90. 103. 105.
 iudicum initiatorum in An-
 docidis causa 1, 31. om-
 nium iudicum 4, 9. quae
 ei iuriur. inde ab Euclide
 addita sint 1, 91.
 senatus 4, 3 (ubi ὁ τοῦ
 δήμου καὶ τῆς βουλῆς);
 inde ab Euclide 1, 91.
 populi e Demophantipseph.
 1, 97.
 de pace 3, 22. 33.
 κριτῶν in certamine 4, 21.
 ὀρχήστρα 1, 38.
 Ὀρχομένιοι et Ὀρχομενός:

propter eam civitatem bel-
 lum Corinth. Boeoti susce-
 perunt ne *αὐτονομία* ute-
 retur 3, 13. 20.
 ὄσιος καὶ εὐαγῆς 1, 96 pseph.
 ὄσιος πρὸς θεῶν καὶ δαι-
 μόνων 1, 97 pseph.
 ὄστρακίζειν 3, 3; 4, 3. 36.
 cf. ἐξοστρακ.
 ὀφελόντες sc. τῷ δημοσίῳ
 1, 77 sq. pseph.

Π.

Παλλήνιον: ἐπὶ Παλληνίῳ
 tyranni a popularibus victi
 1, 106.
 Παναθήναια 1, 28.
 Παναίτιος ab Andromacho
 indicatus 1, 13.
 Παναίτιος ab Andocide in-
 dicatus 1, 52. 67.
 πανθημεῖ omnibus copiis 3,
 18.
 Πανταλῆς a Teucro indica-
 tus 1, 15.
 παραδιδόναι (τὰ ἀνδράποδα)
 scil. ad quaestionem 1, 22.
 παραδιδόναι δικαστηρίῳ τινά,
 de senatu vel eo qui in
 senatu sententiam fert 1,
 17. 66.
 παρανόμων γράφεσθαι 1, 17;
 διώκειν 22.
 παράστασιν τιθέναι 1, 120.
 πάρεδροι scil. τῶν εὐθύνων
 1, 78 pseph.
 Πατροκλείδης: eius psephis-
 ma 1, 73. 76 sq. 80.
 Πειραιεύς 1, 45. 81; 2, 21;
 munitus 3, 5.
 Πείσανδρος is qui Quadrin-
 gentorum imperium consti-
 tuit 1, 27. 36. 43; 2, 14.
 Πελοποννήσιοι 2, 12; 3, 38.

πέμπτον μέρος τῶν ψήφων
μὴ μεταλαβεῖν 1, 33; 4, 18.
πεντηκοστή 1, 133.
Περσική σκηνή 4, 30.
Πηγαί Megaridis opp. 3, 3.
Πλάτων a Teucro indicatus
1, 85.
πλήθος τὸ Ἀθηναίων helia-
starum iudicia 1, 135 cf. 136.
— πλ. τὸ ὑμέτερον i. qu.
δῆμος 1, 150.
πλήρης: ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν
πλήρης 1, 112.
ποιεῖσθαι πολίτην 1, 149;
οἶόν 1, 124.
ποιηταί 4, 23.
Πολέμαρχος (?) Andromachi
dominus 1, 12.
πόλις i. qu. ἀκρόπολις 1, 132.
πολιτεῖαν διδόναι 2, 23.
πολλοί i. qu. δῆμος 4, 6.
Πολύενκτος a Teucro indi-
catus 1, 35.
Πολύστρατος (Διο — Ἀγκυ-
λῆθεν) ab Andromacho in-
dicatus 1, 13.
πομπεῖα 4, 29.
πομπή Olympiae 4, 29.
Πουλυτίαν: ἐν τῇ Πουλυτίω-
νος οἰκίᾳ 1, 12. 14.
πράκτορες 1, 77 et 79 pseph.
πρέσβεις 3, 41. αὐτοκράτορες
3 arg. et 6. 39. cf. αὐτοκράτ.
πρεσβεύειν 3, 23. 34 sq. 41;
4, 41.
πρεσβευτής i. qu. ὁ πρεσβεύων
qui legati vice fungitur 4, 41.
προβάλλεσθαι λητουργεῖν 1,
132.
προῖξ 4, 14.
προκηρηνκεύεσθαι περὶ σπον-
δῶν 3, 3.
πρόξενος 3, 3.
προπόλαιον Διονύσου Ath. 1,
88.

προσάγειν πρὸς τὴν βουλήν
τὸν βασιλέα, de prytanibus
1, 111.
προστάξις: ἄτιμοι κατὰ προσ-
τάξεις 1, 75. (78 pseph.
προστάξεις εἰσὶ κατεγνωσμέ-
ναι sanum non videtur.)
προστάτης scil. τοῦ δήμου
4, 12.
πρυτανεία: ἐπὶ τῆς ἐνάτης
πρυτανείας 1, 73.
πρυτανεῖον: οἰτήσεις ἐν πρυτ.
4, 81 cf. 1, 45.
πρυτανεῖον iudicium de caede
1, 78 pseph.
πρυτάνεις 1, 12. 45 sq. 64.
111.
πρυτανεύειν de prytanibus
1, 46. Αἰαντὶς ἐπρυτάνευε
1, 96 pseph.
Πυθόνικος Alcibiadem in con-
tione accusat 1, 11 sq. 14. 27.

P.

Ῥήτορες 3, 1.

Σ.

Σάμος 2, 11.
σανίδες tabulae legibus in-
scribendis 1, 83 pseph.
σημαίνειν τῇ σάλπιγγι signum
equitibus 1, 45.
σημεῖον καθελεῖν signum ut
senatus curiam ingrediatur
1, 36.
Σικελία 1, 11. 117; 3, 30;
4, 41.
σιταγωγοὶ νῆες 2, 21.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ 4, 31;
cf. πρυταν.
Σκαμάνδριος: τὸ ἐπὶ Σκα-
μανδρίου ψήφισμα 1, 43.
σκάνδικες fr. 5.

σευή vestis insignis Calliae
 ut sacerdotis Cereris et Proserp. 1, 112.
 Σκύθαι τοξόται Ath. 3, 5.
 cf. τοξόται.
 Σκύρος Atheniensium propria 3, 12, 14.
 Σμινδουρίδης a Teucro indicatus 1, 15.
 Σόλωνος νόμοι 1, 81 sq. 83 pseph. 95. 111.
 Σπένσιππος senator 1, 17. 22.
 σπονδαί i. qu. ειρήνη 1, 80; 3, 3 sq. 29; sed distinguuntur ab ειρήνη (σπ. εξ επιταγμάτων, επί ζητοῖς) 3, 11 sq. 22.
 σταθμά 1, 83 v. μέτρα.
 στασιωτεία 4, 8.
 στεφανηφόρος ἀγών 4, 2. 32.
 Στέφανος testis Andoc. 1, 18.
 στεφανοῦν homines de republica bene meritos 1, 45; 2, 18. στεφανοῦν τὴν πόλιν de Olympionice 4, 26. 31.
 στήλη ἐφ' ἣ ὁ στρατηγὸς ἐστὶν ὁ χαλκοῦς 1, 38. — inscribendis nominibus civium condemnatorum 1, 51. 78 pseph. 103. — στήλη ἔμπροσθεν τοῦ βουλευτηρίου in qua Demophanti psephisma perscriptum erat 1, 96. — in Eleusiniis, legem de ἐκετηρίᾳ continens 1, 116. — στήλαι γεγραμμέναι monumenta pacis 3, 12. 22. 34.
 στοά ubi leges propositae exstabant 1, 82. 85. cf. τοῖχος.
 στρατηγὸς τριήρης 1, 11.
 στρατηγοί 1, 11. 45; 2, 17; 3, 34. — στρατηγὸς ὁ χαλκοῦς 1, 38 cf. στήλη. — στρατηγεῖν 1, 106. 147; 4, 13.
 στρεβλοῦσθαι 1, 44.

συγγραφή syngrapha 4, 17.
 σύμβολα cum aliis civitatibus 4, 18.
 συμβόλαια ἴδια 1, 88.
 συνδικεῖν de advocatis a tribulibus rei electis 1, 150.
 συναμύονται i. qu. ἑταῖροι 4, 4.
 Συρακοῦσιοι 3, 30.
 σφαγεῖς qui in seditione caedem fecerunt 1, 78 pseph.

T.

Ταῖλαι τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν 1, 77 pseph.; ταῖλας ἐν πόλει τῶν λερῶν χρημάτων 1, 132.
 τάξιν λιπεῖν crimen 1, 74.
 Ταυρέας a Dioclide indicatus 1, 47.
 Ταυρέας Alcibiadis ἀντιχορηγός 4, 20 sq.
 Τεισαμενός auctor psephismatis 1, 83 pseph.
 Τεῖσανδρος Epilyci p. 1, 117; 3, 29.
 Τεῖσαρχος a Teucro indicatus 1, 15.
 Τελένικος a Teucro indicatus 1, 35.
 τελετή mysteriorum sollemne 1, 111.
 τέλος προῖασθαι 1, 93.
 τετρακόσιοι Ath. 1, 78 pseph.; 2, 11. 13 sq.
 Τεῦρκος μέτοικος index de mysteriis Hermisque 1, 15. 28. 34 sq. 52. 59. 67.
 Τηλεκλῆς Calliae p. 1, 40. 42. 47.
 Τιμάνθης a Teucro indicatus 1, 35.
 τοῖχος ubi leges propositae exstabant 1, 84 pseph. cf. στοά.

τοξόται Athenis 3, 5. 7. cf. Σκύθαι.

τραγωδία 4, 23.

τραγωδοῖς νικᾶν 4, 42.

τριακοντα 1, 80. 90. 94 sq. 99. 101; 3, 10.

τριήρης στρατηγίς 1, 11.

Τροιζήν ab Athen. occupata 3, 3.

τροπαιον ἱστάναι 1, 147.

τροχός eculus 1, 43.

τυραννίς 4, 24.

τύρανοι Pisistratidae 1, 106;

2, 26. — Quadringenti si

lectio vera 1, 75. — adde

78 et 97 pseph.; 4, 27. —

τυραννεῖν 1, 97 pseph.

Υ.

Υπέροβλος (ὁ δημαγωγός) fr. 5.

ὑπεροβία sc. χώρα 3, 36.

ὑπεύθυνος 4, 30.

ὑπόδικος 4, 31.

Φ.

Φαῖδρος a Teucro indicatus

1, 15.

φανερὰ οὐσία 1, 118.

φάσις 1, 88.

Φερεκλῆς ὁ Θημακεύς Lydi

dominus et ab eo indicatus

1, 17. 19. 22.

Φερεκλῆς a Teucro indica-

tus 1, 35.

Φηγοῦσιος a pago Φηγοῦς

1, 65.

φήμη i. qu. κληδών 1, 131.

Φίλιππος Andocidis testis

1, 18.

Φιλοκράτης a Teucro indi-

catus 1, 15.

Φιλοκράτης Andocidis testis

1, 46.

Φιλόχορος citatur or. 3 argum.

Φορβαντεῖον Athenis 1, 62.

φόρος sociorum Athen. 3, 9;

4, 11.

Φρόνιχος ὁ ὀρχησάμενος a

Dioclide indicatus 1, 47.

φυλέται 1, 150.

φυλή 1, 97 pseph.

Φυλή occupata 1, 80.

Χ.

Χαιρέδημος ab Andoc. indi-

catus 1, 52. 67.

χαλκείον: ibi otiosi homines

sedent 1, 40.

Χαρίλας maioris Leogorae

socer 1, 106 l. d.

Χαρικλῆς XXX vir 1, 36. 101.

Χάριππος a Teucro indica-

tus 1, 35.

Χαρμίδης: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ

Χαρμίδου 1, 16.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους An-

docidis amitinus 1, 47 sq. 51.

χεῖρα ἀλφειν de χειροτονία

3, 41.

χερσίνβιον 4, 29.

Χερρόνησος Thracia 3, 3. pos-

sidebatur ab Atheniensibus

3, 9. 15.

χιλίας δραχμᾶς ὀφείλειν

poena eius qui in Eleusinio

festo tempore supplex fuis-

set 1, 116; eius qui quin-

tam partem suffragiorum in

ἀπαγωγῆς actione non ex-

plesset 4, 18.

Χῖοι Alcibiadi hostias praebent

Olympiae 4, 30.

χορευτής 4, 20.

χορός 4, 20.

χρεία Atheniensium civium

in sociis civitatibus 3, 15.

χρεῶν ἀποκοπαί 1, 88.

Χρυσιάς (l. d.) pridem Ischomachi, post Calliae uxor 1, 127.

www.libtool.com.cn

Ψ.

Ψευδοκλητείας ὀφλεῖν 1, 74.
ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι s. ὀφλεῖν 1, 7. 74.

Ψήφισμα:

Demophanti (νόμος ab Andoc. dictus) apponitur integrum 1, 96 sqq.

Ἰσοτιμίδου de ἀτιμίᾳ eorum qui de se confessi essent 1, 8. 71.

Κλεωνόμου (π. μὴνύτρων) 1, 27.

Μενίππου de impunitate Andocidi concessa 2, 23.

Πατροκλείδου quo capite deminuti restituebantur 1, 73. 76. apponitur 77—79.

Πεισάνδρου (π. μὴνύτρων) 1, 27.

ἐπὶ Σκαμανδρίου (ne de civibus Ath. quaestio haberetur) 1, 43.

Τεισαμενοῦ (π. δοκιμασίας νόμων) apponitur 1, 83 sq.

Ω.

Ῥιδειῶν 1, 38.

ὠνήν πρίασθαι ἐκ τοῦ δημοσίου 1, 78. 92.

ADDENDA.

Ad praefat. p. III sqq. De libris manuscriptis qui minores oratores Atticos continent nuper diligenter egit Victor Jernstedt in praefatione editionis Antiphontis, quae prodiiit Petropoli a. MDCCCLXXX. Is codicem Z ex M, M ex L, L ex B, B ex A descriptum putat, Aldinam quoque editionem ex L derivatam esse. — Praeter ABLMPZ Chisianum quandam codicem recentem Andocidis exstare ex Montfauconi auctoritate commemorat. — Notas Hamburgenses (v. p. IV) ex Leydensi exemplari descriptas esse perhibet; correctorem codicis A (v. p. IV, v. 3) recentissimum esse, namque eundem in primo folio quaedam e libris Gallicis, qui circa principium huius saeculi impressi sunt, desumpta adscripsisse. — Coniecturas in Andocidem partim in praefatione quam dixi partim in commentatione quae inscripta est: *Observationes Antiphontaeae* (Petrop. 1878, e diario „Journal des Ministeriums der Volksaufklärung“) profert hasce: I, 12 del. καὶ ante τὸν *Μελίττον*. — 127 *Χρυσίλλης* (recte ut videtur). — IV, 31 τῶν τούτῳ πάλα πεπραγμένων. (IV, 40 verba τοὺς βελτίστους . . κολάσαντες nequaquam in P, sed in Q exstare affirmat.)

www.libtool.com.cn

www.libtool.com.cn

885.1 .JD14

C.1

Andocide.

AKZ7372

Stanford University Libraries

3 6105 045 041 188

Stanford University Library
Stanford, California

**In order that others may use this book,
please return it as soon as possible, but
not later than the date due.**

www.libtool.com.cn

